

DUCH SVATÝ

SEZNÁMENÍ

JOHN BEVERE

A

ADDISON BEVERE

OBSAHUJE DVD DUCH SVATÝ

Milý příteli,

Jsi pro Boha radostí a jsi zalíbením Jeho srdce. Bůh velmi touží poznat tě a nechat se tebou poznat. Jak budeš růst ve svém vztahu s Ním, zve tě také k partnerství v budování nebeského království na zemi. Slovy apoštola Pavla nás Bůh „stvořil v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které předem připravil, abychom v nich žili.“ (Efezským 2,10)

Jsme Boží děti a všichni toužíme dělat Otcí radost. Přesto je pro nás mnohokrát až příliš jednoduché minout to, co Ježíš sám řekl zcela jasně: moc vykonat Boží plán přichází z důvěrného přátelství s Duchem Svatým. Bůh nechce, abychom jen pracovali pro Něj; zve nás, abychom pracovali s Ním. Chce být naším nejlepším přítelem a touží s tebou sdílet každý okamžik tvého života. Je ochoten k tobě mluvit, povzbuzovat tě a zmocnit tě. Neexistuje vyšší vztah než ten, který nám Bůh nabízí skrze svého Ducha.

Pán mi vložil na srdce, abych se o toto poselství sdílel s tebou i ostatními vedoucími po celém světě. Prosím, přijměte je a vězte, že vás miluji a že máte moji podporu. Podělte se o ně s každým, koho znáte. Věřím, že se stane začátkem nového, hlubšího společenství s Bohem – jak pro vás samotné tak pro ty, které vedete.

Jste-li Božím dítětem, pak vám Duch Svatý slíbil, že se vás nikdy nezřekne a nikdy vás neopustí. Jeho přátelství se vám nabízí zcela zdarma. Pravda, která se skrývá na těchto stránkách, proměnila můj život a modlím se, abyste i vy zakusili radikální zjevení, když budete procházet Boží Slovo. Rád bych se dozvěděl, jak vás i ty, o které se staráte, toto poselství zasáhlo.

Váš bratr v Kristu,

John Bevere

Messenger
International
MessengerInternational.org

DUCH SVATÝ

SEZNÁMENÍ

JOHN BEVERE

A

ADDISON BEVERE

Syloam

The Holy Spirit: An Introduction Czech by John Bevere

© 2014 Messenger International

Originally published in English as The Holy Spirit: An Introduction

© 2014 Messenger International

Additional resources in Czech are available for free download at:

www.CloudLibrary.org

This book has been distributed to leaders and emergent leaders

FREE OF CHARGE and is not to be sold.

It is a gift from Messenger International, the Ministry of John and Lisa Bevere.

To contact the author: JohnBevere@ymail.com

Duch Svätý: Seznámení, autor John Bevere

© 2014 Messenger International

Původní vydání v anglickém jazyce z názvem

The Holy Spirit: An Introduction

© 2014 Messenger International; MessengerInternational.org

Další materiály v českém jazyce dostupné na internetové stránce

www.CloudLibrary.org

Tato kniha je distribuována vedoucím a budoucím vedoucím ZDARMA a nesmí být prodávána.

Přijměte tuto knihu jako dar organizace Messenger International, služby Johna a Lisy Bevere.

Autora je možné kontaktovat na adrese: JohnBevere@ymail.com

copyright© 2014 *Syloam* pro český jazyk

Vydavatel: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia

www.syloam-international.org

www.media.syloam-international.org

Překlad: Mgr. Markéta Bystrická

Jazyková úprava: Mgr. Hana Švédová

Redaktor vydavatelství: Miroslav Čobrda

Grafika: Darko Brvenik

Použité citáty jsou převzaty z:

Český studijní překlad, 2009, Nadační fond překladu Bible. Dodatky u veršů v závorkách jsou přeloženy doslova dle anglického rozšířeného překladu Bible (Amplified Bible, zkratka AMP).

OBSAH

O TÉTO INTERAKTIVNÍ KNIZE	4
ÚVOD OD ADDISON BEVERE	5
1. KDO JE DUCH SVATÝ?	7
2. OSOBNOST DUCHA SVATÉHO	47
3. TŘI ROVINY VZTAHŮ	89
4. ZMOCNĚNÍ DUCHEM	127
5. ŘEČ DUCHA	173
BONUSOVÁ KAPITOLA: OTÁZKY A ODPOVĚDI S JOHNEM A LISOU BEVERE	221
PŘÍLOHA: JAK PŘIJMOUT SPASENÍ (ZÁCHRANU)	247
POZNÁMKY	250

O TÉTO INTERAKTIVNÍ KNIZE

Tuto knihu je možné přečíst od začátku do konce jako kteroukoli jinou knihu. Nicméně vás však vybízíme k tomu, abyste probádali její volitelné interaktivní části, a tak získali osobnější zkušenost. Každá kapitola knihy je rozdělena do pěti úseků pro každodenní četbu a odpovídajících oddílů pro čas ztišení na konci kapitoly. Můžete se rozhodnout pro jeden úsek četby a jeden oddíl ztišení denně, nebo si můžete vytvořit vlastní systém. Těm, kteří se účastní skupinového studia, doporučujeme, aby prošli oddíly četby i ztišení jedné kapitoly týdně.

Pokud tuto knihu čtete jako součást studijního programu Messenger Series, podtitul Duch Svatý: Úvod, pak doporučujeme, abyste zhlédli nebo si poslechli každý týden příslušné vyučování, a poté ve skupině zodpověděli otázky k diskuzi. Teprve pak si přečtete danou kapitolu a oddíly ztišení. Ke každé kapitole této knihy existuje jedna vyučovací lekce. Otázky k diskuzi následují v každé kapitole za oddíly ztišení.

Přejeme úžasný zážitek!

Úvod

Když mě táta poprvé oslovil s tím, že bych měl s touto knihou pomoci, okamžitě mě zasáhly pochybnosti. „Asi se za to ještě nemodlil“, pomyslel jsem si. Upřímně řečeno jsem se za nijak hodnotného kandidáta nepovažoval. Ve skutečnosti jen pouhá myšlenka na dotaz mého táty přiměla můj žaludek ke kreacím podobným breakdance.

S respektem jsem svému tátovi navrhl, aby zvážil pár dalších alternativ a aby se za celou záležitost opravdu vážně modlil (rok nebo dva). Přesto si byl po jednom dni stráveném na modlitbách jistý, že jsem tím pravým člověkem pro tento úkol. Pro mého otce je velmi důležité, aby se Duch Svatý nestal pro mladší generace tabu, a mého náhledu člověka, kterému je něco přes dvacet, si velmi váží. Oba s otcem víme, že mnoho lidí, ať starších nebo mladých, se tomuto tématu vyhne, jestliže neporozumí, kdo Duch Svatý je a jak jedná.

Jak jsem mohl, navzdory svým obavám, prosbu svého táty odmítnout? Musel jsem souhlasit. Co se přihodilo potom, lze popsat jediné jako cestu, která mění život člověka. Bůh otevřel mé oči a já začal vidět mnohé divy Ducha a Písmo v docela novém světle. Brzy jsem zjistil, že Duch Svatý je tou nejvíce nepochopenou osobou v církvi. Byly mu připsány nespočetné nálepky a stereotypy, ale jen příliš málo z nás Jej opravdu zná takového, jaký je.

Záměrem této knihy je zprostředkovat vám úvod k osobě Ducha Svatého tím, že vás vezmeme na cestu Biblí. Některé aspekty této knihy budou možná výzvou, ale slibuji vám, že tato cesta je hodna vašeho času i energie.

Poproste Ducha Svatého, aby vás uváděl do veškeré pravdy, když budete číst slova těchto stránek. On odstraní veškeré pochyby, které se nezakládají na Slově. Zjistíte, že Duch Svatý nepatří žádné denominaci ani žádnému hnutí,

a že nemůže být omezen jen na jednu generaci nebo dobu. Byl poslán, aby zjevil Ježíše a zmocnil celé Tělo Kristovo. V našem srdci si učinil svůj příbytek a slíbil, že z našeho života učiní dobro. Jediné, co musíme udělat my, je předat mu vládu.

Nelze najít lepšího přítele a společníka. Duch Svatý vás bude věrně provázet všemi životními strastmi i radostmi. Slíbil, že se vás nikdy nezřekne a nikdy vás neopustí, protože jste Jeho milovaní a má ve vás zalíbení. Připravte se objevovat Toho, jenž je definicí slova „úžasný“.

Addison Bevere, COO, Messenger International

...nebot' skrze něho (Krista) jedni i druzí máme přístup k
Otcí v jednom Duchu.
(Efezským 2,18)

1.kapitola

KDO JE DUCH SVATÝ?

Ale Utěšitel /Rádce, Pomocník, Přímlovce, Advokát, Ten, který posiluje a stojí při tobě/, Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu /místo mne, aby mne zastupoval a jednal na mém místě/, ten vás naučí všemu. A připomene vám vše, co jsem vám řekl.

-Jan 14,26 AMP

Den první

Byl večer Nového roku. Uvnitř jsem vnímal silnou potřebu postit se a modlit. Zeptal jsem se Pána: „Kterou knihu Bible mám číst?“ Ke svému překvapení jsem uslyšel: „Skutky apoštolů“.

Proč mě to tak překvapilo? Když jsem se postil a modlil na posledy, také jsem přijal stejný pokyn: „Čti Skutky apoštolů“. Během předchozího půstu mi před očima začal ožívat konflikt záměru a nasměrování v životě apoštola Pavla a také jeho logické důsledky, které vyústily v těžkosti. Dovolte mi vše vysvětlit.

Apoštola Pavla vyvolil Bůh, aby kázal evangelium pohanům. On sám řekl: „K tomu jsem já byl ustanoven hlasatelem a apoštolem a učitelem národů“ (2. Timoteovi 1,11). To je konkrétní a přímý pokyn. Tento mandát během svého života několikrát opakoval. Na počátku své první apoštolské cesty prohlásil před Židy: „... hle, obracíme se k pohanům. Neboť tak nám nařídil Pán: „Ustanovil jsem tě za světlo pohanům, abys byl

k záchraně až na konec země. (Skutky 13,46-47). Během své druhé cesty směle vyznal: „Od nynějška půjdu k pohanům“ (Skutky 18,6). Římanům napsal: „...jsem apoštolem pohanů...“ (Římanům 11,13). Podobné výroky můžeme nalézt ve všech jeho spisech.

Nicméně z popudu své lásky vůči svým židovským bratrům a touhy vidět je zachráněné opakovaně vyhledával synagogu v téměř každém městě, do kterého přišel. Pravidelně mluvil k Židům předtím, než se pokusil oslovit pohany. Ve skutečnosti to bylo velmi často právě odmítnutí Židů, které ho přimělo přinést své poselství pohanům. Nakonec to byli právě Židé, kteří se Pavlovi stali zdrojem největšího pronásledování a problémů. Pobouřili obyvatelstvo a vyvolali nepřátelství mezi apoštoly a vedoucími z pohanů. Jejich úsilí rozdělit je stálo za většinou sporů, zatýkání, bičování a ostatních zkoušek, kterým Pavel čelil. Je velmi důležité uvědomit si, že Bohu na Židech převelice záleží. Proto k nim byl poslán Jakub, Petr a Jan. „Když tedy poznali tu milost, která mi byla dána, podali Jakub, Kéfas a Jan, kteří byli uznáváni za sloupy církve, mně i Barnabášovi pravici na důkaz společenství, abychom my šli mezi pohany a oni mezi obřezané“ (Galatským 2,9).

Poselství, které se mi během předchozího pústu odhalilo, bylo naprosto zřejmé: „Synu, zůstávej v mezích milosti, do které jsem tě povolal. Nedovol svým přirozeným touhám nebo náklonnostem, aby tě odvedly od nadpřirozeného úkolu, který je na tvém životě.“ Protože jsem si toto setkání vybavoval stále velmi jasně, překvapilo mne, že mě Bůh požádal číst opět Skutky. Přece jen bylo na výběr dalších šedesát pět knih!

Jsem velmi rád, že jsem uposlechl, protože když jsem tentokrát procházel Skutky, vyvstalo mi před očima něco naprosto odlišného. (Byl to důkaz, že Slovo Boží je opravdu živé). Tentokrát mě oslovilo to, jak moc tehdejší

vedoucí a členové rané církve vzhlíželi k Duchu Svatému, spolupracovali s Ním, záviseli na Něm, a jak často o Něm mluvili. On byl živoucí součástí jejich života a byl zapojen do všeho, co dělali. On byl tím hlavním v jejich službě, na setkáních i při plánování strategií. Vždy byl zapojen do jejich činností. Tady je ukázka výroků, které mi vyskočily před očima:

- „ Proč Satan naplnil tvé srdce, že jsi lhal Duchu Svatému?“ (Skutky 5,3)
- „Proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Pánova Ducha?“ (Skutky 5,9)
- „My jsme svědkové těchto slov, i Duch Svatý ...“ (Skutky 5,32)
- „... stále vzdorujete Duchu Svatému ...“ (Skutky 7,51)
- „Duch mi řekl, abych šel bez pochybování s nimi.“ (Skutky 11,12)
- „Jeden z nich, jménem Agabos, povstal a naznačil skrze Ducha, že nastane veliký hlad po celém světě“ (Skutky 11,28)
- „Oni tedy, vysláni Duchem Svatým ...“ (Skutky 13,4)
- „Neboť tak usoudil Duch Svatý i my ...“ (Skutky 15,28)
- „... neboť Duch Svatý jim zabránil promluvit Slovo v Asii.“ (Skutky 16,6)
- „Když přišli k Mysii, pokoušeli se dostat do Bithynie, ale Ježíšův Duch jim to nedovolil.“ (Skutky 16,7)
- „Pavel byl veden Duchem a dosvědčoval...“ (Skutky 18,5)
- „Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?“ (Skutky 19,2)
- „Po těchto událostech se Pavel v Duchu rozhodl, že projde Makedonií a Achají ...“ (Skutky 19,21)
- „... kromě toho, že mi Duch Svatý v každém městě dosvědčuje ...“ (Skutky 20,23)
- „Dávejte pozor na sebe a na celé stádo, v němž vás Duch Svatý ustanovil za strážce, abyste pásli Boží církev, kterou si získal vlastní krví.“ (Skutky 20,28)

Opakovaně na mě ze stránek vyskakovaly podobné výroky. Bylo naprosto zřejmé, že, bohužel, stejný vzor v církvi dnes již nevidíme. Co bylo pro věřící v době Skutků naprosto běžné, je nyní jen velmi vzácné. Nyní nemluvím o nedostatku v životě druhých lidí, ale předně o nedostatku ve svém vlastním životě. Když jsem četl, uvědomoval jsem si, že jsem se uzavřel a přestal si užívat, hledat a záviset na vedení Božího Ducha, na jeho přátelství, spolupráci a mocném vlivu. Poté, co jsem si to zcela jasně uvědomil, jak bych si to mohl nechat jen pro sebe?

Přímá tvrzení

Dovolte mi učinit několik přímých tvrzení, která se nám osvětlí, když se budeme postupně pouštět do této důležité diskuze:

Za prvé, bez Ducha Svatého neexistuje v podstatě křesťanský život.

- Bez Ducha Svatého je křesťanství suché, monotónní a nudné
- Bez Ducha Svatého je práce únavná a vyčerpávající
- Bez Ducha Svatého není možné mít společenství s Bohem

Odejměte z církve Ducha Svatého a stane se jedna z těchto dvou věcí:

- Přetvoří se ve společenský klub
- Stane se z ní náboženská instituce

Pravdou je, že ...

- Bez Ducha Svatého nemůžeme přijmout žádné zjevení. Ve skutečnosti se nám Písmo bez Ducha stává smrtícím, neboť bylo řečeno: „neboť literatura zabíjí, ale Duch obživuje.“ (2. Korintským 3,6).
- Bez Ducha Svatého neexistuje víze.

- Bez Ducha Svatého neexistuje radost.
- Bez Ducha Svatého neexistuje pokoj.
- Bez Ducha Svatého neexistuje svoboda.

Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.
(2. Korintským 3,17)

Podívejme se na slova „kde je Duch Pánův“. Promysleme to. Boží Duch je všudypřítomný – je všude a pořád. David prohlašuje: „Kam odejdu před tvým duchem? Kam uteču před tvou tvář?“ (Žalm 139,7). Odpověď je důrazná: nikam. David dále pokračuje: „Vystoupím-li na nebesa, tam jsi ty. Ustelu si v podsvětí, jsi i tam. Když se vznesu na křídlech jitřenky a usadím se za koncem moře, i tam mě bude provázet tvá ruka, tvá pravice se mě chopí.“ (Žalm 139,8-10). Je to víc než jasné. On je všude a neustále.

Takže si musíme položit další otázku: „Je všude svoboda?“ Podívejme se opět na Pavlova slova: „Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.“ Dokázali jsme si, že Bůh je všude, takže se znovu ptám: „Je všude i svoboda?“ Odpovědí je samozřejmě „ne, v žádném případě“. V nevěstincích, barech, vězení a v nemocnicích svoboda není. Navštívil jsem sousedství, školy, domovy a dokonce církve, kde není svoboda. Co zde tedy Bible prohlašuje? Dovolím si navrhnout přesnější překlad:

Kde je Duch Pánem, tam je svoboda.
(2. Korintským 3,17 upraveno autorem).

Řecké slovo pro pána je *kyrios*. Vykládá se jako „nejvyšší autorita“. Duchu Svatému není dovoleno být autoritou ve většině barů, vězení, nemocnic nebo domovů. Dokonce ani v mnoha církvích. Tam, kde je vítán jako nejvyšší autorita, tam nalezneme svobodu a spravedlnosti pro všechny.

Záměr tohoto poselství

Záměrem tohoto poselství je představit vám osobu Ducha Svatého. Mohly by o něm být napsány stohy knih. Dalo by se o Něm hovořit celé dny, měsíce a dokonce i roky.

Se svou manželkou Lisou jsme svoji už více než třicet let. Přestože už ji znám velmi dobře, neustále objevuji nové aspekty její osobnosti, jejích zájmů, tužeb a způsobů, které jsem předtím neznal. Nedávno jsme spolu strávili o samotě pár dnů a oslavovali jsme naše 30. výročí. Během té doby jsem u ní objevil sny, preference a dokonce i schopnosti, o kterých jsem netušil, že by mohly existovat.

Co se týče schopností, neměl jsem ani ponětí, jak přirozený talent Lisa je v golfu. Ví, jak moc mám tento sport rád, a proto se nabídla, že mi bude dělat společnost na jednom překrásném golfovém hřišti. (Zahrál jsem si jen jedno kolo, protože šlo o náš společný čas.) U sedmnácté jamky byla obrovská rokлина. Má žena měla vždy ráda výzvy, proto jsem se jí zeptal, zda by se nechtěla pokusit tuto jamku zdolat. Bylo zapotřebí rány do dálky minimálně 150 metrů, aby se míček dostal za 60 metrovou propast. Pokud by byla rána krátká, míček by skončil v oceánu. Našel jsem pro Lisu starý míček (protože jsem si nemyslel, že bych se s ním ještě kdy shledal). Postavila se na značku a odpálila míček asi 160 metrů na druhou stranu. Běda, po třiceti letech manželství jsem odhalil nový talent.

Každý večer během jídla mi Lisa odhalovala své znalosti, moudrost, zájmy a tužby, o kterých se mnou předtím nikdy nemluvila. Stručně řečeno, stál jsem v úžasu nad tím, kolik hloubky v sobě ukrývá to úžasné stvoření, které smím nazývat svou manželkou.

Není možné vše, co o Lise vím, napsat do několika krátkých kapitol. Nevešlo by se to ani do mnoha knih. Nicméně vám mohu říct, jak se s ní skontaktovat a jak se

s ní dát do řeči. Mohu vám říct, co má ráda, jaké má zájmy a jak s ní spolupracovat a jednat. Mohu vám prozradit její silné a slabé stránky, co miluje a na čem jí vůbec nezáleží. Tato úvodní znalost by vám posloužila jako prostředek k úžasnému vztahu, který byste s ní mohli mít.

Pokud je nemožné vypovědět vám vše o Lise, která má pouze několik desítek let, jak bych se mohl jen přiblížit tomu, abych vám řekl vše o Duchu Svatém, který je od věků až na věky? To zkrátka nelze! Mohu vám ale představit, kým opravdu je. Mohu vám říct o Jeho povaze, co Jej zajímá a co má rád. Mohu definovat náš společný vztah. Mohu vám sdělit, proč je náš vztah s Duchem Svatým tak velmi důležitý, a mohu vám říct, jak nás zmocňuje, abychom naplnili Boží plán pro náš život. Tyto základní vhledy se vám mohly stát motivací pro hlubší, smysluplnější vztah s Ním.

Den druhý

Závažné nedorozumění

Mnoho lidí dělá tutéž chybu: pokouší se pochopit *práci a moc* Ducha Svatého, aniž by Jej nejdříve poznali jako skutečnou osobu.

Životně důležité je, abychom se rozhodli, zda ve svém srdci i mysli věříme tomu, že Duch Svatý je osobou – někým, kdo je nekonečně svatý, bezmezně moudrý, neomezeně mocný a přesto nesmírně jemný, citlivý a slitovný. Opravdu věříme, že On je hoden přijmout naši úctu, lásku, víru, náklonnost, vydání a naprosté odevzdání? Nebo raději věříme tomu, že Duch Svatý je jen jakýsi vliv pocházející od Boha, jakýsi druh božské mystické moci ne příliš odlišné od toho, nač často myslíme a o čem mluvíme jako o „duchu štědrosti“ nebo „duchu soutěživosti“?

Ten druhý pohled je povrchní, primitivní či dokonce

okultní. Pokud tomu opravdu věříme, jsme snadno přístupní duchovní nadutosti či pýše, která nás dovede k natřásání se, jako bychom patřili k nějaké vyšší sortě křesťanství.

Když na Něj však pohlížíme jako na někoho, kdo je nekonečný v majestátu, slávě, nádheře, moudrosti, poznání a svatosti, a když skutečně věříme, že On se jako osoba v souladu s Otcem a Synem, ujímá našeho života a mění jej k dobrému, pak padneme na tvář ve svaté bázni.

Člověk, který považuje Ducha Svatého za vliv nebo za svrchovanou moc, bude neustále říkat: „Chci více Ducha.“ Na druhou stranu člověk, který jej pokládá za nádhernou osobu, řekne: „Jak se mu můžu více vydat?“

Naše představa o Něm

Jedním z důvodů, proč si mnoho lidí představuje Ducha Svatého jako pouhou sílu a ne osobu, je to, jak se o Něm mluví. Už jste někdy někoho slyšeli, jak odkazuje k Duchu Svatému a používá zájmeno „to“? Jsem ve službě už třicet let. Kdybych dostal jeden dolar pokaždé, když jsem zaslechl, jak se o Duchu Svatém mluví jako o „tom“, tak bych byl dnes velmi bohatý. Je to nešťastné, ale tolik lidí mívá plnost Boží přítomnosti kvůli tomu, že odmítá pocítit Ducha Božího jako osobu. Boží Duch se nebude projevovat tam, kde není v úctě (viz Matouš 13,54-58; Žalm 89,8).

Rád bych, abyste si povšimli, že zatímco o Duchu Svatém prohlašuji, že je osobou, neříkám o Něm, že je člověkem. Co tím jednoduše tvrdím, je, že má vlastnosti, které my nazýváme osobností. Duch Svatý je Bůh, nikoli člověk. Musíme však mít na paměti, že lidé byli stvořeni k Božímu obrazu. Takže to není tak, že by On byl jako my. Naopak, my jsme jako On.

My církev jsme se rozhodli, že na Něj budeme pohlížet jako na „svatou bytost“ a ne jako na někoho, kdo je

nejsvětější. On touží být naším nejbližším přítelem, přesto jsme omezili Jeho vliv v našem životě. Je to smutné, ale nedopatřením jsme odmítli nejvíce uspokojující vztah, který máme k dispozici.

Pojďme se podívat na několik veršů, které dokonale ilustrují osobnost Ducha Svatého:

- Má mysl (Římanům 8,27).
- Má vůli (1. Korintským 12,11).
- Má pocity, například lásku a radost (Římanům 15,30; Galatským 5,22).
- Utěšuje nás (Skutky 9,31).
- Mluví (Židům 3,7); ve skutečnosti mluví velmi zřetelně (1. Timoteovi 4,1).
- Vyučuje (1. Korintským 2,13).
- Může být zarmoucen (Židům 10,29).
- Může mu být vzdorováno (Skutky 7,51).
- Lze mu lhát (Skutky 5,1-11).

Jestliže jsou tyto vlastnosti z Bible tak zjevné, je potřeba se zeptat, jak je možné, že je Duch Svatý tak nepochopen?

Holubice

Když mnoho lidí přemýšlí o Duchu Svatém, v mysli se jim okamžitě vynoří asociace holubice. Proč je to často naše první myšlenka? Zjevil se Duch Svatý někdy v podobě holubice? Odpovědí je rázně ne! Ve všech čtyřech evangeliích čteme, že Boží Duch sestoupil na Ježíše jako holubice (viz Matouš 3,16; Marek 1,10; Lukáš 3,22; Jan 1,32). Neříkáme však často podobné výroky jako například „je vysoký jak hora“ nebo „má hlad jako vlk“? Jestliže o svém synu prohlásím, že má hlad jako vlk, udělá to z něj zvíře se čtyřmi končetinami? V žádném případě! A právě tak, když bylo řečeno, že Duch sestoupil jako holubice, neznamená

to, že je holubicí.

Někdo možná namítne: „Ano, ale Johnne, Ducha přece představují plameny před Božím trůnem“ (viz Zjevení 4,5). Ano, je tomu tak. Bible ale také říká: „A tu jsem spatřil, že uprostřed trůnu a těch čtyř živých bytostí a uprostřed těch starších stál Beránek jako zabitý ...“ (Zjevení 5,6). Je to Janův popis Ježíše. My oba dobře víme, že Ježíš zajisté není čtyřnohé zvíře. Zrovna tak Duch Svatý není mystický oheň hořící před Božím trůnem.

Takže kdo je vlastně Duch Svatý?

Bible zcela jasně vykresluje, že Duch Svatý je třetí osobou Boží trojice. V 1. Mojžíšově 1,26 se píše: „I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu ...“. Všimněte si, že Bůh neřekl: „Učiním člověka ke svému obrazu“. Během dramatu stvoření bylo potřeba tří konkrétních herců, kteří hráli tři rozličné role. Bůh mluvil o sobě jako o Otci, Synu a Duchu Svatém.

Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše, toho z Nazaretu, jenž procházel zemí, činil dobře a uzdravoval všechny, kteří trpěli pod mocí Dábla, protože Bůh byl s ním.

V tomto verši jsme svědky toho, jak *Otec pomazal Ježíše Duchem Svatým* – tři konkrétní rozdílné osoby jednají spolu a mají společný záměr.

Podívejme se na další příklad:

Když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle, otevřela se mu nebesa a spatřil *Ducha Božího*, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A hle, ozval se *hlas z nebes*, který říkal: „Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení.“

(Matouš 3,16-17)

Ze záznamu křtu Ježíše si opět můžeme všimnout, že se členové trojice zjevují jako tři rozdílné osoby. Zaprvé *Ježíš*, křtěn Janem, pak *Boží Duch*, který na něj sestupuje, a nakonec je zde *Bůh Otec*, který z nebe prohlásí: „Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení.“ Zase vidíme, že všichni tři spolupracují se společným záměrem.

Dovolte mi poskytnout jednoduchý příklad, který nám tuto pravdu pomůže vysvětlit. Voda (H_2O) se může vyskytovat ve třech různých formách. Teplota rozhoduje o tom, zda bude voda v pevném, tekutém nebo plynném skupenství. Podstata vody – její molekulární struktura – se nezmění ani za mák, ale v závislosti na okolí (teplotě) se změní její vnější podoba. Stejným způsobem se nemění Boží podstata. Když vidíme Syna, vidíme Otce. Duch byl seslán, aby nám zjevil Syna (viz Jan 17,21; Efezským 1,17-18). Bůh je jedno, přesto má tři projevy (osoby), které se projevují jedinečně. Přestože jsou tři osoby, existuje jen jediný Bůh. V 5. Mojžíšově 6,4 se píše: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.“ V Římanům 3,30 se říká: „Vždyť je přece jeden Bůh, který ospravedlní ...“. Stejně tak v Jakubově listě se uvádí: „Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činíš.“ (Jakub 2,19). Tato pravda je úhelným kamenem pro celý zbytek knihy: jsou tři rozdílné osoby trojice, ale jen jediný Bůh.

Den třetí

První osoba Trojice

Duch Svatý je ve skutečnosti první osobou Trojice, která se v Bibli objevuje. V 1. Mojžíšově se na začátku píše, že „Na počátku stvořil Bůh nebesa a zemi.“ (verš 1). Podívejme se na druhý verš: „Země byla pustá a prázdná, temnota byla nad hlubinou a Duch Boží se vznášel nad vodami.“

Už tady v 1. Mojžíšově 1,2 vidíme Ducha Svatého. On je tím prvním členem Trojice, který je uváděn svým jménem.

Lze položit otázku: „Johne, v prvním verši se ale píše, že na počátku stvořil Bůh nebesa a zemi. Jak můžeš tvrdit, že Duch Svatý je první osobou Trojice, která se v Bibli zmiňuje, jestliže se v prvním verši mluví o Bohu Otci?“ Výtečná otázka. Pamatujte však, že Bůh řekl: „Učiňme člověka k našemu obrazu“. První verš mluví o Boží Trojici, ne o konkrétní osobě této Trojice. Proto je první osobou Trojice, která je identifikována svou činností, Duch Svatý. Ve druhém verši totiž čteme, že „Duch Boží (Duch Svatý) se vznášel nad vodami.“

Pojďme se však vrátit k naší původní otázce: Kdo je Duch Svatý? Mohu dosvědčit, že je tou nejúžasnější, nejnádhernější, nejlaskavější, nejjemnější, nejcitlivější a nejmocnější osobou na povrchu země. Možná namítnete: „Johne, na povrchu země?“ Ano, na povrchu země. Musíme porozumět tomu, že Otec není zde na zemi. On sedí na svém trůnu v nebi. Také Ježíš není zde na zemi. Pořád slyším, jak lidé říkají: „Ježíš je v mém srdci.“ Přesto nám Bible zcela jasně uvádí, že je posazen po pravici Boha (viz Marek 16,19). Ve Skutcích 1,9-11 čteme:

Když to pověděl, byl před jejich zraky /apoštolů/ vyzdvižen a oblak jím ho vzal z očí. A když se upřeně dívali do nebe, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílých šatech a řekli: „Muži galilejští, co tu stojíte a hledíte do nebe? Tento Ježíš, který byl od vás vzat vzhůru do nebe, přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet do nebe.“

Ti dva muži, což byli opravdu andělé, vysvětlili jasně učedníkům, že se Ježíš stejným způsobem, jako odešel, také vrátí. Jinými slovy se nevrátí na zem jinak, než že přijde v oblacích. Už se Ježíš v oblacích vrátil? Odpovíme zcela jistě ne. Tudíž to znamená, že v současné době je Ježíš po pravici Boha v nebi.

Vzpomeňte si na to, když kamenovali Štěpána. Ve Skutcích 7, 55-56 čteme, že „Ale on, plný Ducha Svatého, upřeně pohlédl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa rozevřená a Syna člověka, jak stojí po pravici Boží.“ Zkuste si představit Ježíše v celé jeho slávě, jak stojí, vzdává čest mučedníkovi a očekává ten posvátný moment, který bude připomínán po celé generace. Tento příběh je překrásným zobrazením přeslavného shledání. Slouží však také jako nevyvratitelný důkaz toho, že momentálně Ježíš přebývá po pravici Boží.

Je pravda, že se Ježíš v tomto postavení slávy nachází už asi dva tisíce let. Není zde na zemi. Víím, že rádi říkáváme, že žije v našem srdci, ale ve skutečnosti je to Duch Svatý, Duch Ježíše Krista, kdo si z našeho srdce učinil místo svého přebývání.

Je rovněž důležité, abychom si uvědomili, že když se mluví o Duchu Svatém, mluví se o něm jak o Duchu Božím tak i o Duchu Kristově (Syna). Podívejme se na několik příkladů.

Ve Filipským 1,19 Pavel uvádí: „ Neboť víím, že mi to bude k záchraně skrze vaši modlitbu a podporu *Ducha Ježíše Krista*.“ Ježíš zcela jasně uvedl, že bude muset odejít, aby místo Něj mohl přijít Duch Svatý. Pavel zde zcela jistě odkazuje na Ducha Svatého (Pomocníka), ne na vtěleného Ježíše, protože Ježíš již na zemi nebyl.

V Matouši 10,20 Ježíš prohlásil: „Vždyť to nejste vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, jenž mluví ve vás.“ Ježíš mluvil o tom, že přijde doba, kdy budou učedníci pronásledováni a zkoušeni kvůli evangeliu. Duch Otce (Duch Svatý) je povede a vloží jim do úst správná slova.

Dokonce i nyní, ve chvíli, kdy píšu, nejsou tato slova výsledkem mého intelektu nebo zkušenosti. Duch mého Otce vyučuje skrze mne. Vyzkoušel jsem vyučovat ze své vlastní síly. Věřte mi, končí to vždy ubohým selháním.

Jen Jeho milostí a zmocněním Ducha Svatého jsem tím, čím jsem. Mám dobrou zprávu – nikdy mě nenechal na holičkách a na suchu. Vždy se ukázal včas. Když se v pokoře poddám Duchu milosti (viz Židům 10,29), je vždy věrný a ochotný změnit mé slabosti v silné stránky.

Jak ti tři pracují?

Tento koncept „tři v jednom“ může být těžké obsáhnout, protože popírá naše lidské chápání. 1. List Korintským 12,5-7 nabízí vhled do způsobu, kterým ti Tři pracují jako Jeden.

Jsou rozdíly v službách, ale tentýž Pán; a jsou rozdíly v působení, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu.

(1. Korintským 12,5-7)

Když pročitáme tuto pasáž, zjistíme, že Otec, Syn a Duch Svatý slouží v určitých funkcích. Otec řídí a uvádí v činnost (verš 6), Syn slouží (verš 5), a Duch Svatý se projevuje (verš 7). Přesto všichni spolupracují se stejným záměrem.

Kdybychom se spolu chystali postavit dům, co bychom museli udělat? Museli bychom si najmout architekta, stavbyvedoucího a dělníky, kteří ten dům doopravdy postaví. V tomto podobenství je Bůh Otec architektem, Ježíš je stavbyvedoucí a Duch Svatý představuje dělníky, kteří staví dům. On je tím, který „provádí“. Ke stavbě jakéhokoli domu je zapotřebí všech tří funkcí.

Boží prst

Podívejme se na dva různé biblické záznamy stejné události. Ježíš právě uzdravil posedlého demony. Lidé žasnou, ale farizeové si v duchu říkají: „*Vyhání demony samotným ďáblem.*“ (viz Matouš 12,23-24). Ve verši 28 si můžeme přečíst Ježíšovu reakci na jejich myšlenky: „Jestliže však já vyháním demony v moci Ducha Božího, pak už k vám přišlo Boží království.“

Lukáš nám také o tomto výroku přináší záznam, ale jeho podání se od Matouše mírně odlišuje. Lukáš 11,20 uvádí: „Jestliže však vyháním demony *prstem Božím*, pak už k vám přišlo Boží království.“ Jak Lukáš, tak Matouš mluví o Duchu Svatém. Lukáš popisuje funkci Ducha Svatého v protikladu k Jeho osobě, což spisovatelé dělají často. Můžeme tedy vyvodit, že Ducha Svatého lze popisovat jako „prst Boží“.

Nejenže je funkce Ducha Svatého připodobňována k prstu Božímu, ale také se o Něk mluví jako o ruce Boží, či dokonce paži Boží. Bible uvádí, že Bůh vyvedl svůj lid „mocnou rukou a vztaženou paží“ (Žalm 136,12). Žalm 8,4 říká: „Když hledím na tvá nebesa -- *dílo tvých prstů*, měsíc a hvězdy, které jsi upevnil ...“ Většina věřících si ani neuvedomuje, že je to ve skutečnosti Duch Svatý, kdo upevnil na nebesa hvězdy a planety. On je tím, kdo přivedl k projevu veškeré stvoření. Pamatujte, že v 1. Mojžíšově 1,2 čteme: „... Duch Boží se vznášel nad vodami.“ Vyčkával, až Otec vydá pokyn k začátku. Syn pak musel posloužit tím, že řekl: „Bud' světlo“, protože Ježíš je Boží slovo. Když bylo vyřčeno „Bud' světlo“, Syn posloužil vůli Otce a Duch Svatý vytvořil, co bylo promluveno.

Má oblíbená pasáž o velikosti a slávě Božího Ducha je v Izajášovi 40,12-15:

Kdo shrnul vody do hrsti a nebe prsty rozměřil? Kdo prach země vsypal do mírky, kdo vložil hory na váhy

a zvážil je i s pahorky? Kdo Hospodinova ducha usměrnil a stal se mu rádcem, aby ho poučil? S kým se radil, aby mu něco vysvětlil, aby ho stezce práva naučil, aby mu předal vědění a seznámil ho s cestou moudrosti? Hle, národy jsou jako kapka do vědra, neváží víc než smítko na vahách, on zvedá ostrovy jako prach.
(Izajáš 40,12-15; Bible 21).

Ve dvanáctém verši čteme: „Kdo nebe prsty vyměřil?“ Rozpoznáváme zde totožnost Ducha Svatého určenou Jeho funkcí. Zamysleme se nad tím. Duch Svatý držel v hrsti veškerý oceán. Vidíte, jak je mocný? A přesto se pokořil a podřídil se Otci a Synu, když přišel a učinil si v nás svůj příbytek. Jak úžasná a bázeň budící realita!

Den čtvrtý

Duch Svatý je Bůh

Podívejme se nyní na to, jakou roli hrál Duch Svatý při stvoření člověka. Čteme: „Hospodin Bůh pak z prachu země zformoval člověka a do jeho chřípí vdechl dech života. Tak se člověk stal živou bytostí.“ (1. Mojžíšova 2,7). Duch Svatý je tím, kdo ve skutečnosti zformovat Adama a vdechl život do jeho chřípí. Jak vím, že je to pravda? Job 33,4 uvádí: „Učinil mě duch Boží, při životě mě zachová dech Všemohoucího.“ Nejenže Duch Svatý zformoval Adama a vdechl život do něj, On zformoval i vás a mne. A vdechl život jak do vás, tak do mne. Žalm 139,13 říká: „Vždyť tys utvořil mé ledví, utkal jsi mě v lůně mé matky“. Ve skutečnosti Duch Boží zformoval i vše ostatní, co vidíme, neboť Přísloví 26,10 říká: „Veliký Bůh, který stvořil všechno ... „ (z angl. originálu; pozn. překladatele). Stvoření, které vidíme, se zjevilo, protože Duch Svatý ztvárnil touhu Otce.

Věřím, že je vám zjevné, že Duch Svatý je Bůh. Podívejme se na různá jména, která pro Něj Bible používá. Je nazýván:

- Duch Svatý (96-krát)
- Duch Páně (28-krát)
- Duch Boží (26-krát)
- Věčný Duch (Židům 9,14)
- Pomocník (4-krát v Janovi, tituluje Jej tak Ježíš)
- Utěšitel (použito v rozšířeném překladu Bible AMP)
- Ten svatý (Žalm 78,41)
- Pán (2. Korintským 3,17)
- Duch pravdy (4-krát)
- Duch Kristův (Římanům 8,9; 1. Petrův 1,11)
- Duch Ježíše Krista (Filipským 1,19)
- Duch rady (Izajáš 11,2)
- Duch poznání (Izajáš 11,2)
- Duch udatnosti / moci (Izajáš 11,2)
- Duch rozumnosti (Izajáš 11,2)
- Duch bázně před Hospodinem (Izajáš 11,2)
- Duch vašeho Otce (Matouš 10,20)
- Duch slávy (1. Petrův 4,14)
- Duch milosti (Zacharjáš 12,10; Židům 10,29)
- Duch soudu (Izajáš 4,4)
- Duch ohnivé očisty (Izajáš 4,4)
- Duch života (Římanům 8,2)
- Duch lásky (2. Timoteovi 1,7)
- Duch moci (2. Timoteovi 1,7)
- Duch jasné mysli (2. Timoteovi 1,7)
- Duch proroctví (Zjevení 19,10)
- Duch zjevení (Efezským 1,17)
- Duch svatosti (Římanům 1,4)
- Duch Svatého Boha (4-krát v knize proroka Daniela)

On je hoden! On je mocný! A On je úžasný!

Ježíš byl na Duchu Svatém naprosto závislý

Ježíš byl na Duchu Svatém naprosto závislý. Byl počat z Ducha, Duchem byl vyučován, Duchem byl zmocněn u řeky Jordánu a neučinil ani jediný zázrak, dokud nebyl Duchem pokřtěn (viz Janův záznam prvního zázraku, který Ježíš učinil v Káně Galilejské: Jan 1,29-34 a Jan 2,1-11). Ježíš byl veden Duchem a říkal jen to, co slyšel říkat Ducha.

Sám Ježíš v Janovi 14,10 říká: „Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.“ Všimněte si, že Ježíš neřekl „Otec v nebesích“. Řekl „Otec, který ve mně přebývá“.

No počkej, Johnne, to chceš říct, že Ježíš odkazoval na Ducha Svatého jako na svého Otce? No a proč ne? Poslechněte si, co zvěstoval anděl Josefovi: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou ženu; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha Svatého.“ (Matouš 1,20). Ježíš byl počat z Ducha Svatého, takže dává smysl, když o Něm hovořil jako o „svém Otci, který přebývá v něm“.

Pravdou je, že během toho, kdy byl Ježíš zde na zemi, spolu On a Duch Svatý vždy úzce spolupracovali. Ježíš dokonce prohlásil: „Syn nemůže sám od sebe činit nic ...“ (Jan 5,19). Jestliže Ježíš, samotný Syn Boží, potřeboval neustálé partnerství Ducha Svatého, aby svůj úkol naplnil, o co víc k naplnění svého úkolu potřebujeme Ducha Svatého my?

Nikdo nezná Ducha Svatého lépe, než Ježíš, takže se pojďme podívat, co o Jeho úloze, osobnosti, vlastnostech, moci a dalších schopnostech pronesl právě On. V Janovi 14,15-18 prohlásil:

„Jestliže mne milujete, zachovejte má přikázání. A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastance, aby byl s vámi na věčnost – Ducha pravdy, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás jako sirotky, přijdu k vám.“

V této pasáži nalezneme mnoho pokladů. Zaprvé si můžeme všimnout, že Ježíš řekl: „Jestliže mne milujete, zachovejte má přikázání.“ Je zajímavé, že před informacemi o Duchu Svatém Ježíš předkládá připomínku o uvědomění si Jeho nejvyšší autority a zmínku o tom, že On je Pán. Na to, abychom dodržovali Jeho přikázání, klade obrovský důraz. Petr tuto pravdu potvrzuje: „My jsme svědkové těchto slov, i Duch Svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“

Všimněte si také toho, co Ježíš uvádí v Janovi 14,16: „A já požádám Otce a on vám dá *jiného* Zastánce, ...“ Prozkoumejme řecké slovo, které znamená *jiného*. V Novém Zákoně se objevují dvě řecká slova, která se překládají jako *jiný*. Jsou to *heteros* a *allos*. *Heteros* znamená „*jiný jiného druhu*“. *Allos* znamená „*jiný stejného druhu*“. Musíme si tedy položit otázku, které slovo zde Ježíš používá?

Ještě předtím, než vám prozradím odpověď, poskytl bych vám rád příklad, který nám znázorní rozdíl mezi oběma řeckými slovy. Představte si následující scénář: Podávám vám nějaké ovoce, například jablko. Poté, co jej sníte, se vás zeptám: „Dali byste si ještě jiný kousek ovoce?“

Jestliže mi odpovíte ano, pak vám podám pomeranč. Dal jsem vám jiné ovoce. Dal jsem vám však *jiné jiného druhu*. Pomeranč je ovoce, ale je jiného druhu než jablko. Toto je příklad slova *heteros*.

Kdybyste mne požádali o další kus ovoce a já vám podal druhé jablko, pak bych řekl, že jsem vám dal *jiné stejného druhu*. To je příklad slova *allos*.

Navraťme se nyní k původní otázce. Když Ježíš řekl, že nám Otec pošle „*jiného*“ Zastánce, které slovo použil? Použil slovo *allos*. Takže v podstatě říká: „Otec vám dá *jiného* Zastánce, který je stejný jako já.“ Jinými slovy říká, že Duch Svatý a On jsou stejného druhu.

Den pátý

Společník na celý život

Další slovo, které Ježíš v Janovi 14,16 používá, je slovo *Zastánce*. Je to řecké slovo *parakletos*. I o Ježíši je v Janově listu řečeno, že je *parakletos*: „Moje dítky, toto vám píši, abyste nezhřešili; a jestliže by někdo zhřešil, máme u Otce Zastánce /*parakletos*/, Ježíše Krista, toho spravedlivého.“ (1. Janův 2,1). Oba dva, jak Duch Svatý tak Ježíš, ujímají se této úlohy Zastánce, čili *parakleta*. Co toto řecké slovo tedy znamená? V lidové řeči tehdejší doby se používalo k popisu právníka, který hájil zájmy člověka před soudem. Také se používalo k označení pro osobního poradce a trenéra – celoživotního mentora.

Parakletos je složenina dvou řeckých slov: *para* a *kaleo*. *Para* znamená „velmi blízko“. Pavel toto slovo použil, když popisoval svůj vztah k Timoteovi. Nikdo nebyl Pavlovi blíže než apoštol Timoteus (viz Filipským 2,20). Má žena Lisa je pro mě *para*. Nikdo na celé zemi mi není blíže než ona. Kdybych měl popsat svůj vztah k ní, použil bych toto slovo.

To druhé řecké slovo *kaleo* znamená „přivolat či zavolat“. Toto slovo v Bibli často používali apoštolové, když mluvili o svém povolání. Když například apoštol Pavel pronesl „Jsem povolán za apoštola pohanům“, použil řecké slovo *kaleo*. Koncept tohoto slova vyvolává myšlenky na osudové určení a akci.

Když tato dvě řecká slova složíme, mnohem lépe porozumíme tomu, o čem Ježíš mluvil. V podstatě říkal, že *Duch Svatý je neustále povolán být každému co nejbližší po boku, aby během životní poutě poskytl radu, směr, instrukce*. To je Jeho úkol. Neustále je s námi, aby nám pomáhal. Nikdy nepolevuje! Ježíš řekl, že Duch Svatý bude navěky přebývat v nás (Jan 14,16). Nikdy nás nezanechá

a nikdy se nás nezřekne. To je naprosto úžasný příslib! Ježíš tím vlastně vyjadřuje, že Duch Svatý bude pokračováním Jeho (Ježíšova) díla a úkolu v našem životě.

Často slýchávám, jak lidé říkají: „Kdybych se tak jen mohl setkat s Ježíšem. Zeptal bych se Ho na tolik otázek!“ A proč tyto otázky nepoložit Duchu Svatému? V tomto směru záleží jen na našem pojetí Ducha Svatého. Pokud Jej považujeme jen za záhadnou bytost, nepřistoupíme k Němu jako k někomu, kdo je schopen nás vyučovat a vést. Duch Svatý je Bůh, ne bytost. Pokud vskutku uvěříme, že je tím, kým říká Bible, budeme k Němu přistupovat v úctě s vědomím, že On je vševědoucí a všemocný a že je ochoten a schopen nás vyučovat, pomáhat nám a vést nás. Ano, On opravdu touží po tom, aby s námi důvěrně rozmlouval.

Je to smutné, ale Duch Svatý je tou pravděpodobně nejvíce ignorovanou osobou v církvi. Kolikrát se scházíme a není Mu vzdána čest, či dokonce o Něm nepadne ani slovo? Jak často projdeme svým dnem, od rána do večera, aniž bychom řekli jedno jediné slůvko Tomu, který je neustále s námi, přebývá v nás a kráčí s námi?

Překvapující výrok

Ježíš v Janovi 16,7 pronesl ohromující výrok: „Ale říkám vám pravdu ...“.

Než se na tuto pasáž podíváme podrobněji, dovolte mi vykreslit vám celou situaci. Ježíš zde hovoří ke svým učedníkům. Strávil s těmi lidmi více než tři roky. Vše, co kdy řekl, se stalo. Řekl větru: „Utiš se“ a on se utišil. Řekl jim: „Na tom a tom místě naleznete oslátko.“ Oslátko tam bylo. Věděl, že je mezi nimi zrádce ještě předtím, než se vůbec projevil. Proklel fíkovník a ten od kořene uschnul během dvaceti čtyř hodin. Vše, co Ježíš kdy řekl, se stalo. A přesto tento výrok musel uvést slovy: „Ale říkám vám

pravdu ...“. To, co se jim právě chystal říct, bylo natolik ohromující, že si chtěl být jistý, že učedníci opravdu budou vědět, že jim říká pravdu.

Čím potom Ježíš ve svém proslovu pokračuje? „Ale říkám vám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel. Neboť neodejdu-li, Zastávce /*paraktetos*/k vám nepřijde; odejdu-li, pošlu ho k vám.“ (Jan 16,7). Překlad The New Living Translation (ang. překlad Bible; pozn. překladatele) doslova cituje: „Je pro vás nejlepší, abych odešel.“

Zkuste se vcítit do kůže učedníků. Váš vůdce, o kterém víte, že je Syn Boží, vám právě sdělil, že vás musí opustit a že pro vás bude jeho odchod užitečný. Mně by to znělo bláznivě. Jestliže je Bůh, nebylo by pro nás to nejužitečnější, aby zůstal s námi? Jsem si jistý, že učedníci přemýšleli stejně. A právě z toho důvodu Ježíš uvedl svůj následující výrok slovy: „Ale říkám vám pravdu ...“.

Proč tedy pro učedníky i pro všechny další generace, včetně mě i vás, bylo nejlepší, aby Ježíš odešel? Přemýšlejte o tom. Kdyby Ježíš zemi nikdy neopustil, Duch Svatý by k nám nikdy nepřišel. Kdybych od Ježíše chtěl něco přijmout, musel bych cestovat tisíce kilometrů, abych se s Ním setkal. Má cesta by pravděpodobně začala letem do Tel Avivu, jenž by se stal zřejmě tím nejrušnějším letištěm na světě. Pak bych si musel pronajmout auto, jet do Galileje a doufat, že tam najdu nějaké slušné ubytování (hotely by byly naprosto plné). Potom bych Ježíše musel najít. To by těžké nebylo, protože by tam byly miliony lidí, kteří by všichni čekali na to, až s Ním budou mluvit. A až bych Jej našel, musel bych se prodrat tím nejsložitějším systémem řad lidí, který kdy svět zažil, protože by se všichni chtěli Ježíše něco zeptat nebo Jej o něco požádat.

Protože by tam stál tak dlouhá řada lidí, pravděpodobně bych nedostal víc času s Ježíšem než šedesát sekund, takže bych své otázky i prosby musel mít předem dobře připravené. A pamatujte, že by také musel jít a spát,

takže by denně mohl věnovat zástupům asi tak čtrnáct hodin. Při tomto tempu by Ježíš mohl sloužit denně 840 lidem, pokud by každému věnoval jen 60 sekund. Proto by mu to trvalo 1 190 dnů (3,26 let), než by se setkal s milionem lidí. Musíme však také mít na zřeteli, že by se k davu přidávali stále noví a noví lidé. A co kdyby existovala nějaká „rychlá řada“ pro ty, kteří mají opravdu naléhavou potřebu nebo prosbu? Tito lidé by mě neustále předbíhali, nebo ne? Myslím, že dokážeme vytušit, že by bylo téměř nemožné a zcela jistě nepravděpodobné, že bychom se k Ježíši dostali.

Dobrou zprávou je, že Duch Svatý je s námi stále. Nemusí spát ani jíst. Dokáže vést miliardu rozhovorů s nejrůznějšími lidmi najednou. Pokud dovolíme, aby skrze Boží slovo bylo naše chápání Ducha Svatého radikálně proměněno, začneme rozumět tomu, proč Ježíš řekl: „Je pro vás lepší, abych odešel.“

Nezapomínejme, že Duch Svatý je stejný jako Ježíš. On vyučuje jako Ježíš, hovoří o Božích věcech jako Ježíš a je tady s námi! Začínáte už vidět, jak je úžasný? Dokonce i ve chvíli, kdy píšu tyto řádky, otevírá mi Duch Svatý oči, abych začal vidět, kde a jak jsem ve svém životě omezoval Jeho hlas a přítomnost. Opět říkám, že je náš průvodce, rádce, ochránce a zastánce. Potřebujeme, aby byl v našem životě aktivně zapojen!

V další kapitole se podíváme na to, co to znamená být důvěrný vůči úžasnému, předivnému Bohu.

ZTIŠENÍ – DEN PRVNÍ

POZNÁVEJTE DUCHA

*A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastávce /Rádce,
Pomocníka, Advokáta, Toho, který dává sílu a stojí při vás/,
aby byl s vámi na věčnost -- Ducha pravdy ...*

-Jan 14,16-17 (AMP)

Duch Svatý je vskutku úžasný! Hned po spasení v Kristu je to ten nejúžasnější dar, který kdy v životě dostaneme. Kdo je Duch Svatý? Zkušený spisovatel a dlouholetý pastor **A.W. Tozer** uvádí:

„Duch Svatý není nadšení ... Je to osoba. Zapište si to velkými písmeny. Duch Svatý není jen nějaká bytost, která vede jiný druh existence, ale On sám osobně je osoba s veškerými vlastnostmi a odstíny osobnosti. Není to hmota, On je podstatou... Duch Svatý má vůli a inteligenci, pocity a vědomí, soucit i schopnost milovat, vidět, myslet a slyšet, mluvit a toužit jako kterýkoli jiný člověk.“

Předtím, než začnete toto studium, jak jste rozuměli tomu, kým Duch Svatý je? Jak tato kapitola rozšířila vaše chápání toho, kým je Duch Svatý pro vás osobně?

.....

.....

.....

.....

Pečlivě rozjímejte nad seznamem jmen, která jsou pro Ducha Svatého použita v Bibli (viz strana 17).

Kdo je Duch Svatý?

.....

.....

.....

Vědomí, že Duch Svatý je osoba rovnocenná Otci i Synu, je nezbytně důležité pro rozvoj zdravého vztahu s Bohem. Tozer pokračuje ...

„ ... Vše, čím je Syn, je i Duch Svatý, a vše, čím je Otec, je také Duch Svatý. A Duch Svatý je ve své církvi. Jaký bude? Přesně takový, jaký je Ježíš. Četli jsme Nový Zákon a víme, jaký je Ježíš. Duch Svatý je naprosto stejný jako Ježíš, protože Ježíš byl Bůh a Duch Svatý je také Bůh. Otec je stejný jako Syn. Můžeme Ježíše poznat, když poznáme Otce. Ducha Svatého můžeme poznat, když poznáme Ježíše.“

Začínáte Ducha Svatého vidět v novém světle? Jak vás tyto různé aspekty Jeho charakteru vybízejí a motivují, abyste Jej ve svém životě více zapojili?

.....

.....

.....

K dalšímu studiu

Jan 12,44-45; 14,8-11; 2. Korintským 4,4;
Koloským 1,15-19; Židům 1,3.

ZTIŠENÍ - DEN DRUHÝ

ON JE BŮH, NE BYTOST

Pán a Duch jsou jeden a tentýž ..

- 2. Korintským 3,17 (anglický překlad Bible – CEV)

Jsme Boží děti a dostali jsme Jeho převzácný, přislíbený dar: dar Ducha Svatého (viz Galatským 4,6). Jeho Duch není jen mystická síla nebo moc pohybující se ve vesmíru. Duch Svatý je On sám – plnost toho, kým Bůh je, aniž by si cokoli ponechal.

Andrew Murray, služebník v 19. století a autor více než 200 knih, řekl, že Duch Svatý je „jedno s Otcem i Synem“ a že nám přináší „úplné a dokonalé zjevení“ Boží slávy. Dále uvedl:

„Vše, co Bůh ve Starém Zákoně přislíbil, a vše, co se projevilo a přišlo k nám skrze Boží milost v Kristu, nám nyní skrze Ducha Svatého patří. Skrze Něj jsou všechny Boží přísliby naplněny, veškerá milost a záchrana v Kristu se stala osobním bohatstvím a osobní zkušeností.“

Rozumíte tomu? Skrze Ducha Svatého jsou všechna Boží zaslíbení naplněna a stala se nám osobním bohatstvím a osobní zkušeností. Není to jen názor jednoho člověka. Je to biblická pravda. Pozorně čtěte následující pasáže a rozjímejte nad nimi.

Požehnaný /Ať je Bohu vzdána chvála, velebnost a chvalořečení/ Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista /Mesiáše/, který nám požehnal veškerým duchovním předaným skrze Ducha Svatého/ požehnáním v nebeských věcech v Kristu.

- Efezským 1,3 (AMP)

Všechno, co vede k životu, který se líbí Bohu, nám je zázračně darováno tím, že Jej poznáváme, osobně a důvěrně, Jej – toho, který nás pozval k Bohu (Duchu Svatému). Je to nejlepší pozvání, které jsme kdy dostali!

- 2. Petrův 1,3 (The Message – angl. překlad Bible; pozn. překladatele)

Ale jak bylo napsáno: „Oko nespatriło ani ucho neslyšelo, ba ani člověku na mysl nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří jej milují“. Bůh nám však, skrze Ducha, odhalil své tajemství. Nic totiž není před Duchem skryté, ani nejhlubší moudrost Boží.

- 1. Korintským 2,9-10 (J.B.Phillips – angl. překlad Bible)

Co vám skrze tyto verše Duch Svatý odhaluje?

.....

.....

.....

.....

K dalšímu studiu ...

Zkuste si provést výzkum frází „Duchem“, „skrze Ducha“, a „z Ducha“ online (www.biblia.com). Také přemýšlejte o 1. Korintským 12,4-11; Galatským 5,5; 2. Tesalonickým 2,13.

ZTIŠENÍ – DEN TŘETÍ

ON JE DUCHEM ŽIVOTA

*Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od
zákona hříchu a smrti.
- Římanům 8,2*

Duch Svatý je Duchem života! To je ale úžasné jméno! Zamyslete se nad tím. Život je úplně všechno. Obsahuje v sobě všechny aspekty zdraví, růstu, čerstvosti, energie, elánu a vitality. V Duchu života nelze nalézt ani stín smrti – ani ždibíček nemoci, choroby, únavy nebo mdloby, vyčerpanosti či zhouby. Ani kousek smrti v jakékoli podobě.

Duch života byl přítomen při stvoření a vdechl život do každé oblasti na zemi. Misionář a evangelista **Lester Sumrall** toto dotvrzuje, když uvádí:

„Prvním místem v zapsaném Písmu, kde vidíme činnost Ducha Svatého, je 1. Mojžíšova 1,2. Je velmi pozoruhodné, že první stránka Bible a hned druhý verš nám ukazuje na činnost Ducha Svatého. ... Byl to čin, kdy byl z chaosu vytvořen kosmos, krása a půvab. Země byla pustá a prázdná. Bůh zahájil své stvořitelské mistrovské dílo a Duch Svatý Mu pomáhal. Boží Duch se pohnul nad hladinami vod a z chaosu byl vytvořen vesmír.“

Kde máte ve svém životě prázdnotu nebo vnímáte chaos? Kam potřebujete, aby Duch života přinesl krásu, řád a svobodu? Modlete se a poproste Ho, aby vám to ukázal. Odevzdejte Mu tyto oblasti v modlitbě a poproste Jej, aby v nich jednal a přinesl do nich řád, tak jako to učinil při stvoření.

.....
.....
.....
.....

Pročtěte si Filipským 4,6-8; 1. Petrův 5,7; Žalm 37,4-6.

Jste již zmoženi neustálou rutinou? Duch života vás chce posílit Svou mocí. Když s Ním budete trávit čas a budete Jej poznávat, obnoví vaši sílu. Věnujte chvíli rozjímání nad těmito Božími přísliby:

Což to nevíš? Cožpak jsi neslyšel, že věčný Bůh, Hospodin, stvořitel končin země, neochabne ani se neunaví? Jeho rozumnost je nevyzpytatelná. Unavenému dává sílu a bezmocného zahrnuje zdatností /způsobí, aby se rozmnožila a přetékala/.

- Izajáš 40,28-29 (AMP)

Je to naprosto logické, nebo ne? Že jestliže přijde živý a všudypřítomný Bůh, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, do vašeho života, udělá to stejné, co učinil pro Ježíše, také pro vás a obživí vás? Když ve vás žije Bůh (a to On zajisté žije tak, jako žil v Ježíši) a vdechne do vás, jste z toho mrtvého života vysvobozeni. Když ve vašem těle žije živý Duch Boží, bude vaše tělo stejně živé jako tělo Ježíše Krista!

- Římanům 8,11 (The Message)

Mám sílu ke všemu v Kristu, který mě posiluje (jsem připraven na cokoli a jsem si roven s tím, který do mě vlévá vnitřní sílu...)

- Filipským 4,13 (AMP)

Co k vám skrze tyto verše Duch Svatý hovoří? **Napište si modlitbu**, kde poprosíte Ducha života, aby vás naplnil vnitřní silou a učinil vás tak živým, jako byl Ježíš, když kráčet po zemi.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

K dalšímu studiu ...

1. Mojžíšova 1,2; Nehemjáš 9,6; Izajáš 40,12-15;
Žalm 8,3-9; 104,24-30; Job 33,4.

ZTIŠENÍ – DEN ČTVRTÝ

MUSÍME NA NĚM BÝT NAPROSTO ZÁVISLÍ

*... Ne silou ani mocí, ale mým Duchem, praví Hospodin
zástupů...
- Zacharjáš 4,6*

Ježíš Kristus, Syn Boží, byl na Duchu Svatém naprosto závislý. Vše, co se týkalo Ježíše, od Jeho početí až po Jeho vzkříšení, bylo výsledkem práce Ducha. Bible říká:

Byl počat Duchem – **Matouš 1,20; Lukáš 1,31-35.**

Byl veden Duchem – **Matouš 4,1; Lukáš 4,1.**

Byl zmocněn Duchem – **Lukáš 4,14; 18-19; Jan 3,34.**

Byl vyučován Duchem a Ducha poslouchal – **Jan 5,19-20; 30; 14,10.**

Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí on, to činí stejně i Syn. Neboť Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám činí. A ještě větší skutky než tyto mu ukáže, abyste vy žasli. ... „Já sám od sebe nemohu dělat nic. Jak slyším, tak soudím, a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli toho, kdo mne poslal.“

- Jan 5,19-20; 30.

Pečlivě rozjímejte nad Ježíšovým prohlášením o závislosti v Janovi 5 (viz výše). Co vám Duch Svatý odhaluje ohledně Ježíšova vztahu s Ním? Jak vás to vyzývá a motivuje?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Přečtěte si Skutky 5,32; Římanům 8,16; Galatským 4,6; 1. Janův 3,24 a 4,13. Jaké dvě opakující se pravdy ohledně našeho vztahu s Duchem Svatým dokážete najít?

.....

.....

.....

.....

.....

Stejně jako prvotní věřící v Galácii někdy zapomínáme na to, jak moc Ducha Svatého potřebujeme. Pečlivě si pročtěte Galatským 3,2-9 spolu s Lukášem 11,13. Co můžeš zjistit ohledně přijímání nepřetržité pomoci Ducha Svatého a jak to uplatnit v našem vlastním životě?

.....

.....

.....

.....

.....

ZTIŠENÍ – DEN PÁTÝ

ON JE VÁŠ PŘÍTEL NAVĚKY!

A já požádám Otce a on vám dá jiného Přitele, aby byl neustále s vámi. Ten Přítel je Duch pravdy.

- Jan 14,16-17 (The Message)

Duch Svatý chce být vaším nejlepším přítelem! Chce vám být stále po boku, být vaším pomocníkem na věky, dvacet čtyři hodin denně. Bible uvádí: „Duch, kterého nám dal, aby v nás přebýval, po nás touží. Bůh touží, aby byl Duch přijat žárlivou láskou.“ (Jakub 4,5 AMP)

Opravdové přátelství s Duchem Svatým je nesmírně cenné. Jeho přítomnost a moc poskytují věčné uspokojení, které nelze překonat. Ježíš o Duchu Svatém pronesl: „Kdo by se však napil z vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žíznit, ale voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.“ (Jan 4,14). Evangelista a učitel **R. A. Torrey** ohledně tohoto verše uvedl:

„Voda zde představuje Ducha Svatého. Svět vás nikdy nemůže uspokojit. O každé světské radovance lze s jistotou prohlásit: „Kdokoli se z této vody napije, bude mít opět žízeň.“ Duch Svatý má však moc uspokojit každou touhu naší duše. Jedině Duch Svatý sám může naplnit a uspokojit lidské srdce.

Pokud se vydáte ve svém srdci Duchu Svatému a Jeho naplnění a přetékaní, už nikdy nebudete žíznit. S jak nevyslovitelnou radostí a nepopsatelným uspokojením vylil již Duch Svatý své živé vody do mnohých duší! Máte v sobě proudu této živé vody? Není pramen zaškrcen? Proudí vstříc věčnému životu?“

Uvažujte o otázce, kterou nám Torrey předložil: „Mám v sobě proudy této živé vody? Zakouším neuvěřitelné uspokojení, které proudí z Ducha? Jestliže ne, tak proč?“ Poproste pak Ducha Svatého, co můžete udělat, abyste se denně a svobodně mohli ponořit do Jeho přátelství. Napište si, co vám zjeví.

.....

.....

.....

.....

.....

Ztište se před Pánem (tím je Duch Svatý). Poproste Jej, aby se vám dal opravdově poznat – víc, než kdykoli předtím. Poproste Jej, aby vás zalil svou láskou, přijetím a pokojem. Nespěchejte. Utište se a vězte, že On je Bůh. Zapište si vše, co k vám bude mluvit.

.....

.....

.....

.....

.....

S Duchem Svatým máte svobodu být sami sebou. On vás zná skrz naskrz. Když to vypadá, že se sami „nedokážete nalézt“, řekne vám, kde přesně jste. Neustále ve vás přebývá, aby vám dával sílu, povzbuzoval vás a vedl. Jděte k Němu kdykoli, kdekoli. Nemůžete Jej unavit nebo si vyčerpat počet návštěv. On je váš nejlepší přítel!

.....

.....

.....

.....

Modlitba

Duchu Svatý, prosím, radikálně proměň mé porozumění tomu, kým vlastně jsi. Pomoz mi uvidět a pochopit tvou osobnost a tvou úlohu pomocníka tak, jak jsem to nikdy předtím neviděl. Pomoz mi, abych už nikdy neomezoval Tvou přítomnost, moc nebo vedení v mém životě. Toto prosím pro sebe i svou rodinu, ale i celou církev. Ve jménu Ježíše, amen.

Otázky k diskuzi

Jestliže tuto knihu používáte jako součást vyučování série Messenger o Duchu Svatém, prosím, podívejte se na video ukázkou v části 1.

- 1 | Náš křesťanský život se bez Ducha Svatého stane suchý, monotónní a bezmocný. Jaký by byl náš život s Duchem Svatým? Vyjmenujte co nejvíce pozitivních projevů a aspektů, které vás napadnou.

Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.
- 2. Korintským 3,17

- 2 | Duch Svatý není „to“ nebo božská, mystická moc. On je osobou Boží Trojice, jež v sobě nese plnost Otce i Syna. Jaké jsou možné důsledky toho, když na Ducha Svatého pohlížíme jen jako na „to“ či mystickou sílu? Jaké jsou pozitivní důsledky toho, když na Něj pohlížíme jako na někoho, kým opravdu je: úplného Boha?
- 3 | V životě prvotních věřících byl Duch Svatý běžně zapojen, ale mezi dnešními věřícími to vidíme jen zřídka. Napadají vás některé důvody, proč jsme se stáhli a neužíváme si Jeho vedení a mocného vlivu? Proč už nehledáme Božího Ducha, nejsme na Něm závislí?
- 4 | Kde je osoba Ježíše v tuto chvíli? Jsi-li věřící, žije ve tvém srdci? Co je lepším, přesnějším způsobem popisu spasení našeho srdce a toho, jak si z něj Bůh učiní místo našeho přebývání?

Vedoucí: spolu se svou skupinou projděte Marka 16,19; Skutky 1,9-11; 7,55-56; Římanům 8,34; Koloským 3,1; Židům 10,12-13 při první části a Římanům 8,9-10; 1. Korintským 3,16; 6,19; a 1. Janův 3,24 pro ostatní otázky.

Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

- Jan 14,23

- 5 | Pán, náš Bůh, je jeden, a přesto má tři odlišné osoby – Otce, Syna a Ducha Svatého. Popište hlavní úlohy každého člena Trojice a to, jak spolupracují, aby dosáhli Boží vůle.

Vedoucí: podívejte se se skupinou na 1. Korintským 12,5-7 a na záznam stvoření v 1. Mojžíšově, dále na slova Ježíše v Janovi 5,17; 19-20.

- 6 | Ježíš řekl, že Duch Svatý je náš pomocník, náš parakletos. To znamená, že je „neustále povolán k tomu, aby nám stál po boku, vedl nás a radil nám v našem denním kráčení s Bohem.“ Jak vás tato informace motivuje a povzbuzuje v každodenním vztahu s Ním?
- 7 | Jaké nové vlastnosti a charakteristiky osoby Ducha Svatého, které jste předtím neviděli, nyní znáte? Jak vám to otevřelo oči a rozšířilo porozumění tomu, kým je ve vašem životě?

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Duch Svatý je člen Boží Trojice, který v sobě nese plnost Boha Otce i Syna.
- Není žádné „to“ nebo mystická síla. Je Bůh.
- Není omezen časem a prostorem. Může najednou ve stejnou dobu mluvit s neomezeným počtem lidí a pomáhat jim.
- Byl důvěrně zapojen do života prvotních věřících a žárlivě touží být zapojen do každé oblasti našeho života dnes.
- Bez Něj v podstatě neexistuje křesťanský život. Pro ty, kdo se chopí Jeho úžasného společenství, však nabízí hojný život plný dobrodružství.
- Začněte Jej osobně poznávat!

[illegible]

2. kapitola

OSOBNOST DUCHA SVATÉHO

Přenádherná milost Pána, Ježíše Krista, extravagantní láska Boží a důvěrné přátelství Ducha Svatého buď se všemi vámi.

- 2. Korintským 13,13 (The Message)

Den první

K tomu, abychom mohli vstoupit do důvěrného vztahu s nějakým člověkem, je nejprve potřeba poznat a pochopit, co jej „motivuje“. Důkladnější poznání zálib, zájmů, cílů a ambicí člověka nám pomůže rozvinout hlubší přátelství. To stejné platí pro Ducha Svatého. Jestliže s Ním chceme mít důvěrné přátelství, musíme nejprve poznávat Jeho osobnost.

Jak jsme již viděli v minulé kapitole, pronesl Ježíš před učedníky překvapivý výrok: „Ale říkám vám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel. Neboť neodejdu-li, Zastávce k vám nepřijde; odejdu-li, pošlu ho k vám.“ (Jan 16,7). To je stejný Ježíš, který kdysi řekl, že „Otevřu svá ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.“ (Matouš 13,35). Ježíš, největší učitel, který kdy žil, Ten, který odhalil tajemství skrytá od založení světa, se snaží přesvědčit své nejbližší přátele, že Boží Duch, ne on, samotný Ježíš, který je fyzicky přítomen, bude tím nejlepším společníkem pro ně i pro nadcházející generace. Páni! Nevím, co to dělá s vámi, ale já chci o Duchu Svatém vědět víc!

Začněme tím, že se podíváme na 2. Korintským 13,13, kde Pavel píše:

Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství
Svatého Ducha se všemi vámi. Amen.

Pavel zde vyzvedává tu vlastnost každé osoby Trojice, která je pro ni nejtypičtější. Začíná „milostí Pána Ježíše Krista ...“. Jako věřící nesmíme nikdy zapomenout na to, že naše správné postavení před Bohem, jež je základním kamenem pro úžasný vztah s Duchem, nebylo by nikdy možné, kdyby nebylo milosti našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Tuto milost si nelze zasloužit ani vysloužit. Je to úžasný dar Jeho života, který v sobě nese odpuštění, vykoupení a zmocnění.

Pavel pokračuje a píše: „Boží láska...“. Když přemýšlím o tom, jak moc miluji své syny, nedokážu si představit, že bych měl jen jednoho. Nicméně kdybych měl opravdu jen jediného a měl bych ho nechat zemřít za své nepřátele, je to pro mne nepochopitelné. Přesto jsme byli Boží nepřátelé, když za nás svého Syna dal (viz Římanům 5,10). To je naprosto úžasná láska! Nejste rádi, že vás Otec miluje? Ačkoli jste byli Jeho nepřátelé, jste nyní Jeho děti. O co víc bude na vás vylévat svou lásku teď! Jste Jeho jedineční a On vás miluje jedinečným a dokonalým způsobem.

Své děti mám neuvěřitelně rád. Přesto má schopnost milovat je a mít v nich zalíbení se nemůže s Boží láskou vůči nám vůbec srovnávat. Jeho slovo prohlašuje: „Jsem přesvědčen, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani moci, ani výšina ani hlubina, ani žádné jiné stvoření nás nebude moci odloučit od Boží lásky, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Římanům 8,38-39). To je ohromné zaslíbení! Nejste vděční, že vás nic nemůže oddělit od Otcovy lásky?

Pojďme se podívat na poslední část verše z 2. Korintským 13,13 a mějme přítom na paměti, že je to

Pavlov poslední dopis do Korintu. Tato kniha (původně dopis) je přeplněná neuvěřitelnou moudrostí a zjevením. Co si Pavel pod vedením Ducha Svatého vybral za závěr této hlubokomyslné korespondence? „Společenství Ducha Svatého buď se všemi vámi“. Všimněte si, že Pavel spojuje slovo společenství s Duchem Svatým. Protože jsem vyrůstal v katolické církvi, vždy, kdy jsem viděl slovo společenství (v angličtině stejné slovo *communion* znamená i přijímání – pozn. překladatele), představil jsem si chléb a víno. Je zcela zřejmé, že o tom tady Pavel nemluví. Co to však znamená, „společenství s Duchem Svatým“? Pokud se obrátíme k původnímu řeckému originálu, zjistíme, že řecké slovo pro slovo společenství je *koinonia*. Zde jsou definice, které jsem pro toto řecké slovo našel: *společenství, kamarádství, komunikace, důvěrnost, sdílení se, společenský styk, partnerství, spoluúčast a úzké, vzájemné spojení*. To je dlouhý, mocný seznam! Dovolte mi, abych jej rozdělil do tří hlavních kategorií:

- Společenství
- Partnerství
- Důvěrnost

Společenství znamená sounáležitost

Můj slovník uvádí definici slova *sounáležitost* jako „přátelský vztah, společenství, sdílení se“. Důvěrní přátelé či kamarádi zakouší sounáležitost. Sdílí se, mluví spolu a jsou si vědomi toho, co se odehrává v životě toho druhého.

Jak jsem již zmínil, opravdu rád hraji golf. Když si jdu zahrát, obvykle se ke mně připojí někteří z mých velmi blízkých přátel. Celou hru si spolu povídáme. Je to jedno z nejlepších prostředí ke kvalitnímu společně strávenému času, protože zahrnuje jen velmi málo vyrušení. Kdysi jsem na škole velmi rád hrával tenis. Vadilo mi však, že

si při tenisu nepopovídám se svým protihráčem. Jeden z hlavních důvodů, proč mám tak velmi rád golf, je, že si při něm mohu povídat s protihráči. Na golfovém hřišti jsem získal hlubší vztahy než kdekoli jinde. Tam se odehrává má „sounáležitost“. Teď asi začínáte chápat, jaký je opravdový důvod, proč bych chtěl, aby má žena chodila hrát golf se mnou. Na zemi totiž neexistuje jiný člověk, jehož společnosti bych dával přednost před ní!

Zrovna tak jiní z mých nejlepších přátel jsou členové týmu Messenger International. Pravidelně spolu debatujeme o svých záměrech, výzvách a cílech. Velmi se spoléhám na jejich úsudek a přátelství. Nevím, kde bych dnes bez těch úžasných mužů a žen byl. Neustále se navzájem povzbuzujeme. Bez tohoto společenství by poslání Messenger International vyučovat, dosahovat a zachraňovat nebylo možné.

Z Bible je zřejmé, že apoštolové byli naprosto závislí na společenství s Duchem Svatým. Ve Skutcích čteme: „A nyní, hle, jsa spoután Duchem, jdu do Jeruzaléma a nevím, co mne tam potká, kromě toho, že mi Duch Svatý v každém městě dosvědčuje, že mne čekají pouta a soužení.“ (Skutky 20,22-23). Všimněte si, že Pavel neřekl, že mu v jednom městě Duch Svatý dosvědčil, že ho čekají pouta a soužení. Díky svému pravidelnému společenství s Duchem Pavel však věděl, že ho čekají těžkosti v každém městě.

Nevím jak vy, ale kdyby mně můj partner, někdo, s kým mám blízké společenství, opakoval, že mě čeká utrpení, kamkoli bych šel, pak bych se ho začal vyptávat. Asi bych řekl něco podobného: „Nerozmyslel sis to?“ „Možná by to šlo malinko změnit.“ Nebo „Co takhle maličké patálie namísto obrovského soužení?“ Duch Svatý neměl z Pavlova utrpení radost. On jej připravoval na to, co bylo před ním, a mohl to učinit jedině proto, že spolu měli blízké společenství.

Stalo se mi, že mi Duch Svatý řekl něco, co jsem nechtěl slyšet. Pořád jsem se Ho na to vyptával (a doufal v jinou odpověď), ale den za dnem jsem slyšel to stejné. Když se k Duchu chováme takto, nakonec utichne. Je to, jako kdyby říkal: „Už jsem ti to řekl zcela jasně. Teď je na tobě, zda se rozhodneš přijmout můj směr.“ Mít blízký vztah s Duchem Svatým znamená i to, že nám někdy zkrátka řekne věci, které jednoduše nechceme slyšet.

Ve Skutcích 10 nacházíme záznam toho, jak takovéto nasměrování Ducha Svatého dostal Petr. Bůh dal Petrovi vizi, ve které mu odhalil Boží ochotu rozšířit spasení k pohanům. Ve verši 19 čteme, že „Když Petr přemýšlel o tom vidění, Duch mu řekl: „Hle, tři muži tě hledají.“ Tito muži přicházeli, aby odvedli Petra do domu pohanského setníka. To je místo, kam by Petr, oddaný Žid, za normálních okolností nikdy nešel. Proto mu Duch Svatý jasně řekl: „Tady máš určitou vizi. Přišli tři muži, chci, abys šel s nimi. Potřebuji tě tam, mám pro tebe úkol.“ Duch Svatý věděl, že Petr nad tímto pokynem nebude jásat radostí, ale dal mu ten příkaz, aniž by poskytl další vysvětlení.

Několik kapitol dříve vidíme další příklad, jak se spoléhat na Ducha Svatého. „Pánův anděl promluvil k Filipovi: „Vstaň a jdi na jih k cestě, která sestupuje z Jeruzaléma do Gázy.“ (Skutky 8,26). Filipovi přináší pokyny Pánův anděl. Nepíše se zde, že se před Filipem *objevil* Pánův anděl. Bible uvádí, že k Filipovi *promluvil* Pánův anděl. Každý další překlad Bible tuto podrobnost potvrzuje. Proč je to tak důležité? Díky této pasáži si můžeme uvědomit, že Filip dokázal rozlišit hlas anděla od hlasu Ducha Svatého, protože později v té samé kapitole čteme, „Duch řekl Filipovi: „Přistup a připoj se k tomuto vozu.“ (Skutky 8,29). Filip znal dobře hlas Ducha Svatého. Dokonce tak dobře, že dokázal rozlišit hlas Ducha od hlasu anděla!

Znám hlas své manželky tak dobře, že jej dokážu rozeznat kdekoli, i když se na ni nedívám. Můžeme stát

každý jinde v místnosti plné lidí, ale když mluví, rozpoznám její hlas mezi desítkami ostatních hlasů v místnosti. Tak dobře prvotní věřící znali hlas Ducha! Dokážu si představit, jak svůj zážitek Filip vypráví Lukáši, který sepsal knihu Skutků. Možná, že Filip řekl: „Ne, Lukáši, to nebyl Duch, kdo ke mně v tom městě promluvil. To byl anděl. Ale byl to Duch, který mi řekl, abych se ke kočáru připojil.“ Je nám Jeho hlas tak známý? Anebo existuje blízkost vůči Duchu Svatému, do které jsme ještě ani nevstoupili?

Když byl Filip na poušti, Duch Svatý mu řekl, aby předešel určitý kočár. Proč byla tato událost důležitá? Mladý muž v tom kočáru byl třetí nejdůležitější člověk v celé Etiopii. Díky jeho autoritě a vlivu bylo spasení tohoto muže začátkem šíření evangelia v jeho národě. Kdyby nebyl Filip citlivý vůči vedení Ducha, minul by neuvěřitelnou příležitost.

O několik kapitol dále nacházíme další příklad. Tentokrát se jednalo o Timotea, Pavla a Silase:

Potom prošli /Timoteus, Pavel a Silas/Frygií a galatskou krajinou, neboť Duch Svatý jim zabránil promluvit Slovo v Asii. Když přišli k Mysii, pokoušeli se dostat do Bithynie, ale Ježíšův Duch jim to nedovolil.
(Skutky 16,6-7).

Všimněte si, že se zde uvádí: „Duch Svatý jim zabránil“ a „Duch jim to nedovolil“.

Začínáte si uvědomovat, kolik komunikace probíhalo mezi prvotními věřícími a Duchem Svatým? Mělo by to dnes být jiné? Známe lepší způsob, jak sloužit Bohu, než v Duchu Svatém? Používali raní vedoucí církve pouhé primitivní metody jen proto, že neměli po ruce moderní technologie? V žádném případě! Neexistuje technologie nebo metoda, která by zabrala místo hlasu Ducha Svatého. Tito vedoucí očekávali, že bude Duch důvěrně zapojen do jejich života. Respektovali Jej a vítali Jeho přítomnost. Nic

se nezměnilo. Duch touží kráčet v rovnocenně blízkém společenství s námi i dnes.

Dokážete si představit, jak spolu s Lisou trávíme v našem domě každou hodinu každického dne, aniž bychom spolu promluvili jediné slovo? Bylo by to směšné. Kdo by kdy chtěl takové manželství? Miluji svou ženu a toužím jí být nablízku. Rád ji poslouchám. Její hlas je hudbou pro mé uši. Jsme manželé už přes třicet let, ale kdyby byla nezadaná (díky Bohu není), tak bych jí všemožně nadbíhal. Ze všech lidí na této planetě ona je bezpochyby tou, se kterou toužím být nejvíce. Naprosto stejně touží Duch Svatý po blízkém společenství s vámi.

Už více než dvacet čtyři let cestuji a bydlím v hotelovém pokoji, ale nikdy jsem se sám nenudil. Jak bych se kdy mohl nudit, když jsem každou vteřinu s Bohem? On je v tom pokoji se mnou. Právě z toho důvodu si svůj čas v hotelu střežím. Opakovaně zaslechnete, jak říkám: „Nechci trávit čas s týmem, se kterým cestuji, protože chci být sám s Duchem Svatým.“ Miluji, když Mu mohu naslouchat. Nepochopte mne nyní špatně. Jsem moc rád s lidmi. Ve skutečnosti jsem velmi rád s lidmi! Nejsem poustevník ani samotář. Ani náhodou. Miluji lidi, ale opravdu si vážím času (společenství) s Duchem Svatým.

Den druhý

Společenství znamená partnerství

Další slovo, které může být použito k popisu řeckého *komonía*, je *partnerství*. Příklad *partnerství* vidíme ve evangeliu Lukáše: „A když to učinili, zabrali velké množství ryb; jejich sítě se však začaly trhat. Dali znamení *společníkům* ve druhé lodi, aby jim přišli pomoci. Oni přišli a naplnili obě lodě, že se až potápěly.“ (Lukáš 5,6-7). Řecké slovo pro *partnera*, *společníka* je *metochos* (synonymum slova *koinonía*)

a definuje se jako „*partner, společník, spolupracovník*“. Tito muži byli obchodními partnery. Z uvedeného příkladu chápeme, že dobré partnerství vyžaduje jak komunikaci, tak čin. Muži dali svým partnerům znamení a ti pak přijeli a pomohli jim.

Pojďme se nyní podívat na jeden verš, který je možná tím nejvelkolepějším v celém Novém Zákoně. Pavel píše: „*Neboť jsme Boží spolupracovníci.*“ (1. Korintským 3,9). Není to úžasné? Líbí se mi, jak to podává Weymouth překlad Bible: „*My jsme spolupracovníci pro Boha a s Ním.*“ Dostali jsme příležitost pracovat pro Stvořitele nebes a země a spolupracovat s Ním. Jinak řečeno, můžeme pracovat v *partnerství s Bohem*. Není to úžasné pozvání?

Mezi efektivními partnery funguje odliv a příliv. Vyrůstal jsem nedaleko jezera Michigan a plachtění bylo nedílnou součástí mého života. Bavilo mě plavit se na rodinné lodi. Dva roky jsem chodil do školy plachtění a dokonce jsem i jezdil na lodi závodně. Při svém prvním závodě jsem dostal příležitost spolupracovat s kapitánem, jehož posádka byla jedna z nejlepších. Byli nadšení, že jsem se k týmu připojil. Během prvního závodu jsem si připadal navíc. Kapitán vydal rozkaz a posádka okamžitě reagovala. Každý přesně věděl, co má dělat, a zaujal své místo na lodi. Cítil jsem se docela hloupě. Přestože mi řekli, co mám dělat, neměl jsem to naučené. Ostatní členové posádky si už vypěstovali rytmus a spolupráci, kterým jsem se teprve musel učit.

Partnerství s Duchem Svatým je podobné jako stát se členem posádky. Musíte s Ním spolupracovat. Když jsem poprvé kázal na veřejnosti, má manželka se svou nejlepší kamarádkou usnuly v první řadě. Nepracoval jsem s odlivem a přílivem Ducha Svatého. Trvalo mi to nějakou dobu, ale zjistil jsem, jak s Ním spolupracovat, zatímco mluvím. To stejné se týká i psaní. Trvalo mi to celý rok

a byl to velmi frustrující rok, kdy jsem psal svou první knihu, než jsem se naučil, jak s Ním spolupracovat. Nakonec bylo pro mě psaní snadnější a rychlejší. Zjistil jsem, že v obojím má On svou úlohu a já také. A Duch to tak chce!

Ve Skutcích 15 vidíme část partnerství v akci. Apoštolové pracovali na dopise, který měl být poslán všem věřícím z pohanů. Psali v něm: „Neboť tak usoudil Duch Svatý i my ...“ (Skutky 15,28). Vidíme zde partnerství v činnosti. Vedoucí jasně stanovili pohled Ducha Svatého i jejich vlastní na určitou konkrétní záležitost. Obě dvě strany se účastnily na konečném rozhodnutí. Obě měly svou úlohu. Spolupracovaly na díle království.

Stejný pohled na partnerství vidíme také ve Starém Zákoně. Vzpomínáte, když přišel Bůh za Abrahamem a začal se s ním bavit o plánu zničit Sodomu a Gomoru (viz 1. Mojžíšova 18)? Bůh se na Abrahama zjevně dívá jako na partnera. Spolu dojdou k útesu, kde Bůh řekne: „Opravdu zvažuji, že ta dvě města zničím. Co myslíš, Abrahame?“ (autorova parafráze). Abraham si dělal starosti, protože v jednom z těch měst žije jeho synovec. Po důkladném zvážení nakonec přesvědčí Boha, aby je nezničil, pokud v nich bude nalezeno alespoň deset spravedlivých.

Bůh si Abrahamova názoru zcela jistě vážil. Dokonce v 1. Mojžíšově 18,17 říká: „Cožpak budu před Abrahamem tajit, co chci udělat?“ Je zjevné, že Bůh chtěl Abrahama o všech svých plánech informovat. Proč? Protože Abraham měl s Bohem důvěrné *společenství* neboli *partnerství*.

Podobný okamžik nacházíme i v životě Mojžíše. Bůh řekl Mojžíšovi: „Nyní mě nech, abych vzplanul hněvem proti nim /dětem Izraele/ a skoncoval s nimi. Tebe však učiním velkým národem.“ (2. Mojžíšova 32,10). Poté, co to Mojžíš uslyšel, pokračoval a přesvědčoval Boha, aby upustil od svého hněvu a změnil svůj plán. Pro nás je dnes snadné to číst a vzít si z toho jen to, co chceme. Zastavme se však a přemýšlejme takto: Mojžíš byl schopen připomenout

Bohu, co bylo nejlepší jak pro Něj samotného, tak i pro Jeho lid, dokonce i poté, co mu Bůh řekl: „Nyní mě nech!“ Bylo to právě kvůli tomu, že Mojžíš pracoval v úzkém partnerství s Bohem.

V tuto chvíli je důležité, abychom si uvědomili, že Bůh je Ten všemocný a vždy si zaslouží naši úctu. Je to jen díky Jeho milosti a moci, že s ním smíme být partneři. On se rozhodl, že nám dovolí stát se součástí Jeho velkolepého plánu. Jak obrovskou výsadu nám tím rozhodnutím dal!

Tyto dva příběhy se odehrály ve Starém Zákoně a jsou úžasné. Pravdou ale zůstává, že ani Mojžíš ani Abraham neměli, co máme my dnes. Došlo ke konkrétním okamžikům a příležitostem, kdy se tito velcí muži víry mohli s Bohem spojit v partnerství takovýmto způsobem. V nás však Duch Svatý žije dvacet čtyři hodin denně. Nemusíme čekat, až nás navštíví u terpentýnového stromu nebo až vylezeme na horu Sinaj, abychom s Ním mohli mluvit. Máme k Němu přístup kdykoli. A co je nejlepší, On s námi touží spolupracovat. Vést naše kroky a slyšet naše myšlenky.

Nejen, že je s námi Duch neustále. Navíc nepotřebuje spát. Nedávno jsem se probudil ve 2:20 ráno a nemohl jsem znovu usnout, protože jsem byl nadšený službou toho dne. A tak jsem vstal a začal si povídat se svým Partnerem. A hádejte co? On byl vzhůru! Není to super? Neřekl mi: „Johne, proč jsi mne vzbudil?“ Na druhé straně by mi má manželka řekla: „Johne, proč mě pro všechno na světě budíš tak hrozně brzy ráno?“ Kdybych jí odpověděl: „Jen si s tebou chci popovídat, miláčku“, asi by po mě hodila polštářem. Opravdu ráda spí, a tak vím, že je lepší ji nebudit (a ona to samé ví o mně, když je situace opačná). Duch Svatý však moji společnost přivítá kdykoli. Je nadšen, když se mnou může mluvit o nastávajícím dni, a někdy mi dokonce dá nahlédnout do toho, co se má stát. Proto velmi rád začínám každý den v Jeho přítomnosti. On

je můj partner a naše společenství je důležitou součástí mého dne.

Je také důležité poznamenat, že Duch Svatý je tím hlavním partnerem v tomto vztahu. Pavel řekl vedoucím v Efezu: „Dávejte pozor na sebe a na celé stádo, v němž vás *Duch Svatý ustanovil za strážce*, abyste *pásli Boží církev*, kterou si získal vlastní krví.“ (Skutky 20,28). Všimněte si, že Pavel neřekl: „... stádo, v němž vás Ježíš ustanovil za strážce“. Tento verš dokonale ilustruje Ježíšovo partnerství s Duchem Svatým. Ježíš získal Boží církev „svou vlastní krví“. Duch Svatý jako ta osoba Trojice, která v současnosti přebývá na zemi, nyní ustanovuje strážce nad církví a vede její záležitosti. On je ve vedení – řečeno jinými slovy, On je hlavním pastorem. Pavel si byl velmi dobře vědom skutečnosti, že Duch Svatý je ten, který přebývá s námi a v nás.

Jiný příklad můžeme najít ve Skutcích 13: „Když konali službu Pánu a postili se, řekl *Duch Svatý*: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“ ... Oni tedy, vysláni Duchem Svatým, sestoupili do Seleukie a odtamtud odpluli na Kypr.“ (verš 2 a 4). Opět zcela jasně vidíme, že je to Duch Svatý, kdo spolupracoval v partnerství s apoštoly. Pamatujte, Ježíš je s Otcem v nebi. Duch Svatý byl seslán na zem, aby byl naším partnerem v tomto úžasném životě.

Den třetí

Úzké, vzájemné spojení

Ještě jednou se podívejme na verš v 2. Korintským 13,13: „Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Svatého Ducha se všemi vámi. Amen.“ Již jsme si definovali společenství jako sounáležitost a partnerství. Podívejte se na tento verš s tímto novým porozuměním těchto dvou

termínů. Začínáte si uvědomovat velkolepost Pavlova výroku? Tam to však ještě nekončí. Slovo *koinonia* v sobě nese i význam „úzkého, vzájemného spojení“.

Tím, co nyní řeknu, o sobě prozradím, z jaké jsem generace. Když tedy já přemýšlím o úzkém, vzájemném spojení, napadá mě skupina The Beatles. Když jsem byl malý chlapec, ještě dávno předtím, než se The Beatles rozešli, pokud někdo řekl: „Paul McCartney“, okamžitě mě napadli ostatní členové Beatles: John Lennon, George Harrison a Ringo Starr. V tu dobu jsem je nebral ani jako jednotlivce. Byli to zkrátka *The Beatles*.

Dalším příkladem jsou Tři moulové. Bez Moeho, Larryho a Curly by to nebyli „tři moulové“. Díl, ve kterém by hrál jen jeden z nich, byl by nanic. Právě dynamika toho, že jsou spolu všichni tři, způsobila jejich úspěch. Navzájem na sobě záviseli.

Když chci přemýšlet o lidech, kteří kráčí v úzkém, vzájemném spojení s Duchem Svatým, napadne mě mezi prvními Dr. David Yonggi Cho. Dr. Cho pastorekuje jednu z největších církví na světě. Nikdy nezapomenu na to, jak jsem se s ním v osmdesátých letech poprvé setkal. Byla to jeho první návštěva v mé domovské církvi a moje úloha v týmu služebníků mi poskytla příležitost přivítat a starat se o hostující mluvčí. Tuto službu jsem měl již několik let předtím, než přijel Dr. Cho, takže jsem do té doby hostil už přinejmenším několik tuctů služebníků. Přesto bylo mé setkání s Dr. Cho naprosto jedinečné. Když nastoupil do auta, přišla spolu s ním přítomnost Boží. Téměř okamžitě jsem začal plakat. Po tváři mi tekly obrovské slzy. Zůstal jsem v tichosti, protože jsem ho před službou nechtěl vyrušovat, ale nakonec jsem musel promluvit. Polohlasem jsem řekl: „Dr. Cho, Bůh je zde v autě s námi.“ Usmál se a přikývl. „Já vím.“ Toto setkání mi teď, když vezmu v potaz, kolik toho o společenství s Duchem Svatým Dr. Cho kázal a napsal, dává smysl. Slyšel jsem, jak říká, že

se modlí dvě až čtyři hodiny denně, převážně v Duchu. Pro Dr. Cho je kvalitně strávený čas s Duchem Svatým prioritou. Proto je v jeho životě Boží přítomnost tak silná.

Společenství znamená důvěrnost

Posledním významem slova *koinonia* je „důvěrnost“. To je ve skutečnosti právě ten význam, který nejlépe vystihuje to, jak Pavel v 2. Korintským 13,13 slovo společenství použil. Důvěrnost se může rozvinout jedinečně na základě společenství nebo vztahu, překračuje však dalece význam těchto termínů. Důvěrnost se týká hlubokých myšlenek, tajemství a tužeb srdce.

V překladu Bible The Message můžeme číst: „Důvěrné přátelství Ducha Svatého buď se všemi vámi.“ (2. Korintským 13,13). Já se na důvěrnost dívám jako na nejhlubší úroveň přátelství. Nikdy nezapomeňte na to, že Duch Svatý touží být vaším přítelem. Touží po vašem společenství. V Jakubově listu 4,5 se píše: „Duch, který v nás přebývá, po nás žárlivě touží.“ Žárlivě po vás touží, po vašem čase a pozornosti. Jen se zamyslete: Duch Svatý je Bůh a nic před Ním není skryto. Jeho poznání, moudrost a porozumění jsou bez konce. A On se nám touží dát poznat! Když znám něco, co má obrovskou hodnotu, nebo když něčemu takovému rozumím, mám neodolatelnou touhu podělit se o to s každým, kdo je mi nablízku. Asi to samé se dá říct i o vás. S Duchem Svatým je to také tak.

Až příliš často se věřící snaží přiblížit k Ježíši bez vztahu s Duchem Svatým. To se podobá chybě, kterou činili farizeové. Řekli Ježíši: „My nejsme zrozeni ze smilstva! Máme jednoho Otce, Boha.“ Ježíš jim řekl: „Kdyby byl Bůh váš Otec, milovali byste mě, neboť z Boha jsem vyšel a od něho přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, ale on mne poslal.“ (Jan 8,41-42). Farizeové chtěli mít vztah

s Otcem, ale bez Ježíše. Nebyli ochotni přijmout, že Bůh má na mysli něco jiného. Ježíš jim vysvětlil, že On a Otec jsou jedno. Ve skutečnosti později řekl: „Jestliže znáte mne, poznáte i mého Otce.“ (Jan 14,7). Farizeové však odmítli poslouchat. Protože nebyli ochotni přijít k Otci skrze Syna, nemohli být Otci blízko vůbec.

Stejným způsobem nám Ježíš vysvětlil, že už na zemi není a že Otec seslal Ducha Svatého (toho, který je stejný jako náš Spasitel), aby byl náš Zastánce (viz Jan 16,7). Duch byl seslán proto, aby zjevoval Ježíše, zrovna tak jako Syn byl seslán proto, aby zjevil Otce. Musíme mít na paměti, že Duch Svatý velice rád oslavuje Ježíše. Jestliže tedy chcete vědět víc o Ježíši, musíte strávit čas s Duchem Svatým. Duch vám Ježíše zjeví jasně. Duch Svatý se však projeví pouze tam, kde je poctěn. Když poctíme Ducha, zjeví se nám a my si budeme moci užívat obojího: jak Jeho úžasné přítomnosti, tak většího vědomí a poznání Toho, kterého bude zjevovat.

Během posledních třiceti let služby jsem nikdy nezažil nic, co by bylo výjimkou této pravdy. Lidé, kteří znají Ježíše nejvíce, jsou ti, kteří mají nejdůvěrnější vztah s Duchem Svatým. To dává smysl, protože Duch je ten, kdo nám zjevuje Ježíše.

Porozumět osobnosti Ducha

Abychom mohli mít s někým důvěrný vztah, musíme se snažit poznat osobnost toho, po jehož důvěrném vztahu toužíme. Toto porozumění přirozeně obohatí naše společenství a přivede je na hlubší rovinu.

Po dlouhou dobu jsem se choval ke všem naším čtyřem chlapcům stejně. To mělo přirozeně své důsledky. Proč byl tento způsob rodičovství neefektivní? Protože má každý můj syn jinou osobnost. Má žena byla v této oblasti citlivější a naučila mě, jak objevit rozdíly, které mezi nimi

byly. Když jsem se snažil porozumět jedinečnosti každého z mých synů, neuvěřitelně to obohatilo můj vztah s nimi.

Protože mám se svou ženou velmi důvěrný vztah, dokážu rozumět tomu, jak se vyjadřuje. Hlubokou důvěrnost jsme si vypěstovali, protože jsme spolu víc než třicet let. Důvěrnost je výsledkem kvalitně stráveného času. Lisa by se na mě mohla podívat jediným pohledem a já bych dokázal popsat celé stránky o tom, o čem přemýšlí. Jindy bych vám dokázal říct, co by chtěla, aniž by řekla jedno jediné slůvko. Kdybyste mi řekli: „Johne, dnes ráno udělám k snídani slaninu, vajíčka a ovesnou kaši,“ s důvěrou bych vám mohl odpovědět: „Víš, Lisa si nedá ani kaši ani slaninu.“ Nemusel bych se jí ptát. Už vím, že nemá ráda ani kaši ani slaninu. Je to jen povrchní příklad, ale to samé platí i o osobnějším věcech. Takováto důvěrnost nepřišla přes noc. Postupně rostla během let společně stráveného času a společenství. Nikdo nezná záliby a nelibosti mé ženy lépe, než já. Nikdo nezná lépe mé záliby a nelibosti, než moje žena. Stejným způsobem rosteme v poznání Ducha Svatého, když učiníme závazek komunikovat s Ním a trávit čas v Jeho přítomnosti.

Den čtvrtý

Znát Jeho přirozenost

V Janovi od 14. do 16. kapitoly používá Ježíš zájmena On, Jemu, s Ním, v Něm v souvislosti s Duchem Svatým devatenáctkrát. Je zcela zjevné, že Duch Svatý je osoba. Opět zdůrazňuji, že tím, že o Něm říkám, že je osoba, o Něm však netvrdím, že je člověk. Pamatujte, že lidské bytosti byly stvořeny k Božímu obrazu. To znamená, že aspekty, které my nazýváme „osobností“, nejprve existovaly u Boha, ale Bůh není přesným obrazem nás. Proto existují stránky Jeho osoby, které nelze vtěsnat do

našich lidských „škatulek“.

Jeden objev, který jsem učinil, mi významně pomohl v tom, jak se vztahuji a jak jednám vůči Duchu Svatému. Když jsem studoval řecká zájmena, která se používají v souvislosti s Duchem Svatým, všiml jsem si, že jsou často použita v neutrálním rodě (nejsou explicitně ani mužská ani ženská). Ve skutečnosti jsou to taková zájmena, že je lze použít jak pro muže, tak pro ženu při popisu v jednotném čísle.

V anglickém (ani českém – pozn. překladatele) jazyce takový typ zájmen neexistuje. Máme *on, ona, ono*. To je zájmeno pro střední rod, obvykle předmět či zvíře. *On* odkazuje k muži a *ona* se používá pro ženský rod. Nemáme žádné rodově neutrální zájmeno v jednotném čísle, které by mohlo popisovat jak muže, tak ženu. Takovéto zájmeno však v řečtině existuje. V Novém Zákoně je můžeme najít velmi často použito v souvislosti s Duchem Svatým. Toto zájmeno odkazuje na osobu, ne předmět.

Ve Starém Zákoně můžeme nalézt něco podobného. V hebrejském originále existují případy, kdy děj připisovaný Duchu Svatému je ženský svou funkcí (ne ženský svou formou), Židé často psali na základě funkcí (na základě toho, co někdo někde učinil jako protiklad tomu, kdo nebo co to bylo). Nikde v celé Bibli není Duch Svatý popsán jako žena, ale některé z Jeho skutků nesou znaky ženskosti.

Toto téma je velmi hluboké a nemám zde čas se jím podrobněji zabývat, ale jednu věc chci vyjádřit zcela jasně: Nemyslím si, že Duch Svatý je žena. Ve skutečnosti to vyjádřím ještě příměji: Duch Svatý není žena. Někteří lidé tuto doktrínu vyučují. Pro mě se nezakládá na Bibli a je senzace chtivá. Prosim, pusťte tu myšlenku z hlavy. Duch Svatý není bohyně.

Snažím se však vysvětlit jinou věc. Musíme mít na paměti, že Bůh nebyl stvořen k našemu obrazu. My jsme byli stvořeni k Jeho obrazu. Víím, že to zní jako základní

věc, ale tato pravda je zásadní pro naše další studium. V 1. Mojžíšově 1,27 čteme: „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu.“ Jiný překlad uvádí, že Bůh stvořil „lidské bytosti“ nebo „lidstvo“. Já osobně si myslím, že pokud se použije „lidské bytosti“ nebo „lidstvo“, je to nejlepší překlad. Takže v 1. Mojžíšově zjistíme, že Bůh stvořil muže a ženy ke Svému obrazu. Nasnadě je tedy otázka: Jestliže stvořil jak muže, tak ženu ke Svému obrazu, neznamená to pak, že charakteristika, kterou přepisujeme „ženám“, musí mít svůj původ v Bohu? Je možné, že bytost Ducha Svatého převyšuje naše porozumění mužského a ženského? Musí tomu být tak, protože oba, jak muž tak žena, byli stvořeni k obrazu Božímu.

Jsem si jistý, že jste si všimli, že když v této knize mluvím o Duchu Svatém, používám zájmena *On*, *Jeho*, *Jemu*, s *Ním*. Toto pojetí faktu, že Duch Svatý může mít vlastnosti, které běžně přepisujeme ženám, je pro náš jazykový systém velmi složité a matoucí. Proč se o tom vůbec zmiňuji? Nedělal bych to, kdybych si nebyl jistý, že to může přispět k lepšímu porozumění Duchu Svatému a k lepšímu vztahu s *Ním*.

On je jemný a mírný

Než budu pokračovat, rád bych vám řekl více o tom, odkud pocházím. Můj otec je veterán 2. světové války. Má devadesát tři let a velmi jej miluji. Můj táta mě naučil spoustu věcí, které mi během života přinesly obrovský užitek. Je však jedna věc, na kterou mne nepřipravil. A to jak být ženatý. Petr jednou řekl: „Zacházejte se svou ženou s porozuměním, když spolu žijete.“ (1 Petrův 3,7 – dosl. překlad z angličtiny). Když jsem si Lisu vzal, nezacházel jsem s ní „s porozuměním“. Lisa byla první láskou v mém životě. Před ní jsem s žádnou jinou ženou neměl důvěrný

vztah. Tak jsem se k ní choval jako ke chlapovi. Jak si asi dovedete představit, moc úspěchu to nemělo. Musel jsem se naučit, jak k ní přistupovat jako k ženě.

Jedna věc, kterou jsem se například musel naučit, bylo to, jak k Lise mluvit jemně. Bohužel byly okamžiky, kdy jsem se členy své rodiny jednal hrubě. Díky Bohu, že mě Duch Svatý usvědčuje a že pak mohu jít a omluvit se a dát tak vše do pořádku. Jednou jsem se opravdu nechoval pěkně ke svému synu a pak jsem za ním musel jít a omluvit se. Snadno mi odpustil a vše bylo mezi námi opět dobré. S Lisou to však bylo jiné. Kvůli hrubosti, s jakou jsem jednal s naším synem, na mě byla nahněvaná několik dnů. Nemělo to nic společného s urážkou. Je to přirozená reakce toho, že je v otázce vztahů citlivá. Se synem jsme se téměř okamžitě usmířili, musel jsem se však snažit a zapracovat na obnovení svého společenství s ní. Dva dny po té události mi řekla: „Stále se třesu, když pomyslím, jak jsi mluvil s naším synem.“ Zjistil jsem, že to je dar v jejím životě. Jako mnoho jiných žen je velmi citlivá a chce chránit ty, kteří jsou jí blízko.

Mohlo by to být tak, že i Duch Svatý vlastní tuto ohromnou citlivost, co se týče vztahů, kterou my obvykle připisujeme ženám? Bible říká: „A nezarmucujte Ducha Svatého Božího“ (Efezským 4,30). Rick Renner ve své knize *Zářící klenoty z řečtiny* (*Sparkling Gems from the Greek* – angl. původní název) poukazuje na to, že slovo, které je zde přeloženo jako „zarmucovat“, v sobě nese význam „hlubokého zármutku a trýzně“. Pochází ze slova označujícího bolest, kterou mohou zakusit jedině dva lidé, jež se vzájemně hluboce milují. Co tedy Pavel opravdu říká, je: „Nezraňujte a nezarmucujte Toho, jenž vás hluboce miluje.“ Přečtěme si tyto verše v kontextu:

Z vašich úst ať nevychází žádné špatné slovo, nýbrž jen takové, které je dobré k potřebnému budování, aby dalo milost těm, kdo je slyší. A nezarmucujte Ducha Svatého

Božího, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupení.

Všechna hořkost, zuřivost, hněv, křik a rouhání ať jsou od vás odňaty zároveň se vši špatností. Bud'te k sobě navzájem laskaví, milosrdní a odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

(Efezským 4,29-32)

Vidíte jemnost Ducha Svatého?

Jemnost je vskutku síla hodna obdivu. Pavel nás vybízí, abychom byli laskaví. Jestliže si chci užívat zdravého, pulzujícího vztahu se svou ženou, měl bych být laskavý a podle toho se i chovat ke svým synům. Zrovna tak, pokud si chceme užívat zdravého, pulzujícího vztahu s Duchem Svatým, musíme být citliví vůči věcem, které Jej zarmucují. Je velmi zajímavé, že Pavel popisuje to, co přináší hluboký zármutek Duchu, tímto chováním: *špatné slovo, hrubá a hanlivá řeč, hněv, zuřivost, křik a pomluvy*. Je to velmi podobné chování, které zarmucuje mou ženu. Není to další důkaz, že Duch Svatý vlastní obrovskou sílu v oblasti vztahů, již my často připisujeme ženám?

Všimněte si, že Pavel neřekl: „Nezarmucujte Ježíše.“ Neřekl ani: „Nezarmucujte Otce.“ Konkrétně řekl: „Nezarmucujte Ducha.“ Duch Svatý si v našem srdci učinil místo svého přebývání. Kamkoli jdeme my, jde i On. To je důvěrné spojení. Je proto hluboce ovlivněn tím, co ve svém životě připustíme.

Zvažme to z jiného úhlu pohledu. Jestliže na mě někdo nadává, není to nic hrozného. Ale jestliže nadává mé ženě, má obrovský problém. Ježíš řekl něco podobného, když uvedl: „A tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka /Ježíši/, bude odpuštěno; ale tomu, kdo by promluvil proti Duchu Svatému, nebude odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím.“ (Matouš 12,32). Není zajímavé, že Bůh Otec

(zjevený skrze Syna, který promlouval jedině vůli Otce) pokládá svou ochranu na Ducha Svatého? Otec tento druh ochrany nevztáhl na Ježíše nebo Sám na sebe, udělal to však pro Ducha Svatého.

Vztah mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým je tajemstvím, kterému nikdy asi plně neporozumíme. Je zajímavé povšimnout si tohoto rozdílu v našem vztahu k Duchu Svatému. Naše vzájemné působení s Ním má být střeženo a ochraňováno. Je důležité, abychom si zapamatovali, že Mu můžeme způsobit zármutek. Někdy dokonce hluboký zármutek. Proč je to pro náš vztah s Ním tak důležité? Protože projev Jeho přítomnosti v našem životě bude zmařen, pokud nebudeme dostatečně rozumět tomu, jak se k Němu máme chovat.

Den pátý

On je citlivý, ale přesto silný

Duch Svatý je nazván Utěšitel, není-liž pravda? Ke komu děti obvykle přiběhnou, když se zraní? Běží za maminkou. Několik států vzhledem k této tendenci zavedlo pravidla, která vyzvedla roli ženských úředníků v otázce kriminality nezletilých. Na Havaji mají zákon, že první policista, který má jednat se zatčeným nezletilým, má být žena. Zjistili, že nezletilí reagují na policisty ženy lépe. Z žen přirozeně vyzařuje schopnost utěšit a potěšit. Opět zdůrazňuji, že těmito výroky nechci v žádném případě vyvolat domněnku, že Duch Svatý je žena.

Rád bych Ducha Svatého připodobnil v určitém směru ke králi Davidovi. Všimli jste si někdy, jak jemný byl David? Jak byl soucitný a citlivý? Když zemřel Abšalom, plakal, přestože to byl on, kdo dal rozkaz armádě, aby ukončila Abšalomovu vzpouru (viz 2. Samuelova 19). Vidíme, jak David pláče a píše své písně při mnoha příležitostech.

Jeho vztah k Jonatánovi je jedním z nejlepších záznamů důvěrného, blízkého přátelství v celé Bibli. Nikdy však nezapomínejme na to, že byl David bojovník, který porazil obra a zabil tisíce lidí. On byl velitelem Hrdinů, což byla velice pravděpodobně nejskvělejší skupina bojovníků v historii Izraele. (viz 2. Samuelova 23). V jednom okamžiku měl David dokonce v plánu zabít člověka, který odmítl dát vodu a jídlo jeho následovníkům. (viz 1. Samuelova 25). David nebyl třasořítko; byl to bojovník. A přesto byl jemný a citlivý.

Rád bych vám připomenul, že o Duchu Svatém je rovněž řečeno, že je to Duch moci (viz Izajáš 11,2). On je všemocný a v žádném případě není slabý nebo neschopný. Přesto je současně laskavý a vše hluboce prociťuje. Našími slovy a skutky Její můžeme zarmoutit. Jak úžasný Bůh to je!

Nepanikařte, pokud máte obtíže pochopit v plnosti povahu Jeho osobnosti. Stále je potřeba mít na paměti, že Jeho osobnost nelze postihnout lidským chápáním. Přesto však přislíbil, že se nám dá poznat, pokud k Němu přilneme. Jak velkolepé pozvání!

Již jsem zmínil, že nedokážu plně popsat tajemství a slávu Ducha Svatého (viz 1. Korintským 2,6-16). Mým cílem je představit vám Její, abyste mohli sami začít objevovat Jeho velikost a užívat si Jeho přítomnosti ve svém životě.

Dejte pozor, abyste Její nezarmucovali

Nedávno jsem se rozhodl, že po nějakou dobu nebudu vůbec sledovat televizi. Zažíval jsem mocné společenství s Bohem a ponořil jsem se do modliteb a Slova. V té době jsem vešel do obýváku, kde se naši chlapi dívali na film. Nebyl to špatný film, ale vešel jsem zrovna ve chvíli, kdy zabili člověka. Okamžitě jsem z místnosti odešel. Protože jsem se během doby intenzivního společenství stal tak

citlivým na Ducha, dokázal jsem vnímat Jeho zármutek nad tím, co se dělo na obrazovce.

Nesmíme nikdy zapomenout na to, že v nás Duch Svatý neustále přebývá. Když jdete do kina, berete Jej s sebou. Jej – Boha vesmíru, který je svatý a nekonečný v moci. Je stále s vámi, protože slíbil, že nás neopustí ani se nás nezřekne. Zjistíte však, když Ho přivedete do situací, které Jej zarmucují, že najednou utichne.

Jaká by měla být naše reakce, pokud zaviníme, že je Duch zarmoucen? Okamžitě bychom měli požádat o odpuštění, ale musí to být hluboká, upřímná omluva. Když zarmoutím svou ženu, lehkovážné „pojdme to urovnat“ nikdy nefunguje. Lisa to dokáže prohlédnout. Ví, že jen chci, aby vše dál normálně pokračovalo, a že mi v podstatě nejde o nějaké závažné řešení problému, který způsobil trhlinu v našem vztahu. Lisa mě netouží odsuzovat, ale chce, aby v našem vztahu nebylo nic falešného nebo povrchního. Stejným způsobem k nám přistupuje Duch Svatý. Nechce povrchní společenství, ale opravdovou důvěrnost.

Dříve v této kapitole jsem zmiňoval situaci, kdy jsem ke svému synu mluvil hrubě. Ještě několik dní po této události mi to Duch Svatý při modlitbách neustále připomínal. To nebylo odsouzení. Byla to zásadní věc v našem společenství. Neuvědomil jsem si, jak hluboce jsem Ho zarmoutil, a když jsem Ho několikrát na začátku prosil o odpuštění, nebyl jsem motivován opravdovou, zbožnou lítostí. Šlo mi jen o to jít dál. Jeho neustálé, jemné nabádání mě přivedlo do bodu, kdy jsem pocítil opravdovou, zbožnou lítost, která pak vedla k očistění mé duše (mysli, vůle a pocitů).

Pavel podobně jedná s církví v Korintu poté, co jejich neposlušnost způsobila trhlinu ve vztahu s Bohem. Když budete číst jeho slova, mějte na paměti, že jsou z Božího Ducha. Pavel napsal:

Hle, co u vás vypůsobilo právě to, že jste se zarmoutili podle Boha: jaké zaujetí, jakou obranu, jaké rozhořčení, jaký strach, jakou touhu, jakou horlivost, jaké potrestání.

Ve všem jste prokázali, že jste v té věci čistí.

(2. Korinským 7,11)

Díky Bohu, že je nám odpuštěno a že jsme očištěni krví Beránka. Zatímco však jako věřící stojíme ve správném postavení před Bohem, musíme znovu obnovovat své společenství s Duchem Svatým, když Jej zarmoutíme. Právě tak jako apoštol Pavel jednal s Korinskými, dokud opravdu nečinili pokání, jedná Duch Svatý s námi a neustále nás usvědčuje, protože Mu záleží na upřímném společenství. Zbožný zármutek, který jsem zakusil, mě přivedl k opravdové touze vše urovnat a být s Ním znovu spojen ve společenství. Díky Bohu za to, že Duch Svatý odpouští pohotově!

Nikdy nezapomínejte, že Duch Svatý je jemný, soucitný a utěšuje (což jsou vlastnosti často připisované ženám), ale že je také mocný, silný a je bojovník (což jsou vlastnosti připisované mužům). O Jeho osobnosti se musíme učit stále více, jestliže s Ním chceme zažívat důvěrný vztah. Musíme se s Ním setkat za Jeho podmínek. Když porosteme v chápání toho, kým opravdu Duch Svatý je, budeme moci zakusit hlubší společenství se Všemocným Bohem.

Někdy se pokouším bavit se se svou ženou o golfu. Řeknu třeba: „Miláčku, hádej, co se dnes stalo. Dnes jsem udělal 68!“ Kluci budou nadšení a vykřiknou: „Tati, povídej mi o každém úderu. Jak to bylo?“ Moje žena však bude mít větší zájem o to, o čem jsem si se svými protihráči na hřišti povídal. To je to, co ji opravdu zajímá – vztahy. Pokud se chci setkat s Lisou na její úrovni, musím se s ní bavit o tom, co zajímá ji. Stejným způsobem musíme zjistit, co zajímá a těší Božího Ducha. Když budeme zkoumat Jeho velikost četbou Božího slova a budeme trávit čas v Jeho přítomnosti, On je věrný a dá se nám poznat.

ZTIŠENÍ – DEN PRVNÍ

MŮŽETE SLYŠET BOŽÍ HLAS!

Kdo je z Boha, slyší Boží slova...

- Jan 8,47

Ano, můžete slyšet Boží hlas. Stále i dnes ke svému lidu mluví a mluví k nám skrze svého převzácného Ducha Svatého. Autoři **Henry Blackaby** a **Claude King** ve snaze přivést křesťany k hlubšímu, osobnějšímu vztahu s Bohem napsali:

„Bůh ke svému lidu ve Skutcích mluvil jasně. Mluví k nám jasně i dnes. Od doby Skutků až dodnes Bůh stále mluví ke svému lidu skrze Ducha Svatého ... protože On je ve věřících neustále přítomen, může k nám mluvit jasně kdykoli a jakýmkoli způsobem, pro který se rozhodne.“

Ježíš prohlásil, že On je tím dobrým pastýřem a my jsme Jeho ovce, které mohou slyšet a znají Jeho hlas. Rozjímejte nad Jeho slovy v Janovi 10,3-5; 11; 14; 27. Co vám Duch Svatý zjevuje?

.....

.....

.....

.....

.....

Jedno ze jmen Ducha Svatého je Duch pravdy. Proč tomu tak je? Blackaby pokračuje:

„Ani já ani vy nejsme schopni pochopit Boží pravdy, dokud nám je Duch Svatý nezjeví. On je náš Učitel. Když

nás učí Božímu slovu, sed'te před Ním tiše a reagujte. Když se budete modlit, sledujte, jak používá Boží slovo, aby ve vašem srdci dotvrdil slovo od Boha. Sledujte, co kolem vás v různých okolnostech činí. Bůh, který k vám mluví, když se modlíte, a Bůh, který k vám mluví v Bibli, je také Bohem, který jedná kolem vás. Bůh promlouvá skrze Ducha Svatého skrze Bibli, modlitbu, okolnosti a církve, aby zjevil Sám sebe, své záměry a cesty.“

Takže, které hlavní věci můžeme očekávat, že nám Duch Svatý zjeví? Pozorně si pročtete slova Ježíše v Janovi 14,26; 15,26 a 16,12-15 a vypište pět věcí, kterým nás učí Duch Svatý.

.....

.....

.....

.....

Co je klíčem k poznání Božího hlasu? Blackaby a King pokračují:

„ ... Klíčem k poznání Božího hlasu není žádná formule. Neexistuje žádná metoda, kterou se můžete řídit. Poznání Božího hlasu přichází na základě důvěrného, láskyplného vztahu s Bohem ... Když Bůh mluví a vy na to reagujete, dojdete postupně do bodu, kdy rozeznáte Jeho hlas stále jasněji.“

Vztah je tím klíčem k poznání a slyšení Božího hlasu. Henoch, Noe, Abraham a mnoho dalších tento vztah zakoušeli z první ruky a vy můžete také. Jaký princip z Amose 3,7; Daniela 2,22 a Žalmu 25,14 se odráží v Janovi 15,15; 1. Korintským 2,9-10 a Efezským 1,9? Jak to vás, věřící posledních dnů, povzbuzuje?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Pro další příklady studujte život Henocha (1. Mojžíšova 5,21-24), Noeho (1. Mojžíšova 6,9-18), Abrahama (1. Mojžíšova 18,16-22) a Petra (Skutky 10,9-23).

ZTIŠENÍ – DEN DRUHÝ

JEHO PŘÍTOMNOST JE VÁM ŽIVOTNĚ DŮLEŽITOU POTŘEBOU

Řekl jsi: Hledejte moji tvář /dotazujte se a vyžadujte moji přítomnost jako vám životně důležitou potřebu/. Mé srdce ti odpovídá: (Tvou přítomnost) Pane, budu hledat ...
- Žalm 27,8 (AMP)

David nebyl žádný průměrný člověk. V jeho srdci hořela jedna věc – jedna věc naprosto stravovala jeho vědomí. Vášnivě toužil po Boží přítomnosti. „O jedno jsem Hospodina žádal, to jedno jsem hledal: Abych přebýval v domě Hospodinově po všechny dny svého života, abych mohl hledět na Hospodinovu nádheru a abych mohl přemítat v jeho chrámu.“ (Žalm 27,4)

Nic, absolutně nic není cennějšího než přítomnost Boží a to, že je Bůh naším partnerem. Jelikož Otec i Syn jsou v nebi, byl na zemi ustanoven Duch Svatý, aby projevoval Boží přítomnost v každém věřícím a skrze každého věřícího. **Nicholas Herman**, který je více znám jako Bratr Vavřinec, naučil se „praktikovat Boží přítomnost“ a za cíl si dal pomoci ostatním dělat totéž. Podle jeho služebníka, který žil v 17. století,

„Nejsvětější a nejdůležitější věc v našem duchovním životě je Boží přítomnost. To znamená neustálé nacházení zalíbení v Jeho božské společnosti, pokorné promlouvání s Ním plné lásky, kdykoli, neustále a bez jakéhokoli omezování naší konverzace.“

Zastavte se a přemýšlejte: Jak důležitá je Boží přítomnost v mém životě? Jaký by byl můj život bez Něj? Představte si,

že se zítra ráno probudíte bez přítomnosti Ducha Svatého. Znovu si projděte seznam Jeho jmen a úloh (viz strana 23). S novou perspektivou si zkuste vypsát, jak důležitá je Jeho přítomnost pro vás.

.....

.....

.....

.....

.....

Kdy a kde bychom měli zakoušet přítomnost Ducha Svatého?

Vavřinec dále pokračuje:

„Abychom zůstali v Boží přítomnosti, není nezbytné zůstat v církvi. Z našeho srdce se může stát osobní kaple, kam můžeme kdykoli vstoupit, abychom s Bohem mluvili v soukromí. Tyto rozhovory mohou být láskyplné a velmi jemné, a jsou dostupné každému. Vidíte nějaký důvod k tomu nezačít s nimi?“

Bez debaty potřebujeme kvalitní čas v přítomnosti Ducha Svatého. Čas, kdy svoji pozornost zaměříme plně na Něj. To v sobě zahrnuje čas strávený v Jeho slově, čas, kdy k Němu mluvíme a kdy Mu nasloucháme, čas, kdy Mu děkujeme a zpíváme své chvály, a čas, kdy jen sedíme ve ztišení. Zastavte se a modlete se: „Duchu Svatý, jak by měl vypadat čas mého ztišení s Tebou v této fázi mého života?“ Zapište si, co vám zjeví.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Jak můžeme praktikovat Boží přítomnost? Bratr Vavřinec řekl: „Jednoduše se odevzdejte Bohu ... a zaměřte svou pozornost na Jeho přítomnost. Jestliže se vaše mysl sem tam zatoulá, nebuďte rozladěni. Pokud tím budete rozladěni, pouze to ještě více odvede vaši pozornost. Nechte svou vůli, ať se jemně opět navrátí k Bohu ... pěstujte zbožný zvyk přemýšlet o Něm často.“ Modlete se: „Duchu Svatý, co mohu udělat, abych svou pozornost zaměřil více na Tebe?“ Naslouchajte Jeho odpovědi a začleňte ji do svého života.

K dalšímu studiu ...

Prostudujte 1. Paralipomenon 16,9-11; Žalm 22,26; 105,3-4; Přísloví 8,17-18; Izajáš 55,1-3; Jeremjáš 29,11-13; Matouš 6,33; Židům 12,1-2.

ZTIŠENÍ – DEN TŘETÍ

CHCE VÁM BÝT BLÍZKO

Hle, stojím u dveří a tluču; kdo by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, k tomu vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.

- Zjevení Janovo 3,20

Bůh vám chce skrze osobu Ducha Svatého být blíž, než jakákoli jiná osoba na této zemi. Touží po důvěrnosti, nejhlubší rovině vztahu, kterou lze zakusit.

Říkává se, že mít důvěrný vztah s Bohem je jako by Bůh „do mě viděl“. Je to pravda. Duch Svatý může vstoupit, kam žádný člověk vstoupit nemůže – do naší duše a do našeho srdce. Není omezen ani časem ani prostorem. Duch nezkoumá a nezná jen naše srdce, ale zkoumá a zná také to Boží a zjevuje Jeho nejhlubší myšlenky, tajemství a touhy, abychom pak my mohli „vidět do Něj“.

S těmi, kdo se ho bojí /mají Ho v úctě a v bázni/, má Hospodin důvěrný vztah/mají tajemství sladkého, uspokojujícího společenství/, dává jim poznat svou smlouvu /a její hluboký význam/.

- Žalm 25,14 (AMP)

Opět říkám, že Duch Svatý je „Duch pravdy“, který nás uvádí do veškeré pravdy. Je něco o Bohu nebo o Ježíši, čemu chcete porozumět? Existuje nějaká pasáž v Bibli, kterou chcete pochopit? Modlete se a poproste Ducha Svatého, aby vám ukázal pravdu a její hluboký význam a to, jak se týká vašeho života. Zapište si, co vám zjeví.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*A (Ježíš) začal od Mojžíše a od všech proroků a vysvětlil jim
ve všech Písmech to, co o něm bylo napsáno.*

- Lukáš 24,27

Duch Svatý nám zjevuje pravdu nejen o Bibli, ale také o nás a o věcech, které se týkají našeho života.

Je ve vašem životě nějaká oblast, kterou zkrátka nechápete? Vybuchnete v záchvatu hněvu nebo stává se vám, že v určitých situacích bez zjevného důvodu dostáváte obrovský strach? Duch Svatý ví, proč tomu tak je. Zastavte se a modlete se: „Duchu Svatý, co je opravdový důvod a kořen toho, proč takto jednám? Dej mi, abych viděl tvýma očima. Co je potřeba, abys ve mně změnil, abych toto mohl ve svém životě překonat?“ Napište, co vám ukáže.

.....

.....

.....

.....

.....

Existuje nějaká okolnost, ať v minulosti nebo současnosti, které nerozumíte? Duch tomu rozumí. Modlete se: „Duchu Svatý, jaká je pravda ohledně této situace? Jak to vidíš Ty? Co se ve mně snažíš změnit a jak bych s Tebou mohl spolupracovat, aby ke změně došlo?“ Napište si, co vám řekne.

.....

.....

.....

.....

K dalšímu studiu...

Ježíš měl s Otcem důvěrný vztah: Matouš 14,22-23; 17,1-5; Marek 1,35; 6,31; 6,46-47; Lukáš 5,16; 6,12.

Duch Svatý se k nám přiblíží, přiblížíme-li se my k Němu: Žalm 16,8; 34,18; 73,28; 145,18; Židům 10,22; Jakubův 4,8.

ZTIŠENÍ – DEN ČTVRTÝ

DEJTE SI POZOR, ABYSTE JEJ NEZARMUCOVALI

A nezarmucujte Ducha Svatého Božího /způsobem, kterým žijete/, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupení.

- Efezským 4,30

(dosl. překlad z angličtiny; pozn. překladatele)

Společenství s Duchem Svatým má nesmírnou hodnotu! Jeho zjevná přítomnost přináší život do každé oblasti života. Pro **Katryn Kuhlmanovou** byl toto životní styl. Miliony lidí ji slyšely mluvit o Boží lásce a moci Ducha Svatého. Mnoho jich zakusilo Jeho zázračné uzdravení. Ve své knize Největší moc na světě (*The Greatest Power in the World*) Katryn Kuhlmanová vysvětluje, jak lze Ducha Svatého zarmoutit:

„... Přestože je Duch Svatý silnou mocí Trojice, je citlivý a můžeme Jej snadno zarmoutit. Není pochyb o tom, že tuto nádhernou osobu lze zarmoutit hořkostí, hněvem, zlostí, zlou mluvou. Jinými slovy, může Jej zarmoutit cokoli, co je v životě jednotlivce protikladem jemnosti, krotkosti, snášení se navzájem v lásce, uchovávání jednoty Ducha ve svazku pokoje“.

Je životně důležité porozumět tomu, co zarmucuje (rozesmutní) Ducha a co také způsobí, že stáhne projev své přítomnosti v našem životě. Pozorně si pročtěte Efezským 4. kapitolu, která poskytuje celý náhled na to, co to znamená zarmoutit Ducha Svatého, v kontextu. (Věnujte pozornost veršům 1-6 a 17-32).

Jaké postoje, smýšlení a chování, které jsou zmíněny ve verších 17-24, zarmucují Ducha Svatého?

.....

.....

.....

.....

.....

Efezským 4,17-24 ukazuje životní styl, rozhodnutí a smýšlení, které zarmucují Ducha a oddělují nás od Jeho projevené přítomnosti.

Shrňte si celkový přehled činností z verše 25-31, které zarmucují Ducha. Udělejte si dostatek času a napište také specifické věci, které vám v této pasáži vyvstanou.

.....

.....

.....

.....

.....

Efezským 4,25-31 ukazuje konkrétní způsob, jak se chováme ke druhým, který přináší zármutek Duchu Svatému a odděluje nás od Něj.

Ano, Ducha můžeme zarmoutit, ale dobrá zpráva je, že Mu také můžeme přinášet radost! Pozorně čtěte verše 1-7; 14-15; 25; 29 a 32 a vyjmenujte druhy chování, které Mu dělají radost.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vezměte v úvahu protiklady (opaky) toho, co JeJ zarmucuje, když budete pracovat na své odpovědi.

Klíčem jak nezarmucovat Ducha Svatého je usilovat o ducha čistoty a jednoty a zachovávat je. Zatímco pýcha a nečistota práci Ducha paralyzují, pokora ji nashutuje. Ztište se před Bohem. Zeptejte se Ho: „Dělám něco, co Tě zarmucuje?“ Čiňte pokání z čehokoli, co vám ukáže, a poproste o Jeho milost kráčet v pokoře a čistotě tak, abyste Mu přinášeli radost a abyste Mu umožnili jednat ve vašem životě.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ZTIŠENÍ – DEN PÁTÝ

VY JSTE DOMOVEM DUCHA SVATÉHO

Nevíte, že jste Boží svatyně a že ve vás bydlí Duch Boží?

- 1. Korintským 3,16

Pastor, autor knih a řecký učenec **Rick Renner** se sdílí o to, co to znamená být domovem pro Božího Ducha:

„Když do vašeho srdce přišel Duch Svatý, učinil si tam domov, který byl tak útulný, že byl Duch vlastně nadšený, že přišel, aby ve vás žil! Přistěhoval se, zabydlel se a natrvalo se ve vašem srdci usadil! Je to Jeho nový domov!“

Víte, když jste byli spaseni, stal se ve vašem srdci ten největší zázrak. Duch Svatý vzal vašeho ducha, který byl mrtvý ve svých hříších, a vzkřísil ho k novému životu. Jeho dílo ve vás bylo tak přeslavné, že když bylo vykonáno, prohlásil o vás, že jste Jeho mistrovským dílem (Efezským 2,10). V tu chvíli se váš duch stal úžasným chrámem pro Boha!“

Kamkoli jdete, do každého rozhovoru, který vedete, a do každé činnosti, ve které jste zapojeni, berete s sebou Božího Ducha. Zkuste o tom přemýšlet.

Jak vás tato pravda povzbuzuje, rozdmýchává a posiluje? Jak ovlivňuje vaše modlitby?

.....

.....

.....

.....

.....

Přemýšlejte o Božích příslibech v Efezským 3,14-20; Lukáši 12,11-17; Koloským 1,27; 2. Timoteovi 1,13-14 a Římanům 8,1-17.

Jak vás tato pravda vyzývá a usvědčuje? Jakým způsobem vás vaše odpovědi vedou k modlitbě?

.....

.....

.....

.....

.....

Přemýšlejte o své zábavě, o tom, na co se díváte a co posloucháte, o lidech, se kterými se setkáváte a trávíte s nimi čas, o činnostech, ve kterých jste zapojeni.

Jak byste tedy popsali rovinu, na které se momentálně nacházíváš vztahs Duchem Svatým? Zažíváte společenství, partnerství a důvěrnost? Slyšíte Jeho hlas a zakoušíte Jeho skutečnou, projevenou přítomnost ve svém životě? Nebo je čas na „pořádný jarní úklid“, aby se u vás mohl cítit pohodlně a více jako doma? Modlete se a poproste Je, aby vám zjevil, v jakém stavu je vaše srdce. Co říká? O jaké kroky vás žádá?

.....

.....

.....

.....

.....

Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu. A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli ...

- Římanům 12,1-2

Otázky k diskuzi

Jestliže tuto knihu používáte jako součást vyučování série Messenger o Duchu Svatém, prosím, podívejte se na video ukázkou v části 2.

Máme **společenství** s Duchem Svatým.

Společenství je řecké slovo *koinonia*, které znamená „společenství, kamarádství, komunikace, důvěrnost, sdílení se, společenský styk, partnerství, spoluúčast a úzké, vzájemné spojení“. Tyto druhy společenství lze rozdělit na tři základní kategorie: společenství, partnerství a důvěrnost.

- 1 | Duch Svatý chce s námi mít neporušené společenství (*koinonia*), protože jsme synové a dcery Boží. Toto společenství obnáší přátelský vztah vzájemného sdílení. Proč je důležité vítat přátelství Ducha Svatého a být si vědom Jeho přítomnosti? Co se může stát, jestliže to nečiníme?
- 2 | Duch Svatý chce s námi být kromě společenství také v partnerství. Jaké praktické věci partneři dělávají, aby si navzájem pomohli dosáhnout úspěchu? Co je jedinečného na našem partnerství s Duchem Svatým dnes ve srovnání s tím, co zakoušeli starozákonní věřící jako Abraham nebo Mojžíš? Jak vás to povzbuzuje?
- 3 | Společenství s Duchem Svatým má ale mnohem hlubší rovinu než jen společenství nebo partnerství. Obnáší také důvěrnost – úzké, vzájemné spojení. Jak můžeme my, věřící, rozvíjet toto hluboké společenství s Duchem Svatým?

ÚCTA

Jakýkoli výraz respektu nebo ocenění slovem či skutkem.

V podstatě, mít v úctě znamená vážit si, uznávat, respektovat, chovat se příhodně a mít velké ohledy na někoho.

- převzato ze slovníku American Dictionary of the English Language, **Noah Webster 1828**

- 4 | Prvotním úkolem Ducha Svatého je zjevovat Ježíše a přinášet Mu úctu a slávu. On bude Ježíše zjevovat a bude se projevovat tam, kde je upřímně ctěn. Pozorně si přečtěte definici slova úcta. Jakými konkrétními způsoby můžeme poctit Ducha Svatého jako jednotlivci, ale také společně jako církve?
- 5 | Přestože Duch Svatý (Duch Boží) není nikdy v Bibli popsán jako žena, Jeho chování v určitých chvílích nese ženské znaky. Pozorně si přečtěte 1. Mojžíšovu 1,27 a vysvětlete, co se tam říká o Božím charakteru, který v sobě zahrnuje charakter Ducha Svatého. Jak to, že tuto pravdu znáte, ovlivní váš vztah s Ním?
- 6 | Duch Svatý je velmi jemný, něžný a ve své podstatě utěšující. Jestliže si nedáme pozor, můžeme Ducha zarmoutit nebo uhasit – můžeme Mu způsobit hluboký smutek a On pak v našem životě stáhne své působení. Pečlivě rozjímejte nad veršem z Efezským 4,29-32 a rozpoznajte některé skutky, které zarmoucejí Ducha. Jak se toto zarmoucení odlišuje od uhasínání z 1. Tesalonickým 5,19-22? Jak se těchto skutků můžeme vyvarovat?

- 7 | Každý hřích známý člověku Bůh může odpustit kromě jednoho: rouhání se Duchu Svatému. Přečtěte si Ježíšovo varování v Matouši 12,22-32 (také v Markovi 3,22-30 a Lukáši 12,10). Ve světle těchto veršů popište, co to znamená rouhat se Duchu Svatému. Proč si myslíte, že Ježíš proti těmto věcem mluvil tak ostře?

POZNÁMKY

[illegible]

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Duch Svatý touží po neustálém společenství s námi.
- Společenství obnáší společenství, partnerství a důvěrnost.
- Společenství znamená zůstávat spojeni díky komunikaci a sdílení svého života.
- Partnerství je o spolupráci. Naši komunikaci přidává akci.
- Důvěrnost je nejhlubší rovina přátelství, kdy sdílíme své nejosobnější myšlenky, touhy a tajemství s Duchem Svatým a On se o ně sdílí s námi.
- Duch Svatý, který je stoprocentní Bůh, se rozhodl, že si v našem srdci (duchu) učiní trvalý domov.
- Musíme dávat pozor, abychom Jej nezarmoutili, protože je jemný a něžný a svými skutky Mu můžeme způsobit hluboký žal.

3. kapitola

TŘI ROVINY VZTAHŮ

„Kvůli vašim tradicím (pravidlům předávaným z generace na generaci), jste odložili stranou Slovo Boží /a tak jej zbavili moci a autority a způsobili jste, že je bez účinku/. Vy pokrytci! Vskutku pravdivě o vás Izajáš prorokoval, když řekl: Tento lid se ke Mně přibližuje svými ústy a ctí Mne svými rty, ale jejich srdce je daleko ode Mne. Zbytečně Mne uctívají, neboť vyučují učení lidská.“

-Ježíš (Matouš 15,6-9 AMP)

Den první

Ježíš řekl toto ostré prohlášení farizejům, protože dovolili, aby tradice měly větší váhu než Boží Slovo. Můj slovník definuje *tradicí* jako „zděděný, zakotvený či uzpůsobený vzor myšlení, skutků a chování“. Je zřejmé, tradice jako taková není nutně špatná. Existuje spousta skvělých tradic, které se svou rodinou nebo přáteli slavíme. Zde však farizejové povýšili tradici (obvyklý způsob myšlení) nad Boží Slovo, což způsobilo, že Slovo nemělo v jejich životě žádný výsledek. Stejná pravda platí i dnes. Musíme se ujistit, že naše chápání pravdy je založeno na Božím Slově, ne na předávaných pocitech, tradicích nebo lidských filozofiích.

Ježíš dále pokračoval a vysvětloval, že tradice farizejů vytvořily propast v jejich vztahu se Stvořitelem. Dokonce šel tak daleko, že prohlásil, že je zbytečné, aby uctívali Boha, protože mají více víry v lidské nauky (jejich vyučování a porozumění jim). Opravdová důvěrnost s Bohem by pro farizeje nikdy nebyla možná, pokud by neučinili pokání ze své slepoty a nechopili by se radostně pravdy. Stejně

i my, pokud si chceme užívat důvěrného vztahu s Duchem, musíme odložit stranou lidské myšlení a tradice a chopit se pravdy o NĚm, jež je v Jeho Slově zcela zřejmá. Jinak totiž bude naše snaha o důvěrný vztah s Bohem, jako snaha farizejů, marná.

Ten největší Učitel

Předtím, než jsem byl Duchu blízko, četl jsem Bibli a myslel jsem si: „Miluji Boha celým svým srdcem, ale toto je trošku suché.“ Je pravda, že jsem neprosil Ducha Svatého, aby se stal součástí mých modliteb a mého studia. Zjistil jsem, že jedině Duch Svatý může Písmo obživit v mém srdci. Skrze Jeho vedení se stává Bible něčím víc než jen slovy – stává se podstatou života. Ve 2. Korintským 3,6 čteme:

On nás také učinil způsobilými k tomu, abychom byli služebníky Nové smlouvy, ne litery, nýbrž Ducha; neboť litera zabíjí, ale Duch obživuje.

Naše „nová smlouva“, vyjádřeno slovy Bible, není jen seznam příkazů a nařízení. Je spíše samotným životem a vdechuje život do těch, kteří se jí podřídí. Plnost této nové smlouvy můžeme zažívat jedině skrze Ducha, protože On je tím, kdo odhaluje tajemství toho, kým jsme v Kristu (což je poselstvím Nového Zákona). Proto musíme pozvat toho největšího Učitele i k našemu studiu. Už jste někdy měli učitele, který nebyl nadšený z toho, co vyučoval? Pro mě to potom byly ty nejhorší hodiny. Jen splnit si osnovy je jako bolavý zub. Anebo už jste někdy měli učitele, který neměl své žáky rád? Je to trápení. Skvělé však je, že Duch Svatý je nadšený, že může odhalovat tajemství Božího Slova, a je také extrémně nadšený z vás! Touží, abyste kráčeli v každíčkém daru, který pro vás Kristus zajistil.

Jestliže budeme prosit a hledat, bude nám věrně zjevovat tajemství života.

Atmosféra a přítomnost

Bohužel to vypadá, že až příliš často se snažíme procházet tímto úžasným křesťanským životem bez přítomnosti a rady našeho Rádce. Ve skutečnosti je Duch Svatý naprostým cizincem v některých dnešních církvích. Nevědomky jsme Jeho přítomnost nahradili dobrou atmosférou. Je to téměř jako bychom vytlačili projevy Božího Ducha, protože několik jednotlivců na ně reagovalo „divným“ způsobem a snažilo se „vyrobiť“ Jeho přítomnost.

Nechci, abyste mě pochopili špatně. Věřím, že na bohoslužbě potřebujeme úžasnou atmosféru. Během několika posledních let došlo v církvi k mnoha nezbytným změnám a jednou z nich byla i změna atmosféry k lepšímu. Církev se v mnoha ohledech stala pro svět zajímavější a relevantnější. Věřím, že to Boha těší. Jak řekl Pavel: „stejně jako i já se chci všem ve všem líbit a nehledám svůj prospěch, nýbrž prospěch mnohých, aby byli zachráněni.“ (1. Korintským 10,33). Velice úspěšně se nám podařilo využít individuální tvořivost a technologický pokrok. Jedna z nejpokrokovějších míst, která jsem kdy viděl, jsou církve. Tělo Kristovo by mělo být pokrokové. Měli bychom být lidmi, kteří stále ženou tvořivost do nové úrovně. Církev však nikdy plně nevzkročí do svého postavení moci, lásky a autority zde na zemi, pokud do všech svých záležitostí nezapojí Ducha Svatého. Pamatujte na to, že on má v našem partnerství hlavní slovo.

Skvělé je, že můžeme mít obojí: úžasnou atmosféru i Jeho projevenou přítomnost. Jsem naprosto nadšený, když dostanu příležitost navštívit církve, které vynikají v obou těchto oblastech. Nikdy nedopustíte, abyste

upadli do podvodu a uvěřili, že projevy přítomnosti Ducha Svatého odradí lidi od vstupu do Božího království. Musíme mít na paměti, že ztracení byli přitahováni k apoštolům právě kvůli jejich partnerství s Duchem Svatým. Neodrazovalo je to. Jakýkoli úspěch, kterého jako církev dosáhneme bez Ducha, přijde vniveč.

Dokonce ani Ježíš, Boží Syn, neudělal nic, dokud nepřijal moc Ducha Svatého (viz Lukáš 4,1-15). V Lukáši 4,14-15 čteme: „Ježíš se v *moci Ducha* vrátil do Galileje a pověst o něm se rozšířila do celého okolí. A vyučoval v jejich synagogách, oslavován ode všech.“ Všimněte si, že Bible uvádí, že „se vrátil v *moci Ducha*“. Tato pasáž zaznamenává, co se dělo poté, co Ježíš strávil čtyřicet dní na poušti, kde byl pokoušen ďáblem. Poté, co odešel z pustin v *moci Ducha*, vrátil se do Nazaretu a prohlásil:

„Pánův Duch je na mně, protože mne pomazal, abych
zvěstoval evangelium chudým; poslal mne vyhlásit
zajatcům propuštění a slepým nabytí zraku, propustit
zlomené na svobodu, vyhlásit vítaný Pánův rok.“
(Lukáš 4,18-19).

Právě kvůli tomu, že Ježíš působil v *moci Božího Ducha*, mohl vykonat vůli svého Otce zde na zemi. Stejně tak má církev skrze tutéž moc kázat evangelium chudým v duchu, přinášet uzdravení zlomeným v srdci, vyhlašovat propuštění vězněným, přivádět na světlo nejasné, osvobozovat utlačované a dokazovat to, že Boží ruka není příliš krátká na to, aby člověka zachránila. V tomto nebeském úkolu však nikdy nepostoupíme kupředu, pokud se nebudeme spoléhat na moc Ducha. Ježíš moc Ducha potřeboval. Proč by to s námi mělo být jinak?

Den druhý

„Více Ježíše“

V mém srdci hoří touha po těch, kteří chodí do církve, aby zakusili projevenou přítomnost Ježíše Krista. Pořád slýchám, jak lidé říkají: „V naší církvi potřebujeme více Ježíše.“ Naprosto s tímto názorem souhlasím. Kdo nám však Ježíše zjevuje? Duch Svatý. Už dříve jsme během našeho studia zjistili, že Duch Svatý není zboží, které bychom měli chtít vlastnit. Je spíše osobou, kterou máme ctít a zvát k nám. Proč bychom neměli chtít, aby Duch veškeré pravdy byl součástí všeho, co děláme? Ježíš jednou svým učedníkům řekl:

„Ještě vám mám mnoho co říci, ale nemůžete to nyní snést. Když však přijde On, *Duch pravdy*, uvede vás do *veškeré pravdy*, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší; oznámí vám i to, co má přijít. On /Duch Svatý/ mne /Ježíše/ oslaví, neboť z mého vezme a oznámí to vám. Všechno, co má Otec, je mé; proto jsem řekl, že z mého bere a vám to oznámí.“

(Jan 16,12-15).

Duch Svatý oslavuje Ježíše. Ježíš je nám zjeven právě skrze Ducha Svatého. Nemůžeme obejít, co Bůh ustanovil. Pokud ve svém životě chceme více Ježíše, musíme kráčet v užším společenství s Duchem Svatým. Proto je Duch Svatý nazván Duchem Kristovým (viz 1. Petrův 1,11; Římanům 8,9). Když k nám Duch mluví, zastupuje Ježíše. Duch Svatý není pouhým „pěkným dodatkem“ k životu v Kristu. On je podstatou Krista na zemi. Jeho přítomnost nebude projevena na místě, kde není poctěn. Jestliže tudíž odmítneme poctit Ducha, nebude v našem životě ani Kristova přítomnost ani Jeho moc. Mohl by to být důvod, proč svět (cíl pro Kristovu změnu přinášející moc) častokrát pohlíží na církev jako bez života a bez moci?

Hluboké společenství s Bohem

Konečným cílem společenství je hluboké, osobní přátelství. Boží Duch touží být vaším přítelem. Ve skutečnosti dokonce touží po velice blízkém společenství. Jakub řekl: „Žárlivě touží Duch, který v nás přebývá?“ (Jakubův 4,5). Po čem touží? Touží po důvěrnosti s tebou i se mnou. Copak netoužíme mít právě toto s těmi, kteří jsou nám nejbližší? Všimněte si, že touží žárlivě. To znamená, že nebude tolerovat naše zahrávání si s jinými nápadníky zrovna tak, jako by se má manželka se mnou nikdy nesdílela o důvěrná tajemství ze svého srdce, kdybych se dvořil jiné ženě.

Bůh touží po našem úplném odevzdání. O jeden verš dříve můžeme v Jakubově listu číst: „...přátelství se světem je nepřátelství s Bohem...“ (Jakubův 4,4). Slovník definuje slovo *nepřátelství* jako „pocit či stav nepřátelství, nenávist, nevůli, zášť, odpor“. To jsou silná slova. Vystává otázka: Proč přátelství se světem vytváří nepřátelství s Bohem?

Přátelství se světem je žádost těla. Je to sobecké usilování o zisk, prestiž nebo postavení. Jsou to požitky našeho sobeckého já. Duch Svatý ví, že pokud se budeme honit za těmito věcmi, povede to jen k marnosti a prázdnotě. Bůh ve své žárlivé lásce nemá rád, když si zahráváme s věcmi, které povedou ke zkáze naší duše. Nezapomeňte, že Bůh je dokonalý otec, a jako každý jiný dobrý otec nechce vidět své děti, jak se spokojí s čímkoli, co je horší než to nejlepší. Právě proto nebude tolerovat naše přátelství se světem. Ježíš touží, abyste zakoušeli život v hojnosti (viz Jan 10,10). Duch Svatý projevuje touhy Syna. Vzpomínáte, že Trojice je ve všem zajedno? Bůh vášnivě touží po důvěrném vztahu se svými dětmi. Když si zahráváme se světem, sami se zbavujeme možnosti zakoušet hlubokou důvěrnost s Bohem. To je obrovská ztráta. Neuvěřitelně zraňuje Boží srdce!

Mnohem dál než spasení

Zjistil jsem, že Bůh má s námi záměry, které směřují mnohem dál než jen ke spasení. „Nestačí to“ zastavit se u toho, že „jsem spasen“. Je pravda, že realita našeho spasení je tak úžasná, že přesahuje naše chápání, ale domov v nebi je pouhý začátek toho, co nám Bůh touží dát. Bůh poslal svého Syna také proto, abychom si mohli užívat báječného života tady na zemi. Proč? Protože je pro nás opravdu těžké efektivně šířit Boží království, když jsme svázáni strachem a touhami tohoto světa.

Pavel jednou řekl: „...zbožnost je užitečná ke všemu, neboť *má zaslíbení nynějšího i budoucího života.*“ (1. Timoteovi 4,8). Všimněte si slova *zbožnost*. Jen ten, kdo zná Boha, může být zbožný, *protože zbožnost znamená být jako Bůh*. Pro mě je těžké být jako někdo, s kým se téměř nestýkám. Když s lidmi trávíme čas, začne se to na nás projevovat. Proto Jakub, když mluví o přátelství se světem, pokračuje slovy: „Přiblížte se k Bohu, a přiblíží se k vám.“ (Jakubův 4,8). Bůh s vámi chce trávit čas, abyste byli stejní jako On. Zbožnými se stáváme díky důvěrnému poznání Boha a jediný způsob, jak tento hluboký vztah s Bohem rozvinout, je skrze Jeho Ducha (viz 1. Korintským 2).

Mnohokrát když věřící čtou, že „přátelství se světem je nepřátelství s Bohem“, okamžitě se snaží naprosto od světa distancovat. To samozřejmě nedává smysl. Jak by církev kdy mohla získat svět, pokud se odtáhne od lidstva? Jsme církev a naším vzorem je Ježíš. K Ježíši byli ztraceni přitahováni. Trávil čas s výběřčími daní a prostitutkami, s těmi, kterými náboženští vůdci opovrhovali. Dokonce chodil na jejich oslavy. Něco na Něm však bylo jiného. Ježíš byl dokonalým příkladem toho, co znamená být na světě, ale nebýt ze světa. Jeho srdce hořelo pro ty, kterým se náboženští horlivci vyhýbali. Proč byl tak oddaný lidem, kterými ti „zbožní“ opovrhovali? Protože věděl, že jsou

pokorní a hladoví po něčem větším. Nechodil na jejich oslavy, aby se stal součástí toho, o co jim šlo. Šel tam, aby jim ukázal novou cestu.

Tak i my jsme povoláni dosahovat k morálně zvráceným a zlomeným lidem. Jestliže se církev nestane Kristovým rukama a nohama, kdo se jimi stane? My, a nikdo jiný, jsme Jeho tělo. Skrze moc milosti jsme my nyní v Kristu. Sloužíme jako Jeho vyslanci (představitelé toho, kým On je) na zemi. Jestliže neponeseme Boží pravdu a světlo tomuto světu my, neudělá to nikdo.

Den třetí

Tichý gentleman

Při svém kráčení s Duchem Svatým jsem zjistil, že je to gentleman. Nikdy nám svou vůli nebude nutit. Pokud Jej odmítneme do svých záležitostí zapojit, bude mlčet.

Už více než dvacet pět let sloužím a cestuji. Během toho jsem si všiml něčeho na řidičích, kteří mě přijíždí vyzvedávat na letišti. Vždy jsou milí a neuvěřitelně vstřícní a poskytují mi nejdetailnější podrobnosti a instrukce ohledně mého pobytu a služby na daném místě. Je však typické, že se mnou nezačnou mluvit dřív, než je já sám vtáhnu do hovoru. Je to proto, že od svých pastorů dostali pokyny, aby to nedělali pro případ, že bych potřeboval pracovat nebo se během cesty v autě připravovat na službu. Za celou tu dobu jsem se setkal s mnoha nádhernými řidiči se srdcem služebníka a jsem za ně velmi vděčný. Právě kvůli tomu kladu důraz na to, abych se vždy řidiče zeptal na jeho rodinu a na jeho spojení s církví. Kdybych nezačal náš hovor, jeli bychom asi celou cestu bez jakékoli hodnotnější konverzace.

Věřím, že u Ducha Svatého můžeme najít podobnou vlastnost. Pokud my nejsme těmi, kdo udělají první krok

a nebudeme ochotni naslouchat Jeho hlasu, nebude zasahovat. Pokud Jej nezapojíme, častokrát mlčí. Pamatujte na to, že Jakub říká, že Bůh se přiblíží těm, kteří se přiblíží k Němu. Jsme zodpovědní udělat první krok. Musíme záměrně vstoupit do tohoto úžasného společenství s Ním. Jednoduše řečeno, dostali jsme to nejskvělejší pozvání na světě. Nyní je na nás začít jednat.

Mnoho věřících tuto skutečnost netuší. Z toho důvodu často slýchávám věty, jako tuto: „Proč ke mně Bůh nemluví?“ nebo „Už celé roky jsem Boha neslyšel.“ Usilují tito lidé o společenství s Bohem tak, jak v Bibli vidíme, že bychom to měli dělat? Jestliže chceme být Bohu blízko, musíme Ho hledat a chtít Ho poznávat. To znamená, že usilujeme o přátelství s osobou Ducha Svatého.

Chtěl bych vás povzbudit, abyste aktivně vyhledávali společenství s Duchem Svatým. Budete žasnout nad tím, jak bude reagovat. Jako mnoho mých řidičů, zůstane vám nablízku, ať už s ním budete počítat nebo ne, protože slíbil, že vás nikdy neopustí ani se vás nezřekne (viz Židům 13,5). Nezapojíte-li Jej, bude pravidlem, že bude po většinu času potichu a vy si nikdy nebudete užívat ani plného projevu Jeho přítomnosti ve vašem životě, ani užitků, které společenství s Duchem Svatým přináší.

Hlubiny Boží

Podívejme se ještě jednou na Jana 16:

„Ještě vám mám mnoho co říci, ale nemůžete to nyní snést. Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší; oznámí vám i to, co má přijít. On mne oslaví, neboť z mého vezme a oznámí to vám. Všechno, co má Otec, je mé; proto jsem řekl, že z mého bere a vám to oznámí.“

(Jan 16,12-15)

Tento výrok Ježíš pronesl během Jeho posledních společných chvil, které s učedníky trávil před ukřižováním. O něco později toho večera Ježíše zatkli římsí vojáci a odvedli Jej, aby byl odsouzen k smrti. Tento okamžik si určitě zasluhoval důležitá slova velké váhy.

Všimněte si, že Ježíš říká: „Ještě vám mám mnoho co říci, ale nemůžete to nyní snést.“ (verš 12). Ježíš byl pro tyto muže vším. Byli s Ním už léta. Každý z nich opustil svou rodinu, přátele a zaměstnání, aby mohl být s Ním. Pravděpodobně si učedníci říkali: *Co pro všechno na světě ještě potřebujeme, abychom to mohli pořádně pochopit?* Pak Ježíš učinil nevšední příslib: „Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.“ (verš 13). Jinými slovy, „Přestože jsem s vámi nyní tady (v těle), nemůžete přijmout vše, co vám mám dát. Ale pošlu vám Ducha Svatého a Ten k vám bude mluvit má slova, odhalí vám moji vůli a připraví vás na to, co má přijít.“ Nádherné zaslíbení! Vzpomeňme si Ježíšova slova dříve ten večer:

Ale říkám vám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel.

Neboť neodejdu-li, Zastávce k vám nepřijde; odejdu-li,
pošlu ho k vám.

(Jan 16,7).

Snad vám tato slova pomalu přináší nové světlo. Bůh se nám to nesnaží zkomplikovat, právě naopak. Všichni toužíme po tom, aby nás ti, které milujeme, důvěrně a dobře znali. To stejné platí pro Boha. Když po zemi kráčel Ježíš, byl dokonalým představitelem svého Otce a byl zde prolidi. Byl jim dosažitelný (viz Židům 1,1-3; Koloským 1,15-19). Jak však víme, Ježíš nyní přebývá po pravici Otce v nebesích. Duch Svatý je tou osobou Trojice, která přebývá s Božím lidem a v Božím lidu na zemi, takže abychom poznali hlubokosti Boží, musíme poznávat Jeho Ducha, Ducha pravdy.

Nevěřící Tomáš

Poté, co byl Ježíš vzkříšen z mrtvých, bylo deset Jeho učedníků v místnosti za zamčenými dveřmi. Najednou se jim ukázal Ježíš. Učedníci byli v naprostém úžasu a šoku. Ježíš je musel dokonce přesvědčit, že není duch. Těch deset se radovalo ze zázraku Jeho vzkříšení a později o celé události pověděli Tomášovi, který s nimi nebyl, když se jim Ježíš ukázal. Když Tomáš uslyšel tuto zprávu, neslavně odpověděl: „Pokud neuvidím stopu hřebů v jeho ruce a nevložím svůj prst na místo hřebů a svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ (Jan 20,25).

O několik dní později bylo v místnosti všech jedenáct učedníků, když se jim Ježíš opět náhle ukázal. Než udělal nebo řekl cokoli jiného, okamžitě se otočil k Tomášovi, jako kdyby chtěl říct: „Tak jo, Tomáši, pojďme vyřešit tu tvou nevíru.“ Ježíš mu řekl: „„Vztáhni svůj prst sem a pohleď na mé ruce, vztáhni svou ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ (Jan 20,27). Tomáš odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Poslechněte si, co Ježíš řekl dál:

*„Že jsi mne viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli,
a uvěřili.
(Jan 20,29).*

V postatě Ježíš říká, „Tomáši, existuje požehnaná skupina lidí, kteří uvěří, aniž by viděli.“ Kdysi jsem si myslíval, *Ježíši, to je docela tvrdé. Tomáš se chce propadnout do země. Určitě se cítí hrozně. Vždyť činí pokání! A přesto Ty se na něj podíváš a řekneš: „Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“* Nedokázal jsem pochopit, proč byl Ježíš na Tomáše tak přísný. Pak mi jednoho dne Pán řekl: „Já jsem Tomáše nenapravoval. Jenom jsem pronesl výrok, který je pravdivý. Hloubka důvěrnosti, která je dostupná těm, kdo Mě znají skrze Mého Ducha, je o mnoho větší než ta, kdy Mě lidé znali v tělesné podobě.“

Den čtvrtý

Tři roviny vztahů

Co měl tedy Ježíš na mysli, když Tomášovi říkal tato slova? Abych na tuto otázku mohl odpovědět, dovolte mi nejdříve vysvětlit, proč může být dosaženo hlubší důvěrnosti vírou než zrakem.

Existují tři roviny vztahu: fyzická rovina, duševní rovina a duchovní rovina. Nejnižší (nejpovrchnější) rovina je ta *přirozená neboli fyzická*. Začíná zde mnoho romantických vztahů a začíná to podobnými myšlenkami jako *Ona je vážně hezká nebo Ten vypadá fakt dobře, možná bychom se měli začít scházet*. Naneštěstí je vztah mnoha párů v době, kdy se vezmou, jen na této úrovni. Myslí si, „*Dokážu se přenést přes to, že spolu moc dobře nevycházíme nebo že spolu vlastně vůbec nemluvíme a nemáme nic společného, protože se mi opravdu hodně líbí a přitahuje mě.*“ V takovém případě není vztah rozvinut na duševní rovině. Zazní svatební zvony, skončí líbáanky a pak začíná život. Takovýto pár zjistí, že budou muset pracovat na tom, aby došli do hlubší úrovně důvěrnosti mezi sebou, jinak budou trpět v mizerném manželství. Jestliže se nedají do hledání hlubšího spojení, pak půjde žena za svými zálibami a přítelkyněmi a muž bude trávit čas se svými přáteli a koníčky. Skončí to pouhým společným přežíváním. Tohle Bůh pro manželství nikdy nezamýšlel.

Další rovina vztahu je rovina *duševní neboli osobnostní*. To je vztah, který měl David s Jónatanem: „... Jónatanova duše se spojila s duší Davidovou. Jónatan si ho zamiloval jako sebe sama.“ (1. Samuelova 18,1). Když zabili Jónatana, David plakal: „Je mi úzko kvůli tobě, můj bratře Jónatane, byl jsi mi velmi milý. Tvá láska byla pro mě podivuhodnější nežli láska žen.“ (2. Samuelova 1,26). David nemluvil o perverzním fyzickém vztahu. Mezi nimi neexistovala žádná fyzická přitažlivost. Jejich spojení bylo duševní

a bylo čisté a prosté jakéhokoli nepřírozeného fyzického kontaktu. Přesto byli schopni vypěstovat si pouto o mnoho pevnější a hlubší, než by jakýkoli fyzický vztah mohl kdy představovat (což měl David na mysli, když řekl „láska žen“).

Duševní rovina je ta, na které by mělo manželství stavět. Nechci, abyste mě pochopili špatně. Fyzická stránka vztahu je velmi důležitá. Má žena mě neuvěřitelně přitahuje. Jsou však mnohem hlubší úrovně vztahu, kterých lze (a mělo by se jich) v manželství dosáhnout. Je pravda, že osobnost Lisy je pro mě dražší než její fyzická krása.

Je to smutné, ale slyšel jsem nespočet příběhů, kdy muž či žena opustili svého partnera kvůli někomu, s kým se seznámili přes internet. Před pár lety jsem kázal v církvi, kde ke mně po službě přišel jeden muž. Měl kolem sebe šest dětí. Dvě nesl v náručí, dvě mu visely u nohy a dvě běhaly někde na chodbě. Protože měl hrozně depresivní výraz ve tváři, zeptal jsem se ho: „Pane, jste v pořádku?“ Odpověděl: „No, moc ne. Dnes mě a našich šest dětí opustila manželka kvůli muži, se kterým se setkala přes internet.“ Její „duševní“ vztah s tím druhým mužem se rozvinul až do bodu, kdy byla ochotna opustit svého manžela po mnoha letech manželství. Duševní pouto bylo tak silné, že bylo schopno oddělit matku od jejího přirozeného sklonu starat se o své děti a touhy být s nimi.

Duševní rovina vztahu často vyžaduje jen malý či žádný fyzický kontakt. Proto právě vztahy, které začaly jako vztahy na dálku, mnohokrát skončí jako ta nejlepší manželství. Pár se může soustředit na rozvíjení vzájemného duševního propojení, aniž by byl vyrušován fyzickou přitažlivostí.

Nejvyšší rovina vztahu

Nejvyšší či spíš nejhlubší rovina vztahu je *duchovní rovina*. To je úroveň, o které mluvil Ježíš ve svém rozhovoru s Tomášem. Pavel jednou podotkl: „Vždyť kdo z lidí ví, co je v člověku, než duch člověka, který je v něm?“ (1. Korintským 2,11). Řečeno jinak, nelze poznat opravdové myšlenky či motivy člověka, pokud nejsme v souladu s jeho duchem.

Jak jsem již zmínil, nedávno jsme s Lisou oslavili naše třicáté výročí svatby. Když vzpomínám na chvíle, které jsme při té příležitosti spolu strávili, nejraději vzpomínám na to, kdy jsme spolu seděli u bazénu a bavili se o Božích věcech. Hodně času jsme strávili i hovorem o tomto poselství. Když jsem jí svěřoval, co mi Bůh vložil na srdce, reagovala v moudrosti a zjevení a to pak pomohlo dotvořit celkový pohled na to, co mi Duch odhaloval. Protože máme oba důvěrný vztah s Duchem, můžeme spolu komunikovat na hluboké, duchovní rovině.

To je také hlavní důvod, proč se s Lisou společně modlíme. Duchovně nás to spojuje, protože máme společenství týkající se Božích věcí. Ze stejného důvodu trváme na tom, aby všichni zaměstnanci Messenger International strávili prvních patnáct minut každý den na společných modlitbách. Děláme to, protože chceme, aby byl náš tým duchovně propojen. A je zcela zřejmé, že tento modlitební čas proměnil až neuvěřitelně vztahy mezi našimi zaměstnanci. Platí to ale pro každý vztah: společenství kvůli Slovu a modlitbě vyústí v nejhlubší úroveň důvěrnosti mezi lidmi, protože je to duchovní spojení.

Je velký rozdíl mezi intelektuální debatou o duchovních věcech a duchovním společenstvím. Někdy si lidé začnou povídat o Bibli a já poznám, že mluví jen o informacích. Jak to vím? Co říkají, je únavné a má mysl je brzy vyčerpaná.

Mluví o tom, co je v jejich mysli, ne v jejich duchu. Pak jsou lidé, kteří mluví o duchovních věcech ze svého ducha. S takovými lidmi jsem mluvil celé hodiny, aniž bych se unavil, protože jsme propojeni na duchovní úrovni.

Den pátý

Poznat Boha Jeho Duchem

Pojďme se podívat na verš z 1. Korintským 2,11 v jeho celistvosti:

Vždyť kdo z lidí ví, co je v člověku (zná myšlenky člověka),
než duch člověka, který je v něm? Tak ani Boží věci (Boží
myšlenky) nezná nikdo, jen Duch Boží.
(dosl. překlad z angličtiny; pozn. překladatele)

Řecké slovo, které je zde přeloženo jako *myšlenky*, lze nejlépe definovat jako „stav bytí nebo seskládání“. Pavel vlastně říká, že nikdo nemůže znát „seskládání“ Boží (což znamená hlubiny Božího srdce), aniž by poznal Božího Ducha. Slovem „poznal“ myslím dosáhnout porozumění, které přesahuje pouhou povrchní znalost, již lze dosáhnout malým či žádným úsilím. Prakticky každý ve Spojených Státech zná našeho prezidenta, ale většina z nás s ním nemá osobní vztah. Neznáme jeho nejhlubší touhy, to, co jej motivuje, nebo čemu opravdu věří. Stejným způsobem nikdy nedojdeme k ničemu hlubšímu než k „běžné známosti“ Boha, jestliže Jej nebudeme objevovat skrze Jeho Ducha.

Pavel pokračuje dále: „A my jsme nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom věděli, co nám Bůh daroval. (1. Korintským 2,12). Jak úžasné tvrzení! Nikdo nezná myšlenky Boží kromě Jeho Ducha (verš 11), ale toho Ducha nám dal! Skrze vztah s Božím Duchem můžeme nyní mít důvěrnou známost se Stvořitelem *na duchovní*

rovině – nejvyšší úrovni vztahu.

Pavel byl na této úrovni s Duchem. Přestože fyzicky s Ježíšem nikdy nekráčet, prohlásil: „Oznamuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám zvěstoval, není podle člověka. Neboť jsem je nepřevzal ani se mu nenaučil od člověka, ale skrze zjevení Ježíše Krista. (Galatským 1,11-12). Jak byl Ježíš Pavlovi zjeven? Pavel jasně uvádí, že toto zjevení nepřišlo od žádného člověka. Jestliže je nepřijal od člověka a s Ježíšem v tělesné podobě osobně čas netrýval, pak musel toto zjevení přijmout skrze Kristova Ducha (Ducha Svatého).

Je možné, že Pavel mohl ve skutečnosti zajít ve svém vztahu s Ježíšem mnohem hlouběji právě proto, že s Ním fyzicky nikdy nekráčet? Petr, který se fyzicky s Ježíšem setkal, napsal ke konci svého života dopis, ve kterém uvádí: „... náš milovaný bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána, a jak to napsal i ve všech dalších listech, v nichž o tom mluví. Jsou v nich některé těžko srozumitelné věci ... (2. Petrův 3,15-16). Petr byl ten, který s Ježíšem mluvil tváří v tvář každý den léta. Byl u toho, když byl Ježíš oslaven na hoře proměnění. Byl u Jeho ukřižování a pak Ježíše viděl po Jeho vzkříšení a měl s Ním společenství. Přesto tento učedník, ten, který si roky užíval Ježíšovu tělesnou přítomnost, uvedl, že některá Pavlova zjevení, která přijal od Ducha, jsou těžko pochopitelná. Osobně jsem přesvědčen, že to ukazuje na skutečnost, že Pavel vstoupil do hlubšího vztahu s Ježíšem než Petr.

Pavel napsal většinu knih Nového Zákona z inspirace Ducha, a přesto s Ježíšem nikdy nekráčet. Jak to mohl dokázat? Protože Duch je ten, který Ježíše zjevuje. Pamatujte na Ježíšova slova: „ „Ještě vám mám mnoho co říci, ale nemůžete to nyní snést. Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy /dá vám plné zjevení/“ (Jan 16,12-13; dosl. překlad z angličtiny; pozn. překladatele). Pavel nemohl svou víru v Ježíše zakládat na

předchozím vztahu s Ním, protože žádný neměl. Musel vše přijmout a uvěřit, aniž by viděl. V podstatě toto odstranilo cokoli tělesného, co by mohlo stát v protikladu s tím, co se mu Duch snažil ukázat. O tom Ježíš mluvil, když mluvil s Tomášem. Skutečnost, že Pavel neměl žádný fyzický vztah s Ježíšem, o který by se mohl opírat, znamenala, že se musel plně spolehnout na svůj duchovní vztah se svým Pánem. Neměl jinou možnost.

I mně a vám byla dána stejná možnost následovat Ježíše bez jakýchkoli možných konfliktů, způsobených předchozími nedorozuměními, které se vyskytly během našeho fyzického vztahu s Ním. Je naprosto úžasné vědět, že můžeme být Ježíši blíže, aniž jsme Ho kdy viděli, než bychom Mu byli, kdybychom se s Ním setkali. Protože nemáme možnost fyzicky kráčet s Ježíšem, musíme s Ním mít společenství skrze Kristova Ducha, jenž v nás přebývá, a tak začít budovat hluboký, *duchovní* vztah s Bohem. Není to nádherné?

Zakuste Jej na té nejhlubší rovině

Bůh ví, že naše tělo je (prozatím) nevykoupeno. Náš duch je vykoupen; je stejný jako Ježíš (viz 1. Janův 4,17). Naše duše je v procesu vykupování (viz Jakubův 1,21). Ale naše fyzické tělo ještě vykoupení nezakusilo.

Už jste si někdy všimli, jak snadno nás různé věci přestanou bavit? Někdo si například koupí auto a už o týden později je to stará, nudná záležitost. To je kvůli nevykoupené tělesné přirozenosti. Fyzické nemá žádnou hloubku. Je krátkodobé a brzy pomine. Proto Bůh ve své dobrotě říká: „Nedám se svému lidu poznat fyzicky. Učiním způsob, aby se mnou mohli komunikovat skrze Mého Ducha, aby Mě opravdu mohli poznat.“ Je to, jako by Bůh téměř řekl: „Budu mít s těmi, kteří mě milují, vztah na velkou vzdálenost, aby mohli opravdu dobře poznat

mé srdce.“

My, církev, jsme Kristova nevěsta. Bůh si nás připravuje k velkolepému manželství. Dovoluje nám poznat Sebe na nejhlubší (duchovní) úrovni ještě předtím, než Ho poznáme fyzicky. Právě proto Pavel napsal: „A tak od nynějška nikoho neznáme podle těla. Ačkoli jsme i znali Krista podle těla, nyní ho již takto neznáme.“ (2. Korintským 5,16) Známe Jej podle Ducha a skrze Ducha živého Boha. Byl čas, kdy byl Kristus zjeven v těle. Nyní však, protože již není fyzicky na zemi, máme příležitost poznávat Jej skrze Ducha.

Jestliže budeme toto společenství s Duchem zanedbávat, odpíráme si příležitost poznávat Syna. Duch prohledává hlubiny Božího srdce i mysli, aby nám zjevil Ježíše. Jestliže toužíte po hlubokém vztahu s Bohem, musíte jít dál než k povrchnímu poznání, začít cestu objevování toho, kým opravdu je. Tato cesta je možná jedině skrze společenství s Duchem. Proto nemůžeme setrvávat v žádných tradicích (obvyklé smýšlení) týkajících se Ducha Svatého, které nevycházejí z věčného Božího Slova. Když dovolíme, aby naše mylné úsudky, osobní zaujetí či negativní zkušenosti pokřivily naše chápání Ducha, nebudeme si užívat Božího příslibu Jeho přeslavné přítomnosti ve svém životě v plnosti. Boha nelze poznat jinak než skrze Jeho Ducha.

Věřím, že je možné mít s Duchem tak hluboký vztah, že toužíte po tom, po čem touží On, a cítíte to, co cítí On. Nejhlubší rovina vztahu, duchovní rovina, je vám dostupná. Na této rovině objevíte takovou důvěrnost se svým Stvořitelem, jako nikde jinde. Abychom však kráčeli v blízkém společenství s Bohem, musíme usilovat poznat Ducha Svatého. Jak Jej můžete poznávat? Čtením Jeho Slova a tím, že budete trávit čas v Jeho přítomnosti. Bůh se k vám chce přiblížit. Vše, co musíte učinit, je udělat první krok a přiblížit se k Němu.

Udělejte si na chvíli čas a přemýšlejte o verši uvedeném níže. Dovolte Duchu, aby ve vašem srdci pracoval. Když přijdete k Bohu, poproste Je, aby odstranil jakékoli smýšlení (závoj), které vám bránilo zakoušet Jeho přítomnost. Jakmile bude tento závoj odstraněn, budete Je moci spatřit tak, jak jste Je ještě nikdy předtím neviděli. Když Mu pohlédnete do tváře (budete s Ním a Jeho důvěrným přítelem trávit hodnotný čas), promění vás ke svému obrazu. Rozloučím se slovy apoštola Pavla:

Kdykoli se však člověk obrátí k Pánu, je závoj odstraněn. Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda. A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha.

(2. Korintským 3,16-18).

ZTIŠENÍ – DEN PRVNÍ

PŘIVÍTEJTE JEJ JAKO SVÉHO UČITELE

Ve vás však zůstává pomazání, které jste od něho přijali, a nepotřebujete, aby vás někdo učil; jeho pomazání vás učí všemu a je pravdivé a neklame; jak vás vyučilo, tak zůstávejte v něm.

- 1. Janův 2,27

Duch Svatý hraje v našem životě mnoho důležitých rolí, ale pravděpodobně ta nejskvělejší je role učitele. Neustále nás něčemu učí. On je dokonalý rodič, který bez přestání žije v nás a přináší nasměrování a nápravu jemným, láskyplným způsobem.

Bible je nadčasová učebnice, kterou Duch používá. Boží slovo je záznamem Božích myšlenek. Abychom přemýšleli jako On, mluvili jako On a jednali jako On, potřebujeme Jeho slovo a je potřeba mu porozumět. A to je úkolem našeho učitele: aby nás vedl a přiváděl do veškeré pravdy a odkrýval nám význam Písma právě ve chvíli, kdy to potřebujeme. Autor a pastor **Francis Frangipane** to skvěle vyjádřil takto:

„Slovo Pána v jednotě s Duchem Svatým je dopravní prostředek naší přeměny do podoby Krista Slovo je Bůh. Verše nejsou Bohem, ale Duch, který dýchá skrze ta slova, je Bůh. A tento Duch Svatý byl měl být poctěn jako Bůh. Proto, když hledáte Pána, modlete se, abyste nečetli pouze intelektem. Raději však poproste Ducha Svatého, aby mluvil k vašemu srdci skrze Slovo ... Když v pokoře pokleknete před Pánem, Slovo bude vryto do vaší duše a ve skutečnosti se stane součástí vaší přirozenosti (Jakubův 1,21).“

Zeptejte se sami sebe: „*Jak přistupuji k Božímu Slovu? Žádám svého Učitele, aby mě učil? Čtu jej pozorně nebo z něj přijímám?*“ Nyní se zeptejte Ducha: „*Co mohu dělat jinak, abych viděl, že je Slovo živé a aby se stalo součástí mé přirozenosti?*“ Zapište si, co vám odhalí, a začněte to praktikovat.

.....

.....

.....

.....

.....

Je čas ztišení jedinou dobou, kdy Duch vyučuje? Ne. On učí pořád. Jste-li na Něj naladěni, každou chvíli je nasnadě něco, co se od Něj můžete naučit. Frangipane dává návrh:

„... Noste s sebou neustále zápisník a tužku ... Jsme povoláni k tomu, abychom v Něm přebývali, ne Jej jen navštěvovali. ... Musíme si vypěstovat naslouchající ucho, aby k vám Duch mohl mluvit kdekoli a o čemkoli. Poctěte Jej a On poctí vás.“

Toto může být pro každého člověka jiné. Použijte to, na co jste zvyklí. Jakýkoli druh technologie či média. Důležité je, že nasloucháte a pamatujete si, co k Vám mluví.

Pozorně přemýšlejte o těchto verších. Co vám Duch ukazuje ohledně Slova ve vašem životě?

2. Timoteovi 3,16-17; 2. Petrův 1,12-21

.....

.....

.....

5. Mojžíšova 6,6; 11,18; Žalm 119,9-11; Koloským 3,16

.....

.....

.....

.....

Žalm 19,8; 119,105; 119,130; Přísloví 4,20-23; 6,20-23

.....

.....

.....

.....

Židům 4,12; Jakubův 1,21; Jeremjáš 23,28-29

.....

.....

.....

.....

*„Volej ke mně a odpovím ti, oznámím ti velké a skryté věci,
na které bys sám nikdy nepřišel.“*

- Jeremjáš 33,3 (The Message)

ZTIŠENÍ - DEN DRUHÝ

ZAVAŽTE SE MU JAKO SVÉMU PÁNU ODDANOSTÍ

Ježíš odpověděl: „První je: ‚Slyš, Izraeli, Pán, náš Bůh, Pán jediný jest‘ a ‚budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly‘.

- Marek 12,29-30

Pán, jenž je Duch, nás miluje vášnivě a chce naši lásku výhradně pro sebe. Nepřeje si, aby naše náklonnost nebo pozornost byla věnována světu nebo něčemu ze světa. Říká:

Nemilujte to, jak to na světě chodí. Nemilujte zboží světa. Láska ke světu vytěsňuje lásku k Otci. V podstatě všechno, co se ve světě děje (chtít prosadit svůj názor, chtít vše jen pro sebe, chtít vypadat důležitý) nemá s Otcem nic společného. Jen nás to od Něj odděluje. Svět a veškeré jeho chtění, chtění a chtění je cesta pryč od Boha. Kdokoli však dělá, co chce Bůh, směřuje k věčnosti.

- 1. Janův 2,15-17 (The Message)

Přečtěte si také tyto související verše: Matouš 16,24-26; Titovi 2,12-14; Jakubův 4,4-6; Jan 15,18-21; Římanům 12,2.

Komu patří tvá oddanost? Udělejte si hloubkovou inventuru. Zeptejte se:

Komu nebo čemu věnuji většinu času a pozornosti? Co dělám ve svém volném čase?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kdo nebo co mě nadchne? Jsou technologie, novinky a módní trendy v mém životě na místě, kam patří?

.....

.....

.....

.....

Za co utrácím peníze?

.....

.....

.....

.....

.....

Na co nejčastěji myslím? O čem často hovořím? Jaké věci naplňují mé modlitby?

.....

.....

.....

.....

.....

Naše slova odhalují naši oddanost. Ježíš řekl, že čím srdce přetéká, to ústa mluví (viz Lukáš 6,45).

Podívejte se opět na své odpovědi. Zeptejte se Ducha Svatého: „Je potřeba, abys mi pomohl upravit priority? Není v mém životě něco, co by se mi stalo modlou? Není něco, za čím se honím více než za Tebou?“ Co říká?

K jakým krokům vás vede, abyste opět nasměrovali svou oddanost k Němu?

.....

.....

.....

.....

.....

Rozjímejte o Božím slově v Matouši 6,19-21 a Koloským 3,1-17. Použijte tyto verše a napište na základě nich modlitbu odevzdání. Poproste Ducha Svatého, aby vás uchoval v oddanosti Pánu vašemu Bohu.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ZTIŠENÍ – DEN TŘETÍ

BUDETE RŮST POMALU JEHO MILOSTÍ

Jsme proměňováni v podobu Mesiáše a náš život je postupně světlejší, zářivější a krásnější tím, že do něj vstupuje Bůh a my se stáváme takovými, jaký je On.

- 2. Korintským 3,18 (The Message)

Těsně předtím, než byl ukřižován, učinil Ježíš klíčové prohlášení o Duchu Svatém: „Mám stále toho ještě hodně, co bych vám chtěl říct, *ale teď byste to neunesli*. Když však přijde Přítel, Duch pravdy, vezme vás za ruku a povede vás do veškeré pravdy ... „ (Jan 16,12-13 The Message).

Protože Ježíš je vševědoucí, mohl se se svými učedníky o veškerou pravdu podělit. Věděl však, že by ji ještě nemohli pochopit. Potřebovali čas vyrůst. Když zemřel, byl vzkříšen a vyvýšen na nebesa, poslal Otec Jeho Ducha, aby nám pomohl skrze svou milost postupně růst.

Chtěl by dobrý rodič po svém novorozeném dítěti, aby pochopilo násobení? Nebo po svém batoleti, aby umělo vypočítat daně? Ne. Stejně tak Duch Svatý čeká, až budeme dostatečně vyzrálí, abychom unesli pravdu, kterou nám má říct. Nejenže nás uvádí do veškeré pravdy Božího slova, ale také nás uvádí do veškeré pravdy ohledně nás samotných, ohledně našich dětí, našeho zdraví, okolností a tak dále.

Podle Bible rosteme (stáváme se podobnými Ježíši) krok za krokem od slávy ke slávě. V tomto procesu máme svůj díl a Duch Svatý má také svůj díl. Přemýšlejte o verších z Filipským 1,6; 2,12-13; 1. Tesalonickým 5,23-24 a Židům 13,20-21.

Co vám v těchto verších Duch Svatý ukazuje o růstu v Kristu? Vidíte něco, co se opakuje?

.....

.....

.....

.....

.....

Největší anglický kazatel konce devatenáctého století, **Charles H. Spurgeon** psal hojně o mnoha tématech, včetně Ducha Svatého a duchovního růstu. Napsal:

„Ježíši věříme za to, co sami nedokážeme. Kdyby to šlo z naší vlastní síly, proč bychom k Němu měli vzhlížet? Na nás je věřit. Na Duchu Svatém je vytvořit nás nově. On za nás věřit nebude. Ani my nemůžeme učinit Jeho obnovující práci. Stačí, když poslechneme Jeho milostivý příkaz. Na Pánu pak je vypůsobit v nás nové narození.“

Nepropadněte nyní tomu, že si řeknete: „*Měl bych být duchovně vyzrálejší.*“ Není to tak. Jen se budete cítit odsouzení a duchovně vás to oslabí. Raději se modlete: „Duchu Svatý, kde jsem právě teď podle Tebe? (Kde je úroveň mé duchovní zralosti?)“

Co vám říká?

.....

.....

.....

.....

.....

To, jak vás vidí Duch, je také to, jak byste se na sebe měli dívat vy. Poproste Jež, aby vám dal milost přijmout to, kde jste teď, abyste mohli dále růst.

Snažíte se zoufale se změnit? Jestliže ano, jak? Co nyní vidíte jinak?

.....

.....

.....

.....

.....

ZTIŠENÍ – DEN ČTVRTÝ

VAŽTE SI NADPŘIROZENÝCH STYKŮ, KTERÉ BŮH VYTVOŘÍ

Milujte vším, čím jste, nehrajte to. ... Buďte dobrými přáteli těm, kteří vás hluboce milují, uče se hrát druhé housle.

- Římanům 12,9-10 (The Message)

Byli jsme stvořeni ke vztahu – ke vztahu s Otcem a s ostatními lidmi. Přemýšlejte o tom. Jaký by váš život bez vztahů byl? Kdybyste odstranili všechny ty životadárné styky, co by vám zůstalo? Osamocený, prázdný život.

Chvála Bohu za vztahy! Zbožný přítel má nevyčíslitelnou hodnotu. Dobrý přítel nás „naostří“ mentálně, emocionálně a duchovně. Jako železo ostří železo. Dobrý přítel nám s láskou poukáže na chyby a přinese nápravu, když je potřeba. Dobrý přítel oslavuje váš úspěch a povzbuzuje vás projít přes potíže.

Lépe je dvěma než jednomu, neboť mají lepší mzdu za svou námahu. Vždyť jestliže upadnou, jeden pomůže svému druhovi vstát. Ale běda jednomu, když upadne a nemá druhého, který by mu pomohl vstát.

- Kazatel 4,9-10

Již jsme si říkali, že existují tři roviny vztahu – fyzická, duševní a duchovní. Jak vám to pomohlo pohlížet na vaše současné vztahy? S čím vám to pomohlo nejvíce? Proč?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ty nejhlubší a nejvýznamnější styky, které můžeme mít, jsou na duchovní rovině. Popište, jak tyto vztahy vypadají. Jaké jsou užítky společenství vedeného na duchovní rovině a ne jen na rovině fyzické nebo duševní?

.....

.....

.....

.....

Existují lidé, se kterými byste rádi rozvinuli hlubší vztah? Modlete se: „Duchu Svatý, co mohu dělat, abych rozvinul hlubší duchovní vztahy s lidmi, které jsi mi přivedl do života?“ Ztište se a naslouchejte. Napište si, co Vám Duch říká.

.....

.....

.....

.....

Modlitba za nadpřirozené styky:

Duchu Svatý, zprostředkuj mi nadpřirozené styky. Jako David měl Jónatana, jako Naomi měla Rut a jako Ježíš měl Jana, spoj mne s lidmi, se kterými chceš, abych měl vztah. Dej mi svou milost pečovat o zdravá přátelství včetně těch na duchovní rovině. Ve jménu Ježíše, amen!

K dalšímu studiu ...

Přísloví 13,20; 17,9, 17; 27,6, 10, 17; Jan 15,13; 1. Janův 1,7; 1. Samuelova 18,1-4.

ZTIŠENÍ – DEN PÁTÝ

ZAKUSTE BOHA NA TÉ NEJHLUBŠÍ ROVINĚ

*... znej Boha otce svého a služ jemu celým srdcem a myslí
ochotnou....*

- 1. Paralipomenon 28,9 (Bible Kralická)

Největší touha Boha je znát nás důvěrně. Pozývá nás, abychom žili svůj život s Ním. Našli bychom kdy větší smysl života? Pavel řekl: „A opravdu také pokládám všechno za ztrátu pro nesmírnou vzácnost poznání Krista Ježíše, svého Pána. Pro něho jsem se všeho zřekl a pokládám to za odpad, abych získal Krista.“ (Filipským 3,8).

Zakoušet hlubiny Ježíše Krista bylo pro **Jeanne Guyon** vášní. Bylo to pro ni tak důležité, že napsala knihu, jež nesla stejné jméno. Tato Francouzka ze 17. století ovlivnila Johna Wesleyho, Hudsona Taylora i Watchmana Nee. O této důvěrnosti uvedla:

„Dovolte mi, abych se vás zeptala ... toužíte poznat Pána opravdu hlubokým způsobem? Bůh pro vás připravil neuvěřitelný zážitek, úžasné kráčení s Ním. Umožnila to Jeho milost, kterou dal všem svým vykoupeným dětem. Učinil to skrze Ducha Svatého. Jak je tedy možné přistoupit k Pánu a poznávat Jej tímto hlubokým způsobem? Klíčem je modlitba.“

Jak byste tedy popsali modlitbu ve vztahu k důvěrnému poznávání Boha? Pozorně si přečtěte Ježíšovu modlitbu v Matouši 6,5-15.

Co se od Něj můžete naučit, abyste to používali ve svém životě?

.....

.....

.....

.....

.....

Jak jsme zjistili, když se znovu narodíme, Duch Svatý přijde, aby bydlel v našem duchu. Takže když s námi Duch komunikuje, dělá to skrze našeho ducha. Jeanne Guyon pokračuje:

„Pána lze nalézt jedině v našem duchu, ve skrytém zákoutí našeho bytí, ve svatyni svatých. Právě tam přebývá. Pán kdysi slíbil, že přijde a učiní si ve vás přibýtek (Jan 14,23). Přislíbil, že se tam setká s těmi, kdo Jej uctívají a činí Jeho vůli. Pán se s vámi potká ve vašem duchu... Jakmile se vaše srdce uvnitř obrátí k Pánu, získáte otisk Jeho přítomnosti.“

Ten nejdůvěrnější způsob, jak poznat Boha, je skrze Jeho Ducha – Ducha Svatého, kterého nám dal (viz 1. Korintským 2,9-12). Modlete se: „Duchu Svatý, existují nějaká neporozumění, špatné zkušenosti nebo osobní názory, které mám o Tobě, jež by zkreslovaly mé chápání Tebe?“ Ztište se a naslouchejte. Poproste Jej, aby odstranil jakékoli smýšlení, které vám brání zakoušet Jeho přítomnost. Zapište si, co vám ukáže.

.....

.....

.....

.....

.....

Přemýšlejte o této pravdě a poproste Ducha Svatého, aby vašemu srdci odhalil její význam.

Kdykoli se však člověk obrátí k Pánu, je závoj odstraněn. Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda. A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha.

- 2. Korintským 3,16-18

Otázky k diskuzi

Jestliže tuto knihu používáte jako součást vyučování série Messenger o Duchu Svatém, prosím, podívejte se na video ukázkou v části 3.

- 1 | Ježíš řekl, že farizejové dovolili, aby lidské tradice převýšily autoritu Božího slova. Co jsou to lidské tradice a proč dokážou zničit naši komunikaci se Stvořitelem? Uveďte aspoň jeden příklad z moderní doby, jak lidské tradice převyšují Boží slovo.
- 2 | Duch Svatý touží být naším nejlepším přítelem a žárlivě dychtí po důvěrném společenství s námi. Podle vašeho názoru, které věci ve světě odvedly pozornost a náklonnost církve (věřících) od Ducha? Co se stane, když si budeme zahrávat se světem a vyhledávat potěšení světa, majetek a postavení namísto společenství s Duchem?
- 3 | Co se Ježíš v Janovi 20,29 snaží apoštolu Tomášovi předat? Jak tato pravda souvisí s Božím slovem proneseným skrze apoštola Pavla v 2. Korintským 5,16? Jak může zlepšit náš důvěrný vztah s Pánem?
- 4 | Vyjmenujte a popište tři roviny vztahů, které můžeme mít s ostatními lidmi. Která rovina je nejhlubší a proč? Jak se můžeme s lidmi setkat na této rovině?
- 5 | V Duchu Svatém jsme dostali úžasný dar. Je to schopnost poznat Boha důvěrně. Pozorně si přečtěte 1. Korintským 2,11-16. Co vám v této pasáži Duch Svatý říká ohledně opravdového poznání Boha?

6 | Petr a ostatní apoštolové měli jedinečnou zkušenost, kterou neměl nikdo jiný. Osobně s Ježíšem jednali tváří v tvář. Pavel tuto zkušenost neměl, přesto si jej Bůh mocně použil. Jak je to možné?

Pro více informací si vyhledejte: Jan 20,29; 2. Korintským 5,16 a 2. Petrův 3,15-16.

7 | Co se stane s naším vztahem s Bohem, budeme-li zanedbávat společenství s Duchem Svatým? Jste li ochotní, podělte se s ostatními z vaší skupiny o praktické kroky a situace, kdy jste byli naladěni na Ducha Svatého a zakusili jste Jeho úžasné přátelství.

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Jestliže chceme hluboký, důvěrný vztah s Bohem, musíme Jej poznávat skrze Jeho Ducha.
- Jedině Duch zná a odhaluje myšlenky, pocity a záměry Božího srdce.
- Dostali jsme Božího Ducha. On je tím nejvyšším učitelem, který nás uvádí do veškeré pravdy.
- Udržovat přátelství se světem (sobecky usilovat o postavení a potěšení světa) znamená být nepřítelem Boha.
- Duch Svatý je gentleman. Nebude nám vnucovat svou vůli ani své přátelství.
- Existují tři roviny vztahu: fyzická (ta nejnižší a nej povrchnější), duševní (na rovině osobnosti) a duchovní (nejhlubší a nejdůvěrnější).
- Poznání Boha skrze Jeho Ducha je hlubší a důvěrnější než poznání skrze kráčení s osobou Ježíše v těle zde na zemi.

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

4. kapitola

ZMOCNĚNÍ DUCHEM

Den první

Zkusme si na chvíličku představit středověkého krále. Pokuste se uvidět, co vše jej obklopuje: hrad, střelecké věže, rytíři a dvorní dámy, bitvy, království a jeho sláva. V té době bylo běžné přesvědčení, že postavení krále a královská linie jsou přímo ustanoveny Bohem, proto poddaní své krále velmi ctili a ti pak žili v hojném bohatství. Slovo krále bylo zákonem a jeho rozhodnutí bylo konečné. Dobrý král chápal, že je jeho zodpovědností ochraňovat ty, kteří žili na území jeho království. Byl rovněž zodpovědný za upevňování zájmů království tím, že je rozšiřoval a zajišťoval další zdroje.

Jeho postavení s sebou neslo ohromnou zodpovědnost a následkem toho měl král také ohromnou moc. Častokrát absolutní moc. Pamatujte na to, že nepopisují jen loutku (což je pro naši dobu typické, protože nejčastější formou vlády jsou demokracie a republiky). Popisují monarchu s absolutní mocí. Nyní si zkuste představit, že se takový král zřekne své moci pocházející z jeho postavení, nebo o ní vůbec netuší. Co by se stalo s jeho královstvím? Bylo by brzy poraženo a dobyto, jeho obyvatele by nepřítel odvedl do zajetí a odvezli by veškerý majetek jako válečnou kořist. Nestačí, aby král měl jen postavení „krále“ (tím myslím, že si jen užívá přepychu v paláci a s tím související blahobyť). Musí také jednat jako král a to je možné jedině v moci *vyplývající z jeho postavení*. Králova autorita je neúčinná, jestliže není spojena s uplatňováním moci, která s ní přichází.

My jsme Boží děti a jsme spoludědicové s Kristem. V Římanům čteme: „Jsme-li však děti, jsme i dědicové - dědicové Boží a spoludědicové Kristovi ... *Spolu s Kristem* jsme dědicové Boží slávy.“ (Římanům 8,17, dosl. překlad z angličtiny; pozn. překladatele). Toto postavení nám ukazuje i Efezským 2,6: „a spolu s ním nás probudil k životu a spolu posadil na nebeských místech v Kristu Ježíši“. V Kristu a skrze Krista jsme získali nové postavení. Již nejsme děti tohoto světa, ale královští dědicové v nebeském království. Jako dědicům tohoto království nám bylo svěřeno pokračovat v práci našeho Pána. Jeho dobývání a království se stalo i naším díky tomu, že jsme byli adoptováni do Jeho rodu. Tato pravda je pro mou mysl šokující! Stejně však jako pozemský král, o kterém jsme si předtím vyprávěli, tak i my, pokud nejsme efektivní v našem postavení v Kristu, musíme objevit a uplatňovat moc, která spolu s ním přichází. V této kapitole se budeme hlouběji zabývat tím, jak jsme zmocnění k naplnění našeho úkolu rozšiřovat Jeho království. Petr prohlásil:

Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid určený k Božímu vlastnictví, abyste rozhlásili mocné skutky toho, jenž vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.

(1. Petrův 2,9).

Než budeme pokračovat, je důležité si povšimnout toho, že postavení vždy předchází moc. Nejdříve musíme být postaveni v Kristu, než budeme moci cokoli udělat pro Jeho království.

Moc, kterou potřebujeme

A když s nimi jedl, nařídil jim, aby se nevzdalovali z Jeruzaléma, ale očekávali Otcovo zaslíbení, „které jste slyšeli ode mne, neboť Jan křtil vodou, vy však po

nemnohých těchto dnech budete pokřtěni v Duchu Svatém.“

(Skutky 1,4-5).

Ježíš apoštolům *nenavrhoval*, aby čekali na zalíbení, ani jim svůj pokyn *nedoporučil* uposlechnout. On jim *nařídil*, aby neodcházeli z Jeruzaléma, dokud zaslíbení nepřijde. Ježíš musel na tento pokyn položit tak velký důraz, protože *zmocnění Duchem* je nezbytné pro jakékoli dílo v království Božím. Věděl, že jsou jeho učedníci natěšení a chtějí co nejdříve roznést zvěst o Jeho vzkříšení a že možná budou netrpěliví, když budou očekávat na zaslíbení Ducha Svatého. Ve Skutcích 1,3 vidíme, jak s Ježíšem strávili několik dní a poslouchali Jeho vyučování o království Božím. Bible uvádí, že učedníci přijali „neomylný důkaz“, že byl vzkříšen. Nemuseli být přesvědčováni o pravdivosti své záležitosti, protože viděli na vlastní oči důkaz Kristova vítězství nad smrtí. Jinými slovy byli připraveni vyrazit!

Ale Ježíš se na ně podíval a řekl jim: „Nezačínejte ještě svou službu. Nezačínejte kázat evangelium po celém světě ani nezačínejte zakládat církve, dokud nebudete oděni mocí Ducha“ (Lukáš 24,49 – parafráze autora). Věřím, že nám Bible ukazuje, že Ježíš dal tento příkaz asi 500 lidem (viz 1. Korintským 15,6). Ale ve Skutcích 1,15 vidíme, že počet lidí, kteří se shromáždili v horní místnosti, se zmenšil na 120. Co se stalo s těmi 380 lidmi? Já osobně věřím tomu, že jak ubíhaly dny, postupně více a více lidí z těch původních 500 odcházelo pryč, až zůstalo jen 120. Možná si těch 380, co odešlo, říkalo: „*Pojďme zpátky do synagogy, založme sbory a poděleme se o tu skvělou zprávu, že Ježíš je vzkříšený. Koneckonců, bylo by škoda promeškat jeden jediný den, když máme tak úžasnou zprávu.*“ Jen 120 jich bylo ochotných čekat tak, jak jim Pán přikázal.

V tuto chvíli si možná říkáte: „No, Johne, je přece jasné, že učedníci museli čekat na Ducha Svatého. Ještě Jej přece

nepřijali. S námi je to jiné, protože přijímáme Ducha Svatého při spasení.“

Podívejte se do Jana 20,21-22:

„Ježíš jim opět řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, i já posílám vás.“ Po těchto slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého.“

Ježíš dechl na učedníky a řekl: „Přijměte Ducha Svatého.“ Řecké slovo *přijměte* znamená „okamžitě, právě teď“.¹ To nebyl předobraz toho, co mělo přijít. Učedníci opravdu *přijali* Ducha Svatého předtím, než Ježíš vystoupil na nebesa. Nebyli však ještě oděni mocí, dokud nebyli naplněni Duchem v den Letnic.

Den Letnic

Když nastal den Letnic, byli všichni spolu na jednom místě. Náhle se ozval zvuk z nebe, jako když se žene prudký vítr, a naplnil celý dům, kde seděli. A ukázaly se jim jazyky jakoby z ohně, které se rozdělovaly, a na každém z nich se usadil *jeden*. Všichni byli *naplněni* Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.
(Skutky 2,1-4).

Vím, že si mnozí z nás pamatují tento příběh zobrazený kreslenými obrázky z nedělní besídky. Většinou se shromáždění učedníci zobrazují s malými plameny ohně nad hlavou. To pravděpodobně nebude ten nejlepší výklad toho, co se stalo. Ve Starém Zákoně mnohokrát oheň představuje Boží přítomnost. To, co autor knihy Skutků popsal jako „jazyky jakoby z ohně“, byl projev Boží přítomnosti. Tito následovníci Ježíše, jak muži tak

ženy, byli pohlceni neboli pokřtěni Boží přítomností. Projevenou Boží přítomnost můžeme vidět také, když se mluví o „ženoucím se prudkém větru“. V první kapitole jsme si vysvětlili, že Duch Svatý není „prudký vítr“. On je osoba. Nicméně projev Jeho přítomnosti tenkrát v horní místnosti na sebe vzal podobu prudkého větru.

Řecké slovo pro „naplnění“ ve Skutcích 2,4 doslova znamená *nasycení*. Podle slovníku *nasytit* znamená „zásobit až k nadbytku“. Ti v horní místnosti byli naplněni Duchem Svatým až *k nadbytku*. Každý z nich zakusil vyšší stupeň Boží projevené přítomnosti ve svém životě. Kromě projevu ohně a větru zde bylo ještě jedno znamení *naplnění Duchem*, a to byla skutečnost, že věřící začali mluvit neznámými jazyky.

Den druhý

Proč jazyky?

Jazyk je jednoduše řeč. Kdybych byl ve Španělsku a potkal někoho, kdo zjevně nemluví španělsky, tak bych se mohl zeptat buď: „Jaký je váš rodný jazyk?“ nebo „Jaká je vaše rodná řeč?“ Znamená to totéž. Nemusel bych se však ptát někoho, kdo by mluvil anglicky, jaká je jeho rodná řeč, protože coby rodilý mluvčí dokážu tento jazyk rozpoznat. Pro mne je tudíž angličtina „známý“ jazyk, kdežto jiný jazyk považuji za „neznámý“. O tomto tématu si povíme víc ještě později.

V den Letnic se v Jeruzalémě kvůli svátku shromáždili Židé z mnoha různých národů. Protože bydleli v různých zemích a oblastech, měli tito Židé mnoho „rodných řečí“.

V Jeruzalémě pobývali Židé, zbožní muži ze všech národů, které jsou pod nebem. A když se ozval ten zvuk, sešlo se mnoho lidí a byli zmateni, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Všichni byli ohromeni

a udiveně říkali: „Hle, což nejsou všichni ti, kteří tu mluví, Galilejci? Jak to, že každý z nás slyší svůj vlastní jazyk, ve kterém jsme se narodili?
(Skutky 2,5-8).

Všimněte si, že Bible říká, že „když se ozval ten zvuk, sešlo se mnoho lidí“. Promluva těch, kteří mluvili, k nim přilákala mnoho lidí. Zástupy žasly, že Galilejci, z nichž mnoho bylo považováno za nevzdělané a neučené, mluvili mnoha různými jazyky. Tento projev Ducha Svatého byl znamením těm, kdo ještě nebyli následovníci Ježíše.

„... všichni je slyšíme mluvit našimi jazyky veliké věci Boží.“ Všichni z toho byli ohromeni a zmateni a jeden druhému říkali: „Co to má znamenat?“ (Skutky 2,11-12).

Toto vylití Ducha vytvořilo příležitost, aby Petr reagoval a pronesl jedno z nejslavnějších kázání v Bibli, při kterém řekl: „Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho svědky. Když byl tedy vyvýšen pravicí Boží a přijal od Otce zaslíbeného Ducha Svatého, vylil to, co vy nyní vidíte i slyšíte.“ (Skutky 2,32-33). Všimněte si, že každý jak viděl, tak i slyšel důkaz moci Ducha Svatého.

O několik veršů dále zástupy odpověděly:

Když to uslyšeli, byli hluboce zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, muži bratři?“
(Skutky 2,37).

Petr jim řekl:

„Učiňte pokání a každý z vás ať se dá pokřtít na základě jména Ježíše Mesiáše na odpuštění svých hříchů, a přijmete dar Ducha Svatého. Neboť to zaslíbení /Ducha Svatého/ platí vám a vašim dětem i všem, kteří jsou daleko a které si povolá Pán, náš Bůh.“
(Skutky 2,38-39).

Když Petr prohlásil dobrou zvěst o spasení, které bylo nyní dostupné pro každého, kdo bude volat po jménu Pána (viz Římanům 10,13), také zcela jasně uvedl, že i dar Ducha Svatého je pro každého, kdo věří. Není to úžasné? Toto zaslíbení je dostupné pro každého věřícího – v minulosti, přítomnosti i budoucnosti!

Čtyři případy

V knize Skutků jsou zaznamenány čtyři další případy, kdy byli lidé naplněni Duchem Svatým po dni Letnic. Když budeme tyto případy postupně studovat, chtěl bych, abyste věnovali zvláštní pozornost dvěma věcem. Zaprvé ve všech případech naplnění Duchem Svatým, kromě jednoho, k němu dochází zvlášť a je odlišné od zkušenosti spasení. Zadruhé ti, kteří byli svědky naplnění Duchem, jak *viděli*, tak i *slyšeli* důkaz přítomnosti Ducha v nových věřících.

Filip a Samařané

První ze čtyř případů nacházíme ve Skutcích 8. Filip byl poslán do města Samaří, aby se zde sdílel o evangelium Ježíše Krista. Když zvěstoval evangelium, celé město zažívalo probuzení. Chromí byli uzdraveni, nečistí duchové vycházeli, a mnoho lidí přijímalo úžasnou zvěst o Božím spasení.

Když však uvěřili Filipovi, který jim zvěstoval evangelium o Božím království a o jménu Ježíše Krista, dávali se pokřtít muži i ženy. Dokonce sám Šimon uvěřil, byl pokřtěn a držel se Filipa. Když viděl, jak se dějí velká znamení a mocné činy, velmi nad tím žasl.

(Skutky 8,12-13).

Když Samařané uvěřili dobré zprávě o Ježíši Kristu, byli znovuzrozeni? Samozřejmě! Když člověk uvěří evangelium a přijme Ježíše Krista, stává se Božím dítětem. Tito noví věřící byli pak pokřtěni ve vodě na znamení své víry v Krista. Přesto, jak vidíme z dalších veršů, vedoucí prvotní církve věděli, že je ještě něco víc, co tito noví věřící musí přijmout – k obrácení a křtu vodou.

Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že Samaří přijalo slovo Boží */spasení/*, poslali k nim Petra a Jana. Oni tam sestoupili a pomodlili se za ně, aby *dostali Ducha Svatého*, neboť ještě na nikoho z nich nepadl; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše */křest vodou/*.

(Skutky 8,14-16).

Když uslyšeli, že Samaří přijalo evangelium, rozhodli se apoštolové, že k těmto novým věřícím vyšlou Petra a Jana. Proč poslali do Samaří své dva nejrespektovanější členy, aby se tam s nimi modlili? Vždyť Samařané přece své spasení již přijali a byli pokřtěni vodou. Petr s Janem byli vysláni s konkrétním záměrem, aby se modlili, „*aby dostali Ducha Svatého*“ (verš 15). Prosím, uvědomte si, že Jeruzalém byl od Samaří vzdálen více než 50 km. Tato vzdálenost nám dnes nepřipadá velká, ale apoštolové neměli auta ani přístup k moderní dopravě. Těchto padesát kilometrů museli jít pěšky nebo jet na zvířeti a celá cesta trvala nejméně den či dva. Nebyl to rychlý výlet!

Opět zdůrazňuji, že je důležité všimnout si, že noví věřící byli pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Nyní již byli Božími dětmi. Přesto existoval prvek daru spasení, který ještě nezakusili. Možná si říkáte: „*Počkej, počkej, Johne, myslel jsem si, že Duch Ježíše Krista přijde přebývat do našeho srdce v tu chvíli, kdy přijmeme dar spasení.*“ Ano, je tomu tak. V 1. Korintským 12,3 se jasně píše: „...nikdo nemůže říci: ‚Pán Ježíš,‘ jedině v Duchu svatém.“ Nemůžeme

vyznat, že Ježíš je Pán, bez vlivu Ducha Svatého, přesto je to něco jiného, než být Duchem *naplněn*.

Bible také zcela jasně dosvědčuje, že všichni, kdo jsou v Kristu, jsou posvěceni a zapečetěni Duchem Svatým (viz 1. Petrův 1,2; Efezským 1,13). Takže není pochyb o tom, že přijetí přebývající *přítomnosti* Ducha Svatého je součástí zkušenosti spasení. Když vás Bůh vidí, vidí Ducha svého Syna. Pamatujte, že když přijmete spasení, získáte v Kristu nové postavení. Stáváte se součástí Jeho dědictví a Jeho království. Nicméně nejste naplnění mocí Ducha, dokud o to nepožádáte Otce. Ježíš řekl:

“Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše Otec z nebe dá Ducha Svatého těm, *kteří ho žádají*.”
(Lukáš 11,13).

Ježíš nazval Boha „*váš nebeský Otec*“; proto je jasné, že zde mluví k věřícím. To víme, protože když Ježíš promlouvá v Janovi, zmiňuje se o „*Duchu pravdy, jejž svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná*.” (Jan 14,17). „*Svět*“ zde představuje ty, již jsou vně Božího království. Je jasné, že každý, kdo se nepoddal Ježíši jako Pánu, nemůže přijmout Ducha Svatého. Takže když Ježíš mluví o tom, že máme „*žádat Otce*“ o Ducha Svatého, nemluví o spasení. Týká se to pozdějšího naplnění, které je dostupné jen těm, kteří jsou již spaseni.

Pojďme nyní zpět do Skutků 8:

Potom na ně vkládali ruce a oni dostávali Ducha Svatého. Když Šimon viděl, že se vkládáním rukou apoštolů dává Duch Svatý, přinesl jim peníze a řekl: „Dejte i mně tuto pravomoc, aby každý, na koho vložím ruce, dostal Ducha Svatého.“
(Skutky 8,17-19).

Petr s Janem položili ruce na věřící a ti přijali Ducha Svatého. Naplnění Duchem bylo zcela jistě očividné pro fyzické smysly, protože Bible mluví o tom, že „Když Šimon viděl, že se vkládáním rukou apoštolů dává Duch Svatý ...“ byl, ač věřící, tak zasažen projevem moci Ducha Svatého v ostatních věřících, že apoštolům nabídl peníze, aby jej naučili, jak vkládat tuto moc. (Toto nebyla správná reakce a Petr okamžitě Šimona napomíná.)

V celé knize Skutků vidíme, že naplnění Duchem Svatým doprovází vnější projev, který bylo možno vidět a slyšet. Nejčastěji byl vyjádřen ve formě jazyků a prorocství. Proto apoštolové častokrát říkali, že „na věřící sestoupil“ Duch Svatý. Příklad v Samaří je jeden z mála okamžiků, kdy Bible specificky neuvádí, že po naplnění Duchem následoval projev jazyků a prorocství. Nicméně můžeme si vydedukovat, že k tomuto projevu došlo, jinak by Šimon, bývalý kouzelník, nemohl vidět důkaz přítomnosti Ducha ve věřících.

Den třetí

Saul z Tarsu

Příběh Saulova obrácení je jedna z nejvýznačnějších pasáží Písma. Rád bych se zaměřil na to, co je možná méně nápadným aspektem této úžasné události. Ve Skutcích 9 čteme, že byl Saul na cestě, aby pronásledoval věřící v Damašku:

I stalo se, když byl na cestě a blížil se k Damašku, že ho náhle ozářilo světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas, který mu říkal: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“

Řekl: „Kdo jsi, Pane?“ On odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Těžko (je) ti vzpínat se proti bodcům.“ (Saul) se třásl a děsil se. Řekl: „Pane, co chceš, abych učinil?“ A Pán mu (odpověděl): „Vstaň, jdi do města a tam ti bude řečeno, co máš dělat.“

(Skutky 9,3-6).

Všimněte si, že Pavel oslovil Ježíše „Pane“. Když se Ježíš Kristus stane Pánem našeho života, jsme v tom okamžiku znovu zrozeni. Věřím, že se Saul stal věřícím ve chvíli, kdy uznal, že Ježíš je Pán.

Po tomto setkání s Pánem strávil Saul další tři dny v pústu ve městě a očekával nové instrukce. Poté Pán požádal učedníka, který se jmenoval Ananiáš, aby šel za Saulem. Ananiáš si dělal starosti, protože slyšel o tom, jak horlivě Saul pronásleduje věřící. Tak mu Bůh řekl: „,,Jdi, neboť on /Saul/ je mou vyvolenou nádobou, aby přinesl mé jméno před národy i krále a syny Izraele.“ (Skutky 9,15). Když Ananiáš přišel do domu, kde byl Saul, a vložil na něj své ruce, řekl: „*Bratře Saule*, Pán, Ježíš, který se ti ukázal na cestě, kterou jsi sem šel, mě poslal, abys opět viděl a byl naplněn Duchem Svatým.“ (Skutky 9,17). Ananiáš očividně věděl, že Saul přijal spasení, protože jej oslovuje „*bratře Saule*“. Přestože byl Saul věřící, poslal Bůh Ananiáše, aby se specificky modlil, aby Saul přijal uzdravení a naplnění Duchem Svatým.

I v tomto případě vidíme, že k naplnění Duchem Svatým došlo až poté, co daný člověk přijal dar spasení. Ve Skutcích 9 nenalezneme žádnou zmínku o tom, že Saul (později Pavel) mluvil v jazycích. Víme však, že Pavel mluvil jazyky, protože později napsal „Děkuji Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni ...“ (1. Korintským 14,18). Já osobně věřím tomu, že Pavel začal mluvit v jazycích v tu chvíli, kdy se za něj Ananiáš pomodlil. Pavel toto naplnění musel přijmout, i když již byl spasen, protože zmocnění Ducha Svatého bylo nezbytné k tomu, aby mohl přinést Ježíše pohanům, králům i dětem Izraele (viz Skutky 9,15).

Petr a Kornélius

Ve Skutcích 10 můžeme zhlédnout kapičku Božího humoru. V prvním verši se setkáváme s Kornéliem,

římským důstojníkem. Bible o něm říká, že byl oddaný, bohabojný muž, který byl laskavý vůči chudým a často se modlil k Bohu. V tuto chvíli ještě evangelium nebylo zvěstováno pohanům, proto posílá Bůh ke Kornéliovi anděla. Ten však Kornéliovi Boží plán spasení nezjevil. Řekl mu, aby nechal poslat pro Petra. Ve svém nadšení Kornélius okamžitě posílá své muže, aby vyhledali Petra v místě, o kterém mu řekl anděl.

Poté zjišťujeme, že Petr pobýval v Joppe, když upadl do vytržení a přijal vizi z nebe. V té vizi Bůh používá nejrůznější obrazy proto, aby Petrovi sdělil, že nemá pokládat za nečisté to, co Bůh očistil (viz Skutky 10,9-15). Je zřejmé, že Bůh věděl, že Petr bude mít problémy pochopit, co se mu snaží říct, protože mu tutéž vizi dal třikrát. Když Petr přemýšlel o tom, co to znamená, dorazili k jeho domu Kornéliovi muži. Duch Svatý Petra přiměl, aby šel s nimi. Bůh Petrovi neřekl, proč jej posílá do Kornéliova domu, přestože to bylo proti všem tehdejším zvyklostem, aby se oddaný Žid stýkal s pohany. Když Petr přišel ke Kornéliovi, řekl:

„Vy víte, jak nezákonné je pro židovského muže
připojovat se k člověku z jiného národa nebo ho
navštěvovat. Ale mně Bůh ukázal, abych žádného člověka
nepokládal za poskvrněného nebo nečistého. Proto jsem
také bez odmluvy přišel, když jsem byl pozván. Ptám se
tedy, z jakého důvodu jste mne pozvali.“
(Skutky 10,28-29).

Petr začínal chápat spojení mezi svou vizí a setkáním s tímto oddaným pohanem, proto Kornéliovi začíná kázat evangelium. Najednou, uprostřed Petrova poselství, se projevil Duch Boží a pohané začali mluvit v jazycích. Petr byl naprosto v šoku, protože toto se nikdy předtím nestalo.

Bůh věděl, že bude mít Petr i jeho společníci Židé

problém pochopit, že spasení je zamýšleno také pro pohany, a že budou mít potíže vyrovnat se s touto skutečností. A tak vylil svého Ducha na pohany ještě předtím, než měl Petr vůbec šanci se za ně modlit nebo je pokřtít vodou. Byl to důkaz, že plán spasení počítal i s těmi mimo izraelský národ.

A věřící ze Židů, kteří přišli s Petrem, byli ohromeni tím, že i na pohany byl vylit dar Ducha Svatého, neboť je slyšeli mluvit jazyky a velebit Boha. Potom Petr prohlásil: „Může někdo odepřít vodu, aby nebyli pokřtěni ti, kteří přijali Ducha Svatého tak jako my?“ A nařídil, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista.

(Skutky 10,45-48).

Židé nemohli popřít důkaz Božího spasení pro pohany, protože viděli a slyšeli projevy Boží moci mezi nimi (naplnění Duchem Svatým). Židovští věřící byli v šoku. Nejenže Bůh zpřístupnil spasení i pohanům, seslal na ně také naplnění Duchem ještě před obvyklým pořadím, že nejdříve dojde k veřejnému vyznání a křtu vodou. To je jediný okamžik, kdy v Písmu vidíme, že takto Bůh jedná. Ve všech ostatních případech dochází k vylití Ducha až po obrácení. Věřím, že to Bůh udělal proto, že věděl, že Židé budou potřebovat zvláštní znamení, aby pochopili, že svou milost a dar spasení nabízí také pohanům.

Efezští

Čtvrtý příklad, na který bych se rád podíval, se nachází ve Skutcích 19. Pavel byl v polovině jedné z mnoha svých cest, když dorazil do Efezu. Bible uvádí, že po svém příjezdu narazil na učedníky Jana Křtitele. První otázka, kterou se jich zeptal, byla: „Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?“ (Skutky 19,2). Páni! Jestliže to bylo to první, na co se Pavel těchto Efezských zeptal, pak by to

mělo být první věcí, na kterou se zeptáme jakéhokoli nového věřícího!

Opět se ptám, proč to bylo provedoucí prvotní církve tak důležité? Protože zmocnění v Duchu Svatém je naprosto nezbytné k vykonání našeho poslání v Kristu. Proč by kdokoli z nás měl žít byt' i jen pouhou hodinu bez moci, která by naši misi poháněla? (viz Skutky 1,8). Abychom v království Otce uspěli, potřebujeme být jak v Kristu (spasení), tak být zmocnění Duchem Svatým (naplnění Duchem).

Pavel zjistil, že přestože tito Efezští byli učedníky Jana Křtitele, neslyšeli ještě dobrou zvěst o spasení v Ježíši, proto se s nimi začal sdílet o evangelium.

Již dříve jsem zmínil, že před zmocněním v Duchu vždy předchází zaujetí našeho správného postavení v Kristu. A to i v případě, že vnější projev moci (naplnění Duchem) předchází vnějšímu vyznání spasení (formou křtu vodou), jako tomu bylo u Kornélia. Ke spasení dochází vždy nejdříve, potom teprve následuje zmocnění.

Když Efezští uslyšeli Pavlova slova, „dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.“ (Skutky 19,5). Jinými slovy přijali spasení, které je jediné v Ježíši Kristu a skrze Ježíše Krista. Celá událost zde však nekončí. „A když na ně Pavel vložil ruce, přišel na ně Duch Svatý a oni mluvili jazyky a prorokovali.“ (Skutky 19,6).

K naplnění Duchem Svatým došlo teprve poté, co byli noví věřící pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Předtím, než se tito lidé setkali s Pavlem, věděli toho o Ježíši velmi málo. Když však byli naplnění Duchem, *prorokovali*, což znamená, že vyhlášovali poselství Ježíše Krista. Zmocnění prorokovat to, co před okamžikem ještě ani netušili, bylo možné jen skrze Ducha. Je nemožné, aby věřící s autoritou vyhlášoval tajemství Boží, aniž by předem nepoznal Božího Ducha (viz 1. Korintským 2).

Jsem tak vděčný, že nikdy nemusím kázat bez zmocnění

Duchem! Ve své vlastní síle nejsem vůbec dobrý mluvčí. Zrovna tak nejsem ani dobrý spisovatel. Byl jsem na tom v angličtině tak špatně, že jsem propadl u důležité zkoušky ze své mateřštiny. Dosáhl jsem 380 bodů z 800. Nikdo neví lépe než já sám, že to, co jsem, jsem pouze z Boží milosti a díky zmocnění Duchem. Bez Božího Ducha bych tuto knihu psát nemohl. On je zdrojem mé schopnosti a síly. Bez Něj bych ve svém poslání pro Boží království neuspěl. Duch Svatý je tím, kdo mi „zjevuje“ Boží milost.

Den čtvrtý

Ustaly již jazyky?

Láska nikdy nezanikne. Proroctví - ta pominou; jazyky - ty utichnou; poznání - to pomine. Neboť jen částečně poznáváme a částečně prorokujeme. Když však přijde to, co je dokonalé, pomine to, co je částečné.
(1. Korinským 13,8-10).

Poté, co jsme spolu prostudovali příklady naplnění Duchem Svatým z knihy Skutků, rád bych se dotkl otázky, kterou si mnozí z vás pokládají. Častokrát slýchám, jak lidé říkají, že jazyky již ustaly. Tito lidé se všeobecně odvolávají na pasáž z 1. Korinským 13. Lidé, kteří zastávají tento názor, věří, že Pavel mluvil o Bibli jako o „tom, co je dokonalé“, když prohlásil: „Když však přijde to, co je dokonalé, pomine to, co je částečné.“ Sled lidského uvažování je následující: *Nyní, když přišlo to dokonalé (Bible), jazyky pominuly.*

Abychom mohli určit, o čem zde Pavel mluví, musíme tuto pasáž podrobně a pečlivě prostudovat. Když vezmeme v úvahu celý kontext, ve kterém se verš objevuje, je zřejmé, že výše uvedený názor není možný. Pokud

pominuly jazyky, pominulo pak i poznání a proroctví? Zajisté ne! Co je tedy „tím dokonalým“, o kterém Pavel mluví? Odpověď nalezneme ve 12 verši:

Neboť nyní vidíme jako v zrcadle, zastřeně, potom však /až přijde to dokonalé/ uvidíme tvář v tvář. Nyní poznávám částečně, potom poznám důkladně, jak jsem byl také sám poznán.
(1. Korinským 13,12).

Pavel zde popisuje setkání s Ježíšem tvář v tvář. To je to, co má na mysli, když říká „to, co je dokonalé“. Je to poznání Ježíše v Jeho slávě v plnosti. Zakoušíme v současnosti takovýto vztah a setkání s Ježíšem? Spatřujeme Jej ve slávě? Během života na zemi vypadá naše zkušenost, kterou s Ježíšem máme, jako pouhý odraz v zrcadle. Ale v čase, který má přijít, budeme Ježíše znát tak, jak nás zná On. Tato zkušenost nejhlubší důvěrnosti s Ježíšem je znamením, že to „dokonalé“ přišlo. Přestože to začíná zde na zemi, nebude naše cesta u konce, dokud Jej nespatříme tvář v tvář na věčnosti.

Čtyři druhy jazyků

Další otázkou, kterou mi lidé často pokládají, je: „Johne, proč říká 1. Korinským 12,30 ‚copak mluví všichni jazyky?‘“ Ano, to se tam píše. Nicméně se v této pasáži Pavel vyjadřuje ke konkrétnímu druhu jazyků. Ne všichni věřící tento druh jazyků používají. Abychom to lépe pochopili, musíme prostudovat čtyři různé druhy jazyků, o kterých se Nový Zákon zmiňuje.

Jen pro účely našeho studia rozdělím tyto jazyky na dvě kategorie: jazyky k veřejnému použití a jazyky pro soukromé použití. Dva druhy jazyků slouží k veřejné službě. Slovem „veřejné“ míním, že se jedná o jednoho člověka, který slouží z Ducha dalšímu člověku nebo skupině lidí.

Na druhé straně dva „soukromé“ druhy jazyků nás jako jednotlivce spojují přímo s Bohem, ať už skrze narůstající důvěrnost s Ním, nebo tím, že jsme uschopněni přimlouvat se v souladu s Jeho dokonalou vůlí. Pojďme se na všechny tyto druhy podívat.

První druh: Jazyky jako znamení pro nevěřící

První druh jazyků slouží k veřejným projevům:

Jazyky nejsou tedy znamením pro věřící, nýbrž pro nevěřící, proroctví však není pro nevěřící, nýbrž pro věřící.

(1. Korintským 14,22).

K tomuto druhu jazyků dochází, když se Duch Svatý chopí našeho intelektu a dá nám schopnost mluvit v jiném jazyce, který na této zemi existuje. Tento jazyk neznáme ani ze zkušenosti, ani jsme jej nezískali vzděláním. Právě tento druh jazyků se projevoval skrze učedníky při dni Letnic.

V Jeruzalémě pobývali Židé, zbožní muži ze všech národů, které jsou pod nebem. A když se ozval ten zvuk, sešlo se mnoho lidí a byli zmateni, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Všichni byli ohromeni a udiveně říkali: „Hle, což nejsou všichni ti, kteří tu mluví, Galilejci? Jak to, že každý z nás slyší svůj vlastní jazyk, ve kterém jsme se narodili? Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a oblastí Libye u Kyrény a návštěvníci z Říma, Židé i proselyté, Kréťané a Arabové: všichni je slyšíme mluvit našimi jazyky veliké věci Boží.“

(Skutky 2,5-11).

Tito Židé slyšeli věřící mluvit každý ve svém vlastním rodném pozemském jazyce. Tento projev byl znamením, že Bůh si používá ty, kteří uvěřili evangeliu Ježíše Krista, protože neexistoval způsob, jak by tito nevzdělaní Galilejci mohli s dokonalostí vyhlašovat veliké Boží věci v tolika jazycích. Díky tomuto projevu moci Ducha přišli mnozí k poznání Ježíše.

Před několika lety jsem kázal v církvi v Colorado Springs. Během služby seděla vzadu jedna z členek mého týmu. Po celou dobu, kdy jsem kázal, vnímala nutkání tiše se modlit v jazycích. Když služba skončila, přistoupil k ní muž, který seděl před ní. Řekl jí: „Máte dokonalou francouzštinu. Dokonce mluvíte s dokonalým přízvukem starého francouzského dialektu. Jsem učitel francouzštiny a ještě nikdy jsem se nesetkal s někým, kdo mluví francouzsky tak dobře jako Vy.“

Členka mého týmu zareagovala a odpověděla: „Neumím francouzsky.“ Ten muž byl v šoku.

Pokračoval: „Nejen, že jste mluvila perfektně francouzsky, ale také jste citovala verše z Bible francouzsky. Potom John při svém kázání předčítal před shromážděním tytéž verše. Vy jste je ale citovala ještě dříve, než se k nim dostal on.“ Tato zkušenost byla pro tohoto muže znamením, které dotvrzovalo poselství, jež Bůh uvolnil skrze mne. Prvotní účel jazyků je získat pozornost někoho, kdo ještě neuvěřil.

Druhý druh: jazyky s výkladem

Druhý druh jazyků slouží také veřejné službě.

Na rozdíl od předchozího druhu jazyků, který je znamením, je však tento druh nebeským jazykem, kterým se na zemi nikde nemluví. *Jazyky s výkladem* jsou druhem jazyků, o kterém mluví Pavel jako o duchovním daru,

když říká: „... dalšímu *druhy jazyků*, jinému pak *výklad jazyků*...“ (1. Korintským 12,10). Protože tyto jazyky nejsou z této země, musí být vykládány.

Před mnoha lety jsem se připravoval na službu v Singapuru. Zničehonic začal na shromáždění jeden člověk mluvit neznámým jazykem. Okamžitě jsem věděl, že tento jazyk není žádným pozemským jazykem. Byl to nebeský jazyk. Každý v místnosti byl v úžasu nad tímto projevem Ducha. Poté, co skončil promlouvat nebeským jazykem, začal tento muž předávat výklad. Jeho výklad byl přesně v souladu s poselstvím, které mi Bůh pro tuto církev dal. Pomyslel jsem si, „Bože, *děkuji Ti tak moc za toto potvrzení!*“ Bůh použil daru *jazyků s výkladem*, aby mi potvrdil slovo, které vložil do mého srdce. Bylo to znamení pro mne i pro ostatní přítomné.

Všimněte si, že jsem u tohoto druhu jazyků použil slovo *výklad*, ne *překlad*. Nebeské jazyky (které jsou třemi ze čtyř případů projevu jazyků v Novém Zákoně) nemohou být překládány, protože převyšují naše lidské porozumění. Mohou však být vykládány.

Jakýkoli projev jazyků, které spadají do kategorie *jazyky s výkladem*, by měl vždy přijít zároveň s *výkladem*. Bez výkladu nemůže být církev budována. Tento druh jazyků je však dán výlučně k budování církve (viz 1. Korintským 14).

Je to také druh jazyků, o kterém Pavel hovoří, když říká: „Mluví snad všichni jazyky?“ Podívejme se na tento verš v kontextu:

A v církvi Bůh ustanovil nejprve apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele, potom projevy moci, potom dary uzdravování, pomoci, vedení, *druhy jazyků*. Jsou snad všichni apoštolové? Jsou snad všichni proroci? Jsou snad všichni učitelé? Mají snad všichni projevy moci? Mají snad všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky?

Nebo je snad všichni vykládají?

(1. Korintským 12,28-30).

Pavel mluví o veřejných darech, které Bůh dal pro službu v církvi. Jsou všichni apoštolové? Ne. Jsou všichni proroci? Ne. Jsou všichni učitelé? Ne. A stejně tak mluví všichni jazyky nebo vykládají je *jako součást veřejné služby*? Ne. Pavel chce zdůraznit, že bychom se všichni měli rozvíjet v konkrétním daru, který Bůh vložil na náš život. Ne každý v církvi bude působit v jazycích jako část veřejné služby.

Rozdíl mezi dvěma druhy veřejných jazyků

Později v dopise Korintským Pavel vysvětluje rozdíl mezi těmito dvěma druhy veřejných jazyků:

Jazyky /jazyky jako znamení/ nejsou tedy znamením pro věřící, nýbrž pro nevěřící, ... Když by se tedy sešel celý sbor a všichni by mluvili jazyky /jazyky s výkladem/, a vešli by prostí lidé nebo nevěřící, cožpak neřeknou, že blázníte?

(1. Korintským 14,22-23).

Pokud nerozumíme tomu, že existují různé druhy jazyků, pak si můžeme myslet, že si Pavel naprosto protiřečí, když toto napsal. Nejdříve říká: „Jazyky jsou znamením pro nevěřící.“ Potom, hned v dalším verši se dočítáme: „Jestliže mluvíte jazyky, nevěřící si budou myslet, že jste se zbláznili!“ Máme-li však lepší porozumění čtyřem druhům jazyků, pak dokážeme rozpoznat, že zde Pavel mluví o dvou odlišných druzích jazyků.

První druh, o kterém se Pavel zmiňuje (jazyky jako znamení), je druh, který nevěřící přitahuje, protože slouží jako znamení pro ně. Druhý druh jazyků (jazyky s výkladem) je zamýšlen pouze pro budování církve. Tyto jazyky pro nevěřícího nejsou znamením. Ve skutečnosti Pavel uvádí, že pokud tento druhý druh mluvení v jazycích bude bez výkladu, bude si nevěřící myslet, že blázníme!

Dovedete si představit službu v neděli ráno, kde by

všichni kázali, vyučovali nebo prorokovali najednou? Bylo by to bizarní a neefektivní. Stejným způsobem dává Pavel pokyny církvi, aby nevytvářela prostředí zmatku tím, že špatně používá dar jazyků s výkladem. Ve špatném prostředí je tento projev jazyků chaotický a bezvýznamný. Dříve v té stejné kapitole Pavel jasně zdůrazňuje, že dar jazyků nemá vytvářet zmatek, ale přinášet porozumění a zjevení.

Děkuji Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni; ale
v církvi - abych poučil i druhé - chci raději promluvit pět
slov svou myslí než deset tisíc slov v jazyku.
(1. Korintským 14,18-19).

Je to jednoduché: jestliže je jazyk použit veřejně, musí být vykládán k užitku všech přítomných. Jinak je lepší promlouvat známým jazykem.

Den pátý

Třetí druh: jazyky k osobní modlitbě

Neboť když se *modlím jazykem*, můj duch se modlí, avšak má mysl je bez užitku. Co tedy? Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí; budu zpívat chvály duchem, ale budu zpívat chvály i myslí.
(1. Korintským 14,14-15).

První dva druhy jazyků, o kterých jsme se bavili, jsou veřejným projevem a přinášejí poselství od Boha lidem. Jazyky jako znamení jsou určeny k tomu, aby zaujaly nevěřící a sloužily jim. Jazyky s výkladem jsou zamýšleny pro církev. Ve výše uvedených verších Pavel představuje třetí druh jazyků: *jazyky k osobní modlitbě*. Již zde nehovoří o veřejné službě. Vyučuje o jazycích, které mají být

používány k osobním záměrům. Tento druh jazyků slouží k osobnímu růstu a modlitbě. Pavel konkrétně uvádí, že se můžeme „modlit s porozuměním (myslí)“, což pro mne osobně znamená modlit se anglicky, nebo se můžeme „modlit v duchu (duchem)“, což znamená modlit se v neznámém jazyce, v nebeském jazyce. Také prohlašuje, že můžeme zpívat (uctívat) obojím způsobem.

Dříve v 1. Korintským 14 čteme: „Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu.“ (verš 2) Víme, že tento projev Ducha nemůže být jazykem jako znamením, protože v den Letnic mluvili učedníci k lidem a vyhlašovali veliké věci Boží v cizích jazycích. Pavel zde také nemůže mluvit o jazycích s výkladem, protože tento dar se vždy týká věřícího, který mluví k církvi v neznámém nebeském jazyce (jež by bylo potřeba vykládat). Zde Pavel specificky mluví o člověku, který, v duchu, „nemluví k lidem, ale k Bohu“.

Mluvení v jazycích za účelem osobní modlitby je soukromá interakce mezi Bohem a tím, kdo se modlí. Jeho záměrem je posílit toho, kdo se modlí. „Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém, zachovejte se v Boží lásce a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu.“ (Judův 1,20-21). Všimněte si, jak Juda říká, že když se modlíme v Duchu Svatém (v jazycích), sami sebe budujeme. Avšak když mluvíme v jazycích s výkladem k věřícím v církvi, budujeme církev (viz 1. Korintským 14,5). Bůh touží po obojím a obojí je důležité.

Mnoho věřících se ptá: „Je možné, abych byl naplněn Duchem a přitom nemluvil jazyky?“ Ano, věřím, že je možné, že člověk je naplněn Duchem a přitom se nemodlí v jazycích. Rád bych však také dodal, že každý člověk, který byl naplněn Duchem, má schopnost modlit se v jazycích. Mnoho věřících v tomto daru nepůsobí, protože se mu ještě nepoddali vírou. Každý Boží dar musíme přijmout

vírou. Také se vírou aktivuje.

Přemýšlejte o tom takto. Dva muži stojí uprostřed řeky. Jeden se rozhodne, že bude stát v klidu a nechá proudy kolem sebe protékat. Ten druhý se rozhodne uvolnit se a poddat se proudům řeky. Oba dva, jak ten, kdo v řece stojí, tak ten, kdo se jí poddal, jsou ve vodě. Jen ten druhý je však schopen sledovat proud řeky tam, kam teče. Toho, kdo se modlí v jazycích, můžeme připodobnit muži, který se poddal proudům řeky. Věřící, který se ještě duchem nemodlí, je také v řece, ale ještě se nepoddal jejímu proudu. (Jestliže vás zajímá, jak se poddat Duchu, budeme se o tom bavit v příští kapitole.)

Společenství s Duchem Svatým je jedním z mnoha požehnání, která nám Ježíš daroval svou smrtí a vzkříšením. Prožívání plné míry tohoto společenství však nepřichází automaticky ve chvíli, kdy jsme spaseni. Je to smutné, ale mnoho věřících si neužívá určitých aspektů daru spasení. Je životně nezbytné, abychom usilovali o vše, co pro nás Bůh má. Objevování toho, co vše nám Ježíš dal a kvůli čemu všemu pro nás zemřel, je velikou částí naší cesty v Kristu. Jak jsem již zmínil, Duch Svatý je ten, který nás zmocní a vybaví, abychom naplnili úkoly, jež v Božím království máme. Pokud se vzdáme darů, jež jsou nám dostupné díky Duchu Svatému, zříkáme se jak hlubší důvěrnosti s Bohem, tak také moci, kterou potřebujeme, abychom Mu mohli sloužit.

Čtvrtý druh: jazyky k přimluvě

A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se za nás přimlouvá *vzdechy, které nelze vyjádřit slovy*. A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přimlouvá za svaté. Víme,

že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolupůsobí
k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho
předsevzetí.
(Římanům 8,26-27).

Pavel tuto pasáž uvádí slovy „Duch se ujímá naší slabosti“. O jaké slabosti Pavel mluví? Odpověď je: „... my nevíme, jak a za co se máme modlit ... sám ten Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy“. Jednoduše řečeno, naší slabostí je to, že máme omezené porozumění toho, co se děje ve světě kolem nás. A proto jsou okamžiky, kdy nevíme, jak se modlit. Spoléháme-li se však na Ducha Svatého a přimlouváme-li se v Duchu (jenž zná vše), modlí se On skrze nás dokonalou Boží vůlí.

Když jsem byl na vysoké škole, vedl jsem biblickou skupinku, která se vztahovala k bratrstvům a dívčím spolkům na vysokoškolských kolejích. Docházelo tam asi šedesát studentů, z nichž někteří neměli křesťanské rodinné zázemí a jiní pocházeli z nejrůznějších církevních denominací. Jedna dívka, která na skupinky přicházela, byla z denominace, kde věřili tomu, že jazyky již pominuly. Poté, co jednou slyšela vyučování o Duchu Svatém, uvědomila si, že *dar jazyků je i pro dnešní den! Že je to v Bibli!* Ještě ten večer byla naplněna Duchem Svatým.

Další den mě v půl sedmé ráno probudil telefon. To bylo mnohem dříve než bych si já, vysokoškolák, přál. Zavolala mi ta dívka z biblické skupinky, která bydlela v dívčí části kolejí naproti přes ulici, a chtěla se se mnou setkat. Vyvlekl jsem se z postele a vyšel pomalu ven, až jsem došel na místo, kde mě čekala.

Napůl jsem spal a byl jsem trochu naštvaný na to, že mě tak brzy tahá z postele. Ale ona byla jako u vytržení. Zeptal jsem se: „Co se děje?“

Odpověděla: „Bůh mě probudil v pět hodin ráno. Cítila jsem nutkání začít se modlit v jazycích, a tak jsem se začala modlit. Měla jsem pocit, že se opravdu přimlouvám.

Poprosila jsem Boha, aby mi ukázal, proč se tak horlivě modlím v jazycích. Pán mi řekl: „Modlíš se a přimlouváš za život staršího muže.“ A tak jsem se modlila dál v jazycích.“

„Pak mi v šest hodin volala spolubydlící. Bylo to naléhavé. Zjistila, že její dědeček zrovna prodělal infarkt a odvezli jej do nemocnice. Nakonec ho zachránili.“

Pokračovala: „Duch Svatý ke mně promluvil a řekl mi: „Ty jsi se za něj modlila.““ Toto je dokonalý příklad daru jazyků k přimluvě. Neměla ani tušení, že je život tohoto muže v ohrožení, ale znala Ducha Svatého. Kdyby se mohla modlit jen ve svém porozumění, nebyla by schopna přimlouvat se za něj.

Má máma žije na Floridě, takže nevím úplně přesně, co se v jejím životě nyní odehrává. Nevím, co se děje s mou sestrou, která žije v Kalifornii. Duch Svatý však zná dokonalou Boží vůli pro obě dvě a On se bude přimlouvat skrze mne, když se Mu v modlitbě podvolím. Duch prohledává vše a zná všechno. Vědomí, že dovolujeme Duchu Svatému, aby se modlil skrze nás, přináší ohromný pokoj!

Objasnění záležitosti jazyků pro soukromé účely

Je důležité povšimnout si výjimky týkající se dvou druhů jazyků, ke kterým odkazují jako k „soukromým“. Jsou okamžiky, kdy se věřící, kteří jsou naplněni Duchem, modlí společně v jazycích. V takovýchto dobách je v pořádku, pokud se všichni společně modlí v Duchu. Pak existují jiné okamžiky, kdy by se věřící měli zdržet veřejné modlitby v jazycích. Pavel prohlásil:

Když by se tedy sešel celý sbor a všichni by mluvili jazyky,
a vešli by prostí lidé nebo nevěřící, cožpak neřeknou, že
blázníte?

(1. Korintským 14,23).

V této pasáži jsou zmíněny dvě skupiny. Zaprvé Pavel zmiňuje *nevěřící*. Tento termín odkazuje k lidem, kteří ještě nepřijali Ježíše Krista jako svého Pána, kteří stojí vně rodiny víry. Druhou skupinou jsou prostí (*neinformovaní*) lidé. To jsou lidé, kteří věří v Ježíše, ale nebyli vyučeni o jazyku Ducha. Člověk z kterékoli z těchto dvou skupin by se cítil nepříjemně v atmosféře, kde se ostatní modlí v jazycích. Snadno by si o těch, kdo se modlí v jazycích, mohl myslet: *Nezbláznili jste se?*

Je to smutné, ale jednou nebo dvakrát jsem byl svědkem nedělní služby, kdy se během uctívání mnoho lidí modlilo nahlas v jazycích najednou, a dokonce k tomu byli vybízeni svými vedoucími. Ve skutečnosti i já sám jsem v minulosti takto lidi vedl. Bylo to kvůli nedostatku pochopení. Na těchto službách, jak už to v neděli obvykle bývá, byli přítomni i různí lidé, kteří se přišli podívat poprvé nebo spadali do jedné ze dvou výše uvedených kategorií *nevěřících* či *neinformovaných*. Pravděpodobně si říkali, že *jsme se všichni zbláznili*. Všiml jsem si, že tyto církve mají problémy s růstem a zasažením své komunity. Nemohlo by být důvodem, proč tomu tak je, že nenásledují moudrost, kterou Pavel uvádí v 1. Korintským 14,23? Jsem přesvědčen, že pokud budou takto pokračovat, ani *nevěřící* ani *neinformovaní* se již nikdy neobjeví.

Na druhou stranu však existují okamžiky, kdy církev svolá modlitební setkání věřících (řekněme, že například v neděli ráno nebo v pondělí večer). Na těchto setkáních jsou všichni jak *informovaní*, tak *věřící*. A proto je naprosto v pořádku, aby se všichni modlili v jazycích společně jako skupina, která se sešla, aby sloužila Pánu a přimlouvala se.

Jednoduše řečeno, Pavel neříká, že nikdy není vhodný čas k tomu, aby se skupina věřících sešla a modlila se společně v jazycích, které bychom mohli nazvat „jazyky k soukromým účelům“. Pouze poukazuje na to, že na „veřejnosti“, pokud jsou mezi námi přítomní *nevěřící*

nebo *neinformovaní* lidé, musí naše vyjádření modlitby v jazycích vhodně odpovídat danému prostředí.

Bůh po vás touží

A tak, moji bratři, horlivě se snažte prorokovat a *nebraňte mluvit jazyky*. Všechno ať se děje slušně a spořádaně.

(1. Korintským 14,39-40).

Pavel věděl, že církev bude špatně zacházet s úžasným darem jazyků. Proto nás vybízí „Používejte správný druh jazyků ve správném prostředí a nebraňte mluvit jazyky jen proto, že určití věřící tento nadpřirozený dar Ducha nepochopili správně.“ Bohužel je církev nevědomá ohledně mnoha věcí Ducha. Je to tragické, protože právě Duch Svatý je ten, který byl seslán, aby církev zmocnil. Bůh si církev zvolil jako nástroj, pomocí kterého chce šířit své království. Pokud neprocitneme a nechopíme se moci, která přichází společně s naším postavením v Kristu, budeme stejní jako král, který odmítá převzít moc, již přináší jeho trůn.

Kolik věřících je ochuzeno o tyto jedinečné dary Ducha jen proto, že uvěřili, že jazyky už pominuly? Boží srdce je ale zřejmé: „Chci, abyste všichni mluvili jazyky“ (1. Korintským 14,5). Někdo možná namítne: „Tohle píše Pavel, ne Bůh.“ Veškeré Písmo pochází z Boží inspirace a ani tento verš není výjimkou (viz 2. Timoteovi 3,16).

Nikdy nezapomeňte na to, že dar jazyků je životně nezbytný aspekt zmocnění Duchem Svatým. Je to také překrásná část našeho důvěrného vztahu s Bohem. Takže se za vás modlím společně s Pavlem: „Modlím se, abyste se chopili tohoto významného daru a rostli v moci a přítomnosti Ducha každický den.“

ZTIŠENÍ – DEN PRVNÍ

DUCH JE TEN, KDO PŘINÁŠÍ AKCI!

... záchranu ... a byla nám potvrzena těmi, kteří to slyšeli, za Božího spolu dosvědčování znameními a divy, rozmanitými projevy moci a udělováním Ducha Svatého podle jeho vůle?
- Židům 2,4

Duch Svatý je vykonavatelem děje a je tím, kdo se projevuje mnoha úžasnými způsoby. V Písmu je symbolicky popsán jako *holubice, oheň, vítr a víno*. Správné pochopení těchto projevů nám pomůže porozumět Jeho charakteru a tomu, jak touží jednat v nás a skrze náš život.

Duch je jako holubice. Ve všech čtyřech evangeliích je Duch popisován, že sestoupil na Ježíše jako holubice. Holubice jsou i povahou jemné a milující. Jsou velmi plaché a je snadné je vyplašit. Uklidní a spočinou jen ve chvíli, kdy se cítí v bezpečí a je naprostý klid. Když si zvolí partnera, je to na celý život. Jak vám tyto skutečnosti pomáhají lépe porozumět a pochopit Ducha Svatého?

.....
.....
.....
.....

Studujte Matouše 3,16-17; Marka 1,9-11; Lukáše 3,21-22; Jana 1,32-33.

Duch je jako oheň. Mojžíšovi se ukázal jako hořící keř a Izraelcům jako ohnivý sloup.¹ V den Letnic Duch pokřtil

lidi a „ukázaly se jim jazyky jakoby z ohně“ (Skutky 2,3). On je ohněm, který na zem přinesl Ježíš. My si musíme dávat pozor, abychom Jej neuhašovali. Přemýšlejte o povaze ohně: pročišťuje, dává světlo, poskytuje teplo, dokáže různé věci pohltit. Jak vám to pomáhá pochopit oheň Božího Ducha ve vašem životě? Co tento oheň živí a pomáhá rozdmýchat plameny?

.....

.....

.....

.....

Pročtete si Skutky 2,3-4; Lukáše 12,49; 1. Tesalonickým 5,19-21; Matouše 3,11-12; Lukáše 3,16-17; Jeremijáše 20,9; 23,29; Židům 12,29.

Duch je jako vítr. V den Letnic se neprojevil pouze jako oheň, ale také jako vítr. Vítr může mít rozsah od *jemného vánku až po silný hurikán*. Přemýšlejte o tom, co vítr způsobí. Jak může vítr Ducha vnést akci do různých období vašeho života? Co může způsobit?

.....

.....

.....

.....

Pročtete si Jana 3,5-8

Duch je jako víno. V den Letnic mluvili učedníci v jazycích a vyhlašovali veliké věci Boží. Tento projev byl natolik význačný, že někteří o nich prohlásili, že jsou opilí vínem, ale Petr řekl, že to je Duch Svatý! Na chvíli přemýšlejme. Jak ovlivňuje pití vína pocity člověka? Jak vás může pití nového vína Ducha ovlivnit?

.....
.....
.....
.....
.....
Prostudujte Skutky 2,13-18; Lukáše 5,37-38 (také Marka 2,22; Matouše 9,17); Efezským 5,18-19; Ester 1,10; Jeremjáše 31,11-13

„Nebesa nemůžou Ducha Svatého obsáhnout, přesto si našel domov v srdci svých služebníků. My jsme Jeho chrámem. Každícké Jeho jednání v nás vyvolá vděčnou chválu. Jestliže bude jako vítr, my budeme zvonkohrou; bude-li jako rosa, my začneme kvést; pakliže bude plamenem, budeme zářit oslnivým žářem. Jakkoli v nás bude jednat, vždy budeme vnímaví na Jeho hlas.“

- Charles H. Spurgeon

ZTIŠENÍ – DEN DRUHÝ

JEHO PŘÍTOMNOST S TEBOU PŘINÁŠÍ PROJEV

Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu.

- 1. Korintským 12,7

Když je Duch Boží přítomen, je tam také projev! Řeky a moře ustupují a objevuje se suchá země. Slepé oči se otevírají a hluché uši slyší. Chromí chodí a němí mluví. Strach je poražen a znovu se rodí naděje! V našem životě vzkvétají znamení a divy všeho druhu a my jsme vtaženi do vztahu s Božím Duchem.

Znovu a znovu nám události Skutků dosvědčují, že kdykoli byl přítomný Duch Svatý, lidé *viděli* a *slyšeli* Jeho projev. Ohlédněte se na váš život. Jaké projevy Ducha si dokážete vybavit? Napište jednu či dvě věty, kterými popíšete situace, kdy se Duch projevil a radikálně změnil váš život.

Vzpomínám si, když

.....

.....

.....

.....

.....

Vzpomínám si, když

.....

.....

.....

.....

.....

Vzpomínám si, když

.....

.....

.....

Nespěchejte. Přemýšlejte o Boží dobrotě. Dovolte Duchu, aby vás posílil novým životem, když si budete připomínat Jeho věrnost!

*Připomínám si Hospodinovy činy, ano, vzpomínám na tvé
divy v dávnověku. Rozjímám o všech tvých skutcích
a přemýšlím o tvých činech.*

*Bože, tvá cesta je svatá. Který bůh je velký jako tento Bůh?
Ty jsi Bůh, který koná divy. Dal jsi národům poznat svou
moc.*

- Žalm 77,12-15

Duch Svatý vám pomohl předtím a touží to udělat zase! Jak potřebujete, aby vám právě teď pomohl? Utište se v Jeho přítomnosti a poproste Jej, aby vám opět pomohl! Požádejte Ho o projev toho, že je opravdový a že Mu na vás a na těch kolem vás opravdu záleží. Ztište se. Co vám říká?

.....

.....

.....

Zastavte se a vzdejte Pánu chválu, **napište Mu modlitbu chvály a díkuvzdání. On je hoden!**

.....

.....

.....

.....

ZTIŠENÍ – DEN TŘETÍ

BÝT NAPLNĚN NEUSTÁLE POKRAČUJÍCÍ ZKUŠENOSTÍ

*A neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale
naplňujte se Duchem.
- Efezským 5,18*

Boží příkaz, který nám dal skrze Pavla, abychom se *naplňovali* Duchem Svatým, je životně důležitý. Řecké slovo pro výraz *naplňovat* se je *pleroo*. Znamená „naplnit a rozptýlit se v něčí duši“. Co je ještě důležitější je mluvnický tvar tohoto slovesa: trpný rod, rozkazovací způsob, přítomný čas. **Trpný rod** naznačuje, že „vy“ (podmět) jste těmi, komu se má děj dít; **rozkazovací způsob** z něj činí příkaz, ne doporučení; **přítomný čas** ukazuje na to, že se jedná o pokračující děj.

Efezským 5,18 v rozšířeném překladu Bible (AMP) uhodí hřebíček na hlavičku: „A neopíjejte se vínem, což je prostopášnost, ale **bud'te stále naplňováni** a stimulováni Duchem Svatým.“ Neustále pokračující zkušenost naplňování se Duchem nám přinese vše, co potřebujeme, abychom žili tak, jak žil Ježíš, a přinášeli Boží vůli na zem takovou, jaká je v nebi. Evangelista **Smith Wigglesworth** prohlásil:

„Nikdy nedokážu docenit, čím vším pro mne byl křest Duchem Svatým ... Je to přepych, být naplněn Duchem, a zároveň je to pro nás také Boží příkaz ... Zastávám názor, že při neustálém naplňování budete mluvit v jazycích ráno, v poledne i večer. Když budete žít v Duchu i ve chvíli, kdy půjdete u vás doma dolů se schodů, bude vám ďábel muset jít z cesty. Budete nad ďáblem více než vítězem.

... Když budete žít Duchem, budete jednat k Boží slávě. Budete k Boží slávě jíst, pít, kráčet, ... vše, co budete dělat, bude k Boží slávě. Naše poselství bude vždy hlásat: „Bud’te naplňováni Duchem.“ Je to Boží místo, kde se máte nacházet, a je vysoko nad přirozeným životem. Tak vysoko, jako jsou nebesa vysoko nad zemí. Poddejte se Bohu, aby vás naplnil.“

Petr, Jan a další učedníci byli pokřtěni Duchem na den Letnic. Byli znovu naplněni Duchem krátce po té během modliteb. Přečtěte si pozorně záznam této události ve Skutcích 4,23-31. Co se můžete z této události naučit, aby vám to pomohlo být ve správném postavení k *neustálému naplňování Duchem*?

.....

.....

.....

.....

.....

Skrze Pavla Bůh řekl: „nezanedbávej“ daru Ducha Svatého, ale „rozdmychávej ten dar, který ti Bůh dal“ (1. Timoteovi 4,14; 2. Timoteovi 1,6). Jinými slovy: „bud’ neustále naplňován Duchem Svatým“. Pozorně si přečtěte Efezským 5,18-19; 6,18 a Judův 1,20. Co vám Duch ukazuje ohledně rozdmýchávání ohně Ducha ve vás?

.....

.....

.....

.....

.....

Toto chci, abyste s Boží pomocí dělali: Vezměte svůj každodenní, běžný život – to, jak spíte, jíte, chodíte do práce a celkově procházíte životem – a přineste jej před Boha jako oběť. Pokud se chopíte toho, co pro vás Bůh dělá, je to to nejlepší, co pro Něj můžete udělat. Nebud'te těmi, kteří tak přivykli své kultuře, že do ní zapadáte, aniž byste se nad tím museli zamyslet. Namísto toho zaměřte svou pozornost na Boha. Pak budete proměněni zevnitř navenek.

- Římanům 12,1-2, The Message

ZTIŠENÍ – DEN ČTVRTÝ

ON VÁS OBDAROVAL S URČITÝM ZÁMĚREM

*Každému člověku je dáno něco, co má dělat, a to ukazuje
kým je Bůh: každý je přitom a každý z toho bere užitek.*

- 1. Korintským 12,7 The Message

Duch Svatý nám dal konkrétní dary, abychom pokračovali v díle, které Ježíš započal. Přestože jsou tyto dary různé, „Avšak to všechno působí jeden a týž Duch, který rozděluje každému jednotlivě, jak sám chce“ (1. Korintským 12,11).

Jsou tyto dary ještě i pro dnešní dobu? Měli bychom činit skutky, které činil Ježíš? Samozřejmě! Evangelista **Reinhard Bonnke**, který přivedl na africkém kontinentu ke Kristu miliony lidí, řekl:

„Jsem velice pevně přesvědčen, že Bůh je ten, který činí zázraky pro svůj lid. Věřím, že znamení, která následovala Ježíše, když kráčel po zemi, mohou a měla by být součástí našeho života dnes. Ježíš svým učedníkům řekl: „Kdo věří ve Mne, bude činit mé skutky. A bude činit mnohem větší skutky než já, protože já odcházím k Otci.“

Pozorně si přečtete **Rímanům 12,3-8** a vyjmenujte dary, které jsou zde zmíněny. Jak byste tyto dary mohli popsat (jejich záměr a funkci)?

.....

.....

.....

.....

Nyní si přečtěte **1. Korintským 12,4-11** a určete devět darů Ducha. Jak byste všeobecně popsali tyto dary (jejich záměr a funkci)?

.....

.....

.....

.....

Podívejte se na dary v obou pasážích. Působíte v některém z nich? Pokud ano, ve kterém?

.....

.....

.....

.....

.....

Nejste si jisti? Který z těchto darů vás přitahuje nebo rozdmýchává? Poproste Ducha Svatého, aby vám ukázal, jakým způsobem vás obdaroval.

Váš postoj vůči druhým lidem a vůči tomu, jak vás Duch obdaroval, je velmi důležitý. Bůh říká: „Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši.“ /Ať Kristus sám je vám příkladem v tom, jaký by měl být váš postoj – Phillipsův překlad Bible; dosl. překlad z anglického jazyka; poznámka překladatele/ (Filipským 2,5). Reinhard to dotvrzuje a dodává:

“Úspěch Božího díla nezávisí na nikom z nás ... vše se uskutečňuje skrze naši závislost na Něm. ... Jsem nula, kterou si Bůh může použít jen proto, že si cením Jeho hlasu více než všech ostatních ... Nikdy si nechci myslet, že jsem důležitější, než jakýkoli jiný Boží služebník.“

Pozorně si přečtěte **1. Korintským 12,12-26** a **Římanům 12,3-5**. Co vám Duch ukazuje ohledně vašeho postoje? Jak důležitý

je dar každého člověka, včetně toho vašeho? Co se stane s tělem Kristovým, pokud budete svůj dar zanedbávat?

.....

.....

.....

.....

.....

K dalšímu studiu ...

Mít správný postoj: Filipským 2,1-8; 2. Korintským 8,9; Matouš 23,11-12.

Duch také ustanovuje věřící do úřadů za určitým účelem: 1. Korintským 12,28-31; Efezským 4,11-14.

ZTIŠENÍ – DEN PÁTÝ

DOVOLTE MU, AŽ SE SKRZE VÁS MODLÍ BOŽÍ VŮLI

*A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti.
Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten
Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit
slovy.*

- Římanům 8,26 The Message

Už jste někdy byli tak zdrceni a zlomeni okolnostmi života, že jste ani nevěděli, jak se modlit? Nejste sami. Toto zakusily tisíce svatých. V takových okamžicích Bůh chce, abyste přiběhli k Němu a neutíkali od Něj pryč. Místo abyste se uzavřeli, chce, abyste se otevřeli. Když nevíte, co říct nebo jak se modlit, Duch Kristův, který ve vás přebývá, to ví.

Je nesmírně důležité, abyste byli ve svém srdci, ne jen svou myslí, přesvědčení, že Duch Boží ve vás přebývá. Přemýšlejte nějakou dobu o těchto verších. Co vám Duch Svatý odhaluje?

Rozjímejte o: Galatským 4,6; Římanům 8,16; 1. Korintským 6,19; Jan 14,23; 1. Janův 3,24; 4,12-13. Poproste Ducha, aby se vám dal poznat.

.....

.....

.....

.....

.....

Bůh chce, abychom se „v každý čas“ a při každé příležitosti modlili „Duchem“ (Efezským 6,18). **Watchman**

Nee, služebník, který trpěl statečně mnoho příkoří a léta vězení, řekl:

„Díky Bohu, že máme všemocného Ducha Svatého, který nám pomáhá. Musíme se spolehnout na Ducha Svatého, který přebývá v nás a který v nás mocně jedná, neboť On je naší pomocí v časech slabostí a nevědomosti. Přestože nevíme, jak se modlit, Duch Svatý, který je v nás, který zná Boží vůli, nás naučí, jak se modlit v souladu s Boží myslí.“

Zamyslete se. Jak často opravdu víte, jak a za co se modlit za sebe, ostatní a za situace, kterým čelíte? Jaký by měl být náš postoj vůči Bohu v každé naší modlitbě a prosbě?

.....

.....

.....

.....

Podívejte se na Přísloví 3,5-8; 28,26; Lukáš 18,9-14; Jakubův 4,6-10.

Chcete kráčet v dokonalé Boží vůli? Duch Svatý ji pomůže přinést tím, že se bude modlit skrze vaše vzdechy, sténání a nebeské jazyky. „A ten /Otec/, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přimlouvá za svaté.“ (Římanům 8,27) Pozorně si pročtěte tuto pasáž. Co vám v ní Duch říká?

Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu ... duchem mluví tajemství. Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe ... Neboť když se modlím jazykem, můj duch se modlí, avšak má mysl je bez užitku. Co tedy? Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí; budu zpívat chvály duchem, ale budu zpívat chvály i myslí.

- 1. Korintským 14,2; 4; 14-15

.....

.....

.....
.....
.....

„Když se poddáte Duchu, přinese vás i vaše potřeby před Otcův trůn. Duch Svatý zná dokonalou Boží mysl i Boží vůli. Ten, který prohledává vaše srdce a zná vás lépe, než se znáte sami, přinese tuto potřebu před Boží trůn, a nelze minout, když se skrze vás bude modlit Duch Svatý.“

- Katryn Kuhlman

Otázky k diskuzi

Jestliže tuto knihu používáte jako součást vyučování série Messenger o Duchu Svatém, prosím, podívejte se na video ukázkou v části č 4

- 1 | Je důležité pochopit, že je rozdíl mezi tím, když do nás Duch Svatý přijde přebývat při spasení, a mezi naplněním Duchem Svatým. Jak byste popsali tyto dvě neobyčejné zkušenosti?
- 2 | Proč si myslíte, že Ježíš svým učedníkům přikázal, aby čekali na naplnění Duchem Svatým předtím, než vyšli, aby šířili Jeho království (viz Skutky 1,4-5)? Co se můžeme z tohoto principu „čekání až přijmete moc z výsosti“ naučit? Jak jej můžeme použít ve svém životě dnes?
- 3 | Naplnění Duchem Svatým nás zmocňuje mluvit jinými jazyky. Jazyk je jednoduše řečeno řeč, která není srozumitelná našemu porozumění. Představte si, že byste byli jedním z těch věrných Židů z jiných národů, kteří na den Letnic navštívili Jeruzalém. Jak si myslíte, že byste reagovali, když byste slyšeli, jak věřící mluví o spasení skrze Ježíše Krista ve vaší rodné řeči?
- 4 | Když Duch Svatý naplní věřícího, jaké dvě hybné síly jsou přítomné téměř v každém případě? Z jakého pravděpodobného důvodu přinesl Bůh Kornéliovi a jeho rodině spasení a naplnění Duchem Svatým najednou v tutéž chvíli? Podělte se o to, jak Bůh rozlomil nějakou „náboženskou škatulku“, do které jste Ho vložili vy, a jak rozšířil vaše povědomí o to, Kým opravdu je.

5 | Jestliže projev prorocství a mluvení v jazycích je dostupný pro věřící i pro dnešní dobu, o čem Pavel mluvil, když zmínil, že ne všichni mluví jazyky (viz 1. Korintským 12,27-30) a že jazyky pominou (viz 1. Korintským 13,8-12)? Přečtěte si tyto verše pozorně a vysvětlete je.

6 | Bible mluví o čtyřech druzích jazyků. Přečtěte si následující pasáže a vyjmenujte čtyři kategorie jazyků. Vysvětlete, proč dal Bůh tyto různé projevy Ducha Svatého církvi.

1. Korintským 14,22

1. Korintským 12,10

1. Korintským 14,14-15

Římanům 8,26-28

Proč je důležité porozumět rozdílům mezi těmito druhy jazyků?

7 | Může být věřící naplněn Duchem Svatým a nemluvit jazyky? Proč? Proč ne? Jaké běžné důvody pro to, že se to stane, existují?

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Zmocnění Duchem Svatým je nezbytné pro dílo v Božím království.
- Naplnění Duchem Svatým je oddělenou zkušeností, která následuje spasení člověka.
- Díky spasení jsme opět postaveni v Kristu; naplnění Duchem nás zmocní žít jako Kristus.
- Jazyky nepominuly. Budou působit ve věřících, dokud Ježíše neuvidíme tvář v tvář.
- Existují čtyři druhy jazyků: jazyky jako znamení pro nevěřící, jazyky k výkladu, jazyky k osobní modlitbě a jazyky sloužící k přímlově. První dva druhy jsou určeny k veřejnému použití, druhé dva k soukromému, osobnímu použití

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

5

ŘEČ DUCHA

Jestliže JeJ chválíš soukromou řečí v jazycích, Bůh ti rozumí ... neboť vypravuješ důvěrnosti, které jsou jen mezi tebou a Ním.

- 1. Korintským 14,2 The Message

Den první

Moc se mi líbí způsob, kterým překlad The Message vyobrazuje naše osobní setkání s Bohem. Výraz řeč v jazycích je mocnou interakcí, která probíhá „jen mezi tebou a Bohem“.

V minulé kapitole jsme spolu prostudovali čtyři druhy jazyků, které se v Novém Zákoně zmiňují: jazyky jako znamení pro nevěřící, jazyky pro výklad v církvi, jazyky k soukromé modlitbě a jazyky pro přímlovu. První dva druhy jsou určeny pro použití ve veřejné službě (pro dva a více lidí), zatímco ty druhé dva typy jsou soukromé. V této kapitole se budeme dále zabývat funkcemi a povahou naší osobní, soukromé interakce s Božím Duchem, která může zahrnovat jak mluvení v jazycích, tak mluvení s porozuměním. Obě tyto věci spolu dohromady vytváří řeč Ducha.

Opět říkám, abych to zcela jasně vysvětlil, že když používám výraz „soukromý“, nemyslím tím, že musí být daný druh jazyka používán pouze, když je člověk sám. Spíše chci naznačit, že soukromé projevy nebeských jazyků mají být používány citlivě vzhledem k tomu, kdo je přítomen. Bible tyto lidi nazývá „nevědomí“ či „nevěřící“. Tyto projevy jazyků se mohou objevit ať už je člověk

sám, nebo ve společnosti jiných věřících, kteří ale tomuto projevu Ducha rozumí. Je to obdobné tomu, když se svou blízkou rodinou vedu určitý druh důvěrných konverzací, které bych před skupinou nových známých nikdy nevedl, protože by neporozuměli, o čem vlastně mluvím. (viz 1. Korintským 14,22-25).

Všimněte si, že Pavel v 1. Korintským 14,2 poukazuje na použití jazyka jako na „soukromý jazyk“. Je to smutné, ale mnoho frakcí církve nepochopily tento úžasný dar soukromých jazyků nebo se ho dokonce úplně zřekly jen proto, že nerozpoznaly, že důvěrnost vyžaduje vhodný okamžik a správné místo.

Každý pár si může užívat důvěrnosti, ale potřebuje k tomu správný okamžik a správné místo. Je to doba před tím, než vstoupí do manželství? Ne. Je tím správným místem veřejné prostranství? Zajisté ne! To, co je překrásné a Bohem dané v jednom prostředí, může být zcela nevkusné a nevhodné v prostředí jiném. Bůh zamýšlel sexuální důvěrnost pro soukromé prostředí a pouze poté, co si pár vymění manželský slib. Stejně je to s určitým druhem jazyků. Má být vyjádřen pouze v soukromí, protože jeho zamýšleným záměrem je důvěrnost. Správné vyjádření duchovní důvěrnosti, stejně jako fyzické, spadá do hranic konkrétního okamžiku a místa. Měli by se křesťané zříct daru sexu jen proto, že lidstvo převrátilo Boží původní vzor záměru sexu? Samozřejmě ne! Naprosto stejně nemůžeme znevažovat dar jazyků nebo jím pohrdat.

Vím, že mnoho lidí v církvi zažilo, jak se dar jazyků špatně používá či dokonce je zneužíván. Nicméně nemůžeme odmítnout vzdělávat tělo Kristovo ve znalosti tohoto daru jen proto, že jej někteří lidé nepochopili nebo ho zneužili. Právě proto chci v této kapitole prozkoumat důvěrnou povahu našeho nebeského jazyka a pomoci vám získat lepší porozumění jeho záměru a důležitosti pro váš život.

Pamatujte na to, že Duch Svatý je Duchem pravdy.

Když se poddáte moudrosti Božího slova, Duch vám bude zjevovat veškerou pravdu. Zastavte se na chvíli a vyzvěte Jej, aby vás teď vyučoval. Poproste Jej, aby z vaší mysli odstranil jakékoli předpojaté myšlenky či postoje, které jsou v protikladu s Jeho slovem. Nikdy nebudete moci zakusit plnost Boží, pokud dovolíte svému lidskému chápání, aby popisovalo a určovalo Boží nekonečnou velkolepost.

Prezident a Král

Jsem občan Spojených států amerických a jako takový bych si pokládal za velkou čest dostat pozvání zasednout ke stolu s naším prezidentem. Náš prezident je jedním z nejzasvěcenějších a nejvlivnějších lidí na této zemi. Když vezmeme v potaz nesčetné agentury, které má k dispozici, existuje jen velmi málo informací, jež by se k němu nedostaly. Jeho znalost vnitřních záležitostí naší země zdaleka předčí tu mou. On je vrchní velitel armád, zatímco já jsem jen pouhý občan, který ani nezastává žádný vládní úřad. Když bychom se tedy bavili o záležitostech naší země, musel by se mnou pan prezident mluvit na takové úrovni, abych mu rozuměl. Pokud by to neudělal, nemohl bych si s ním rozumět, protože pro úspěšnou komunikaci je potřeba společné téma.

Je to naprosto stejné, pokud komunikuji s Králem vesmíru. V žádném případě s Ním nemohu mluvit na Jeho úrovni. Prezident Spojených států toho o naší zemi může vědět mnoho, ale Bůh ví všechno. Před Ním není nic skryto. Když se modlím k Bohu ve svém porozumění, jsem omezen tím, co vidím a co znám. Bůh však s touto omezenou rovinou důvěrnosti se svými dětmi nebyl spokojen. Proto nám umožnil, abychom s Ním mohli mít společenství na *Jeho úrovni*. To učinil skrze dar Božího Ducha. Je to jako by Bůh řekl: „Nechci se svými dětmi

komunikovat pouze na úrovni, která je o tolik nižší, než je Mé poznání, porozumění a moudrost. Chci, aby měly schopnost ponořit se do hlubšího společenství se Mnou. Proto dám svým dětem Pomocníka: Svého Ducha.“ Přítomnost Ducha Svatého a Jeho společenství nám umožňuje zakoušet hlubokou důvěrnost se Stvořitelem.

Boží vůle a Boží cesty budou vždy převyšovat ty naše. Když se však modlíme v Duchu, nemodlíme se podle našeho vlastního porozumění. Modlíme se podle vůle Jeho Ducha. Chápete to? Když se modlíme v Duchu, *modlíme se podle dokonalé Boží vůle!*

Jazyk pro válku

Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech.

(Efezským 6,12)

Někdy je velice snadné zapomenout, že satan vyhlásil celosvětovou válku lidstvu. Jeho strategií bylo vždy oddělit nás od Stvořitele, od Toho, který je samotným zdrojem života. Bůh si je však strategií nepřítele vědom. Ve své nekonečné moudrosti vytvořil Bůh tajný plán, jak satanovy strategie zhatit. Pavel jej popisuje v 1. Korintským 2,7-8: „nýbrž o Boží moudrosti, skryté v tajemství, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě. Tu nikdo z vládců tohoto věku nepoznal. Neboť kdyby ji poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy.“ Pavel zde popisuje moc kříže, tajemství, které „bylo skryté“, které však bylo zjeveno poté, co Ježíš zemřel a byl vzkříšen. Ježíšova oběť na kříži nám umožnila vstoupit do užšího vztahu s Bohem a tím Bůh zmařil odvěké plány našeho nepřítele.

Boží plán kříže nebyl však jediným tajemstvím, které

bylo vládcům tohoto věku skryto. Je mnoho aspektů Boží moudrosti (Jeho Slova), jež byly skryty a jež mohou být odhaleny a rozpoznány pouze Božím Duchem. Nám věřícím je k těmto tajemstvím zaručen přístup skrze společenství s Duchem. Jak jsem již dříve v této knize uvedl, Bohu nešlo pouze o to nás „zachránit“. Dal nám také postavení v Kristu a svěřil nám autoritu a moc právě nad tím nepřítelem, jenž tak dlouho trápil naši duši. Nyní jsme dědicové a válečníci v Božím království a naším úkolem je rozšiřovat Kristovo dílo. Ve své veliké moudrosti Bůh vytvořil způsob, kterým může v tajnosti komunikovat a sdílet svůj dokonalý plán s těmi, kdo bojují za Jeho věc.

V dobách války si armády vytváří celé „jazykové systémy“, aby mohly předávat své plány a informace v tajnosti. Mnohokrát vyvinou komplikované kódy a komunikují spolu na tajných frekvencích. Proč to dělají? Udržet vše v tajnosti je nezbytné pro úspěch operací a pro bezpečí těch, již jsou v nich zapojeni. Zjistí-li nepřítel jejich plány, může naplánovat protiútok. My Boží děti jsme získaly přístup k nebeské tajné frekvenci skrze Ducha. Ta nám dovolí objevovat tajemství Božích strategií, aniž bychom odhalili plány našeho vrchního velitele nepříteli. Pavel dále říká:

Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete duchem a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté.
(Efezským 6,18).

Je dobrý důvod, proč nám Bůh nařídil modlit se. Jsme Jeho válečníci na zemi, my jsme ti, kdo bojují se silami temnoty. Jednou z nejhrozivějších zbraní, které máme, je modlitba v Duchu. Nepřítel zůstává neinformován o plánech a záměrech, které skýtají Boží strategie.

Někdy Bůh vloží na srdce matky, aby se přimlouvala za svého syna. Možná nemá ani tušení, co se děje v životě

jejího syna, ale pozná podle nutkání Ducha, že je čas začít se za něj modlit. Když se přimlouvá svým nebeským jazykem, ve skutečnosti vydává příkazy v duchovní oblasti a modlí se Boží dokonalou vůlí pro svého syna. Právě z tohoto důvodu je nám řečeno: „válku ved’ se strategií“ (Přísloví 20,18).

Náš nebeský jazyk přesahuje naše chápání a není omezen časem či prostorem. Když se modlíme v Duchu, zříkáme se spoléhání na svou rozumnost a spoléháme na nekonečnou Boží moudrost. Právě z toho důvodu Pavel prohlásil: „Chtěl bych, abyste všichni mluvili jazyky.“

Náš nebeský jazyk je něco, co nepřítel nedokáže dešifrovat, protože je to důvěrná výměna mezi Bohem a Jeho dětmi. Proto je velmi efektivní v boření plánů nepřítele proti nám i ostatním věřícím.

Hle, dal jsem vám pravomoc ... nad veškerou silou
nepřítele.
(Lukáš 10,19).

My, věřící, jsme byli vybaveni silou zabírat království Boží na zemi (viz Matouš 11,12). Církev je tělo Kristovo na zemi. Jak jsme již předtím konstatovali, Ježíš již na zemi fyzicky není. My jsme vyslanci a válečníci Božího království. My jsme těmi, kdo nesou a spravují Jeho proměňující moc těm, kteří potřebují obnovení, svobodu a vykoupení. Nikdy však nemůžeme být Kristovým tělem tomuto ztracenému a umírajícímu světu bez zmocnění Duchem Božím. Satan ani jeho jednotky se nás nebojí. Děsí se však toho, kým jsme v Kristu a moci, kterou vládneme jako synové a dcery Nejvyššího.

Den druhý

Jazyk k důvěrnosti

Se svou manželkou už jsme spolu dost dlouho, takže jsme si vyvinuli naši vlastní mini řeč. Stačí, když řeknu „CBOI“ a má žena okamžitě ví, co tím myslím. Víte, když jsme se my dva brali, téměř každá křesťanská služba měla v názvu slova „Outreach International“ (mezinárodní evangelizace). A tak jsme se s Lisou rozhodli založit Cuddle Bunny Outreach International (CBOI) (Mazlíčí tulící mezinárodní evangelizace – pozn. překladatele). Podívali jsme se na sebe a řekli si: „CBOI“, a okamžitě jsme oba věděli, že je čas na objetí nebo polibek. Všichni ostatní, kteří nás zaslechli, se pravděpodobně divili, o čem to mluvíme? Byl to hloupoučkový jazyk, ale byl to důvěrný jazyk známý pouze mně a Lise. To je jen jeden příklad z mnoha důvěrných způsobů komunikace, které jsme si spolu vypěstovali.

Stejným způsobem nám modlitba v nebeském jazyce umožňuje důvěrně komunikovat s Bohem. Někdo může namítnout: „Ale Johne, vždyť nerozumím tomu, co se modlím. Copak Bible neříká: ‚Neboť když se modlím jazykem, můj duch se modlí, avšak má mysl je bez užitku.‘ (1. Korintským 14,14)?“ Ano, to je pravda. A právě proto předchozí verš říká: „Proto kdo mluví jazykem, ať se modlí, aby mohl také vykládat.“ (verš 13). Když se modlím k Bohu v jazycích, prosím Ho, aby mi dal výklad mých modliteb. Víte, co se stává? Z mého duchu povstávají nápady, moudrosti a zjevení. Nejlepší způsob, jakým to dokážu popsat, je, že tyto náhledy vybublávají na povrch jako uvězněné bublinky vody v hlubinách oceánu. Jsou uvolněny z hlubin mého vnitřního člověka a přilétají k povrchu do mé mysli či porozumění.

Rád bych uvedl příklad. Když narazím na nějaký verš a říkám si: „Tomuhle nerozumím“, pak řeknu: „Duchu

Svatý, uč mě.“ Pak se začnu modlit v jazycích. Zjevení se možná nedostaví okamžitě. Obvykle přichází později, když dělám jinou činnost. Například řídím auto, sprchuji se, odpočívám nebo hraju golf. Najednou mi to dojde! Tato zjevení jsou výsledkem mé důvěrnosti s Duchem. Prosil jsem Ho o náhled. Bůh zjevuje svá tajemství pokorným. Když se pokoříme (poprosíme o vedení Ducha), zakusíme hlubší důvěrnost s Bohem a získáme větší duchovní zjevení.

Totéž platí o duchovní moci. Pavel napsal následující slova, která k němu promluvil přímo Boží Duch:

“Stačí ti má milost, neboť má moc /milost/ se dokonává ve slabosti.‘ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.“

(2. Korintským 12,9)

Boží milost, jež je rovněž Boží mocí, je také udělována těm, kteří jsou pokorní (k čemuž Pavel odkazuje, když zmiňuje svou „slabost“). Spočine na vás větší míra Božího zmocnění, když se pokoříte tím, že se poddáte nekonečné moudrosti Božího Ducha. I to je koneckonců vedlejší produkt důvěrnosti s Duchem.

Naše západní společnost je orientována na výsledky. Mnohokrát, když nevidíme okamžité výsledky za naši snahu nebo investice, ztrácíme odhodlání. Musíme však pochopit, že když se modlíme v Duchu, investujeme do budoucnosti. Někdy to chvíli trvá, než začne na povrch do našeho porozumění vybublávat zjevení. Modlitba v Duchu vyžaduje víru, protože začíná tam, kde naše přirozené chápání končí. Rozšiřuje naši víru a zvyšuje naši kapacitu chápat Boží moudrost.

Modlitba s porozuměním

Zaměřením této kapitoly je modlitba v Duchu. Nicméně modlitba s porozuměním má také převeliké užitky. Pavel zcela jasně uvedl, že se máme modlit jak v Duchu, tak s porozuměním.

Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí; budu zpívat chvály duchem, ale budu zpívat chvály i myslí.

(1. Korintským 14,15)

Když se modlím s porozuměním (myslí), okamžitě to buduje mou mysl. Vyvolává to emoce a horlivost. Spojuje mě to s tím, za koho se modlím: za Lisu, mé děti, přátele, zaměstnance, atd. Stejně tak když prohlašuji s porozuměním velikost svého Otce, jsem zaplaven pocitem vděčnosti a chvály.

Jsou také okamžiky, kdy se modlím v porozumění v souladu s vedením Ducha Svatého. V podstatě se jedná o jinou formu modlitby v Duchu. Většinou se však nejdříve modlím v Duchu a pak mi Bůh dá výklad nebo porozumění toho, zač jsem se modlil. Slova porozumění proudí z mých úst jako řeka.

Přestože píšu o modlitbě v Duchu, v žádném případě nechci snížit potřebu modlitby s porozuměním. Věřím, že se mi podaří předat to, že zdravý modlitební život v sobě zahrnuje jak modlitbu v Duchu, tak modlitbu s porozuměním. Obojí je pro náš život v Bohu nezbytné.

Zdroj našeho života

V Přísloví 20,27 se říká: „Duch člověka je lampou od Hospodina, prozkoumává nejhlubší nitro.“ Divy Božího Ducha jsou nejprve zobrazeny a zjevovány našemu duchu, ne naší mysli. Právě proto bychom měli věřit a prosit o výklad, když se modlíme v Duchu. Zjevení, které

Duch Svatý předá našemu duchu, pak bude uvolněno a vystane na povrch do naší mysli.

Příslloví 20,5 říká: „Plán /rada, moudrost, směr, záměr/ v srdci člověka je jako hluboká voda, rozumný člověk ji však načerpá.“ Skrze moc kříže nám Bůh dal nové srdce (viz Ezechiel 36,26). Nyní jsme schopni čerpat radu (a Duch Svatý se nazývá Rádcem) z hlubin svého obnoveného srdce. Ježíš to svými slovy v Janovi 7,38-39 dotvrzuje:

Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra /jeho srdce/ (dosl. překlad z angličtiny; pozn. překladatele)!“ To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, co v něho uvěřili; dosud totiž Duch svatý nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.

Tento verš mě přivádí k jinému verši z Izajáše 12,3:

S jáсотem budete čerpat vodu z pramenů té spásy!

Jan zcela jasně uvádí, že „živé vody“, o kterých Ježíš řekl, že poplynou z našeho srdce, je „Duch“. Proč připodobňuje Ježíš Ducha k vodám? Voda v sobě nese život a vitalitu. Bez vody by život na zemi přestal existovat. Tím, že Ježíš mluví o Duchu Svatém jako o „živé vodě“, v podstatě říká, že Duch je samotným zdrojem života.

Bůh řekl: „Můj lid hyne pro nedostatek poznání.“ (Ozeáš 4,6). O jakém poznání zde Bůh mluví? Bůh zde mluví konkrétně o poznání Jeho cest a záměrů. Naprosto jedinečnou zprávou však je, že nám Bůh poslal svého Ducha, abychom mohli žít v plnosti života, která přichází s poznáním Božího srdce.

Je nemožné Bohu sloužit, aniž bychom nejprve pochopili, kým je. Ani členové mé služby mi nemohou sloužit dobře, pokud nejprve nepoznají, co mám na srdci. Když čteme Boží Slovo a trávíme čas v modlitbách, Duch nám odhaluje Boží srdce. To je zmocnění, které potřebujeme, abychom mohli žít radostný život. Nehemjáš 8,10 praví: „radost z Hospodina bude vaší silou“. Řečeno

jinak, pokud se těšíme v Něm (zakoušíme občerstvení Jeho Ducha), získáváme sílu k tomu, co nás čeká. Nevím, jak vy, ale já osobně nechci prožít ani jediný den bez Hospodinovy radosti.

Tajemství Boží

Z výše citovaných veršů z evangelia Jana a knihy Přísloví vidíme, že voda, která vyvěrá z našeho srdce, obsahuje tajemství Boží či skrytou Boží moudrost. Také víme, že Bůh zjevuje tato tajemství svým Duchem. Pojdme se nyní tedy podívat na to, co říká Pavel v 1. Korintským 2,7: „mluvíme ... o Boží moudrosti, *skryté v tajemství*“.

Řecké slovo, které je zde přeloženo jako tajemství, neznamená něco „*tajemného*“ nebo „*záhadného*“. Doslova znamená „*skrytý* nebo ne plně projevený“.

Zkuste si to představit takto: Jste v přepychové restauraci. K vašemu stolu přijde šéfkuchař, aby vyzvěděl, jaké máte kulinářské choutky. Pak vytvoří jídlo přesně vám na míru podle vašich chutí. Když je jídlo hotové, přijde číšník a položí před vás ten výtvar. Protože je to opravdu luxusní restaurace, chod je přikryt až do té doby, kdy je načase jej odhalit. Víte, že to, co máte na stole před sebou, je váš pokrm, ale stále je zahalen určitým tajemstvím.

Když přijde ten správný čas, číšník řekne: „Voila!“ a odstraní z talíře poklop. Nyní můžete vidět jídlo, které pro vás šéfkuchař vytvořil. Není to tak, že by jídlo neexistovalo, dokud z něj číšník nesundal poklop. Bylo tam celou dobu i předtím, než jste viděli, co to je. Číšník vám však odhalil *tajemství* vašeho oběda. Šéfkuchař celou dobu věděl, o jaký pokrm jde. Vám však byl skryt do té doby, než byl odstraněn poklop z talíře.

Svým Duchem Bůh odstraňuje poklop svého skrytého plánu, svého *tajemství*. A díky našemu partnerství s Duchem, můžeme nyní ...

...mluvit ... o Boží moudrosti, skryté v *tajemství* ...
abychom věděli, co nám Bůh daroval. O tom také
mluvíme - ne však slovy, kterým vyučuje lidská moudrost,
ale těmi, jímž vyučuje Duch svatý; duchovní věci
vysvětlujeme duchovními slovy.“
(1. Korintským 2,7; 12-13)

Později v tomtéž dopise píše Pavel: „Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu; nikdo mu nerozumí, duchem mluví *tajemství*.“ (1. Korintským 14,2) Vidíte, jak to spolu souvisí? Když mluvíme v jazycích, promlouváme tajemství Boží. Víme, že jsou již ukryta v hlubinách našeho srdce (viz Příklad 20,5) a čerpáme z pramenů této živé vody moudrosti Ducha v nás (viz Jan 7,38-39). Proto nás modlitba v jazycích buduje, protože čerpá z „živé vody“, samotného zdroje života, abychom mohli porozumět nejhlubším radám samotného Ducha Svatého!

Jak jsem již zmínil, mnohokrát se mi stalo, že jsem se setkal s veršem, který byl nad mé chápání. Když k tomu dojde, modlím se v Duchu a potom se dostaví porozumění. Mnohokrát jsem zažil, že jsem během psaní knihy jakoby narazil na zeď. Připadalo mi, že už nemám co říct. Jediné, co v takovéto chvíli mohu dělat, je poodejít od počítače a začít se modlit v jazycích. V těchto okamžicích častokrát zjistím, jak mě přemohlo naprosto nové zjevení. Co se v těchto okamžicích děje? Živá voda Ducha Božího proudí z mého srdce!

Pokud nemáte společenství s Bohem, pak vám (vaší přirozené mysli) mohou určitá tajemství zůstat nadále skrytá. Tato tajemství se mohou týkat toho, kam chodit do církve, koho si vzít, kterou práci přijmout, který dům koupit, jak se modlit za své vedoucí, jak být lepším manželem či manželkou, jak se poprat s výzvou týkající se vašich dětí, které zrovna čelíte, jak být výtečným ve své práci, a mnoha dalších věcí. Copak nejste rádi, že nás Bůh

nenechal, abychom se sami lopotili životem pouze se svou vlastní rozumností? Díky Božímu Duchu můžeme zjistit Jeho plány (to, co je nejlepší) pro náš život a budeme si moct užívat Jeho zaslíbený pokoj.

Den třetí

Pokoj: dar důvěrnosti

V Galatským 5 se píše, že pokoj je důkazem přítomnosti Ducha a shody v našem životě. Je to úžasné požehnání, které má v každodenním životě mnoho praktických využití.

Když jsem byl svobodný, byla mi totožnost mé budoucí manželky *tajemstvím*. V té době jsem chodil s dívkou, která se jmenovala Lisa Toscano. Věděl jsem, že ji mám opravdu rád. Líbila se mi její osobnost a byla pro mě velice přitažlivá. Chtěl jsem si však vzít pouze dívku, kterou mi vybral Bůh. Lisa bydlela v Arizoně, já v Texasu. Co se týkalo našeho budoucího vztahu, toužili jsme oba po Božím nasměrování. Tak jsem Lise řekl: „Pojďme se dalších třicet dní každý den třicet minut modlit v Duchu. Budeme naslouchat svému srdci. Pokud budeme mít nepříjemný, hlodavý pocit, pak nám Bůh říká, že v našem vztahu nemáme pokračovat. Pokud ale budeme mít pocit pokoje, pak nás Duch Svatý vybízí, abychom v našem vztahu učinili další krok.“ Když jsme se modlili, oba jsme nezávisle na sobě vnímali přemáhající pokoj doprovázený očekáváním a radostí. Po těchto třiceti dnech jsme se otevřeně bavili o tom, co jsme během modlitby prožívali, a zjistili jsme, že jsme zakoušeli tytéž věci. Šli jsme dál a nakonec se vzali. Už je to více než třicet let. Jsem tak vděčný, že jsme oba dva zakoušeli tentýž pokoj!

Římanům 8,14 říká: „Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové.“ Tato pasáž pokračuje

a vysvětluje, jak Duch Boží děti vede: „Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem“ (8,16). Toto je základní způsob, kterým nás Duch Svatý vede. Je to svým pokojem čili svědectvím.

Už se vám někdy stalo, že jste se chystali udělat něco, co se zdálo správné a logické rozhodnutí, ale pokaždé, když jste na to pomysleli, zakusili jste neklid a bodavý pocit? Možná jste se divili a říkali si: „Co se děje? Proč se tak cítím? Všechno ohledně tohoto rozhodnutí se zdá být správné.“ Jestliže jste měli společenství s Duchem Svatým, tak tento nepříjemný pocit byl On, kdy vám říkal: „Tímto směrem nechod.“ Sám jsem to prožil mnohokrát. Někdy to vypadá, že má rozhodnutí následovat vedení Duchem nedávají smysl celá léta. Až pak pochopím. Naučil jsem se Mu v těchto chvílích důvěřovat. Pamatujte na to, že Jeho moudrost není omezena ani časem ani prostorem, což znamená, že On má na mysli vaši budoucnost už ve chvíli, kdy vás vede v současnosti.

Pak jsem také zažil okamžiky, kdy jsem cítil neuvěřitelný pokoj ohledně rozhodnutí, které vypadalo jako obrovský risk. To byl pokoj Kristův, který strážil mé srdce. Poslechněte si, co říká apoštol Pavel:

Pokoj /duševní harmonie, která přichází od/ Kristův ať rozhoduje /vládne, jedná neustále jako rozhodčí/ ve vašich srdcích /a rozhoduje a rozřešuje veškeré otázky, které vyvstanou ve vaší mysli, a vede k pokoji/; k němu jste /jako součást Kristova těla/ byli také povoláni /žít/.

(Koloským 3,15 AMP)

Líbísemi, jak rozšířený překlad Bible (AMP) připodobňuje Ducha Svatého k rozhodčímu. Dobrý rozhodčí vyřkne své rozhodnutí bez zaváhání. Zrovna tak Duch Svatý vyřeší všechny záležitosti (rozhodnutí, starosti, otázky, atd.), které nám vyvstanou na mysli, s rozhodností. Podělí se s vámi o svou moudrost, dovolíte-li Mu vyřknout svůj

výrok. Mnohokrát je Jeho rozhodnutí vyjádřeno pokojem, který přesahuje lidské chápání. To je svědectví Ducha.

A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude
střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.
(Filipským 4,7)

Jsme postaveni v Kristu Ježíši, což znamená, že máme přístup k pokoji, jenž je v dnešní době tak výjimečný. Ježíš je Kníže pokoje, takže těm, kteří jsou v Něm, je pokoj přislíben. Když přizveme Ducha Svatého do svého procesu rozhodování, vždy bude svědčit skrze pokoj Ježíše Krista.

Pokoj a rozhodování

Jako vedoucí Messenger International jsem učinil spoustu rozhodnutí, která byla stvrzena pouze Božím pokojem. Celá záležitost vypadala nemožná, ale Boží pokoj mě vedl, abych neomezoval potenciál naší služby svým vlastním rozumem.

Byly okamžiky, kdy jsem zřetelně slyšel, jak ke mně Duch mluví. Když jsem se například chystal napsat tuto knihu, plánoval jsem ji psát na úplně jiné téma. Během půstu a modlitby mě Duch Svatý vedl, abych místo toho psal o tom, kdo je a jak úžasný je.

Většina mých rozhodnutí se však řídí Božím pokojem (vždy v souladu s Jeho slovem), ne přímým příkazem. Přesto jsem zažil okamžiky, kdy ke mně Boží Duch promluvil. Zjistil jsem, že je to ve chvílích, kdy mi Bůh vytyčuje naprosto nový směr. Rád bych uvedl příklad.

Hlavním cílem služby Messenger International je budovat místní církve. Věříme, že místní církve je největší Boží strategií, jak zasáhnout ztracené, jak přinést naději a zaopatření těm v nouzi a jak činit učedníky ze všech národů. Více než dvacet tisíc církví v severní Americe

využívá naše studijní materiály. Po mnoho let bylo hlavním cílem naší služby zasáhnout církve ve Spojených státech, Kanadě, Austrálii a Spojeném království.

Pak, 31. března 2010, ke mně Bůh promluvil, když jsem četl knihu proroka Daniela: „Byl jsi věrný a sloužil jsi místním církvím v anglicky mluvícím světě. Nyní tě posílám do celého světa, k ostatním národům.“ Vyrazilo mi to dech. Neměl jsem ani tušení, jak se to stane. Svolal jsem tedy setkání ředitelů naší služby. Podělil jsem se s nimi o vizi, kterou mi Bůh dal do srdce, a řekl jsem jim, že během roku 2011 bych chtěl rozdat 250 tisíc knih vedoucím z národů z rozvojových zemí. Všichni byli v šoku. Během jediného roku jsme nikdy nerozdali tolik knih, které by se počtem blížily k tomuto číslu. Můj generální ředitel i ostatní vedoucí se mě opakovaně ohledně tohoto rozhodnutí vyptávali. Nakonec mě generální požádal, abych tento cíl předložil Bohu v modlitbách.

Zřetelně jsem slyšel, že Bůh chce, abychom zasáhli pastory a vedoucí po celém světě. Neřekl mi však specificky, že prvním krokem k tomuto cíli má být to, že během nadcházejícího roku rozdáme 250 tisíc knih. Tak jsem tuto záležitost přinesl v modlitbě před Něj. Samozřejmě jsem vnímal pokoj. Duch Svatý ke mně tentokrát nemusel slyšitelně promluvit, protože jsem věděl, že tento cíl je v souladu s příkazem, který mi předtím dal. Vnímal jsem, že to *dosvědčuje*. Když jsem to oznámil týmu, okamžitě se s touto vizí ztotožnili. Bůh jednal samozřejmě nadpřirozeně a my jsme ten rok mohli rozdat více než 270 tisíc knih pastorům a vedoucím ze 47 zemí.

V roce 2011 jsem se v Bejrútu v Libanonu setkal s jedním iráckým pastorem (byl jsem tenkrát na Středním východě a mluvil na konferenci pro 2 500 pastorů a vedoucích). Vedl největší církev ve městě a byl to mladý, asi třiceti šestiletý muž. Řekl mi: „Pane Bevere, jste pro mne jako otec. Přečetl jsem všechny vaše knihy, které jsem jen mohl

sehnat. Dokonce i používám svou kreditní kartu, abych si mohl stáhnout materiály z vašich webových stránek.“

Když to řekl, chtěl jsem se schovat někam pod zem. Zde stál člověk z válkou rozedrané země s jen velmi malým finančním příjmem, který byl ochoten udělat cokoli, co mohl, aby získal studijní materiály Messenger International. Přimělo mě to, abych opět volal k Bohu o moudrost, jak pomoci těmto místním církvím tím, že vybavíme jejich vedoucí. Když jsem se modlil v Duchu, dostal jsem nápad, jak bychom mohli poskytnout pastorům v rozvojových zemích nejen knihy, ale celé studijní materiály. Další rok jsme těmto pastorům a vedoucím rozdali 1,3 milionů materiálů. Od té doby se toto číslo neustále zvyšuje.

Důležitou částí do celé skládačky, kterou jsem přijal během modliteb v Duchu, byla webová stránka CloudLibrary.org, která umožňuje pastorům, vedoucím a celé jejich kongregaci stahovat materiály v jejich rodném jazyce zcela zdarma. To, co bylo v roce 2011 rozdáno v nákladu 270 tisíc knih, nyní se měsíc za měsícem znásobuje! Právě takového díla je Bůh schopen skrze nás, když následujeme svědectví pokoje, které dává Duch Svatý.

Den čtvrtý

Přijmout nasměrování

Oblast, která trápí snad největší počet věřících, týká se nalezení Božího nasměrování. Často slýchávám, jak lidé říkají: „Nevím, co Bůh chce, abych se svým životem dělal.“ Jakub nám říká, co dělat, pokud potřebujeme nasměrování: „Nedostává-li se někomu z vás moudrosti, ať ji žádá od Boha.“ (Jakubův 1,5). Řecké slovo pro moudrost je *sofia*, které je lépe vysvětleno jako „schopnost porozumět a jako výsledek pak jednat moudře“. Zkuste si to představit

takto: skrze Boží moudrost můžeme nejdřív porozumět a poté jednat.

Kdo nám dává schopnost porozumět Boží moudrosti a použít to následně v praxi? Duch Svátý. V minulosti jsem se ocitl v situacích, kdy jsem opravdu nutně potřeboval nasměrování. Když jsem se začal modlit v jazycích, z mého ducha povstávala Boží moudrost a nasměrování a vstoupila na úroveň mého porozumění. Skutek modlitby v jazycích osvětluje Boží nasměrování pro náš život.

Přečtěme si opět Přísluví 20,5: „Rada v srdci muže voda hluboká, muž však rozumný dosáhne jí.“ (Bible Kralická) Jiný anglický překlad používá slovo *záměr* místo slova *rada*. V Kristu jsme obdrželi úkol či záměr, který je pro každého jedinečný. Tento záměr rozhodne o vašem nasměrování a je ukryt hluboko ve vašem srdci. Když se modlíte v Duchu a objevujete Boží radu, On vám odhalí váš záměr. To se samozřejmě nestane přes noc, proto buďte trpěliví. Jak budete trávit čas v Božím slově a modlitbě, bude vám Bůh odhalovat váš záměr. Můj syn to rád říká takto: Bible je naše mapa a Duch je náš průvodce.

Dar nasměrování je dostupný pro každou oblast vašeho života. Jestliže procházíte potížemi a problémy, které se týkají vašeho dítěte, poodstupte a udělejte si čas na modlitbu v Duchu. Ukáže vám, jak reagovat. Jestliže jste obchodník a nevíte, co udělat, zavřete dveře své kanceláře a poproste o radu toho, který zná všechno. Už ve vás přebývá. Nyní jednoduše začněte čerpat z toho, co vám ještě nebylo zjeveno. On vám touží nasměrování dát! Izajáš 48,17 říká: „Já Hospodin, Bůh tvůj, učím tě, abys prospěch bral, a vodím tě po cestě, po kteréž bys chodil.“ (Bible Kralická) Bůh chce, abyste ve svém životě zažívali Jeho záměr pro vás, a touží vás vést krok za krokem po celou cestu.

Někdy slyším, jak lidé říkají: „Johne, to je tak „duchovní“ a trošku divné. Takové žádosti nemůžeme

Bohu předkládat. Jemu záleží jen na věcech, které se týkají služby.“ Tak zaprvé, nic není divného na Bohu, proto není nic divného ani na tom, že se chce zapojit do každé oblasti našeho života. Lidé možná divní jsou, ale Bůh není nikdy divný. A také bychom se neměli zříkat Božího zaslíbení jen proto, že někteří lidé překroutili nebo zneužili význam Božího Ducha.

Zadruhé nás Bible nabádá, že se máme „modlit bez ustání“ (1. Tesalonickým 5,17). Mnoho křesťanů nikdy nestudovalo kontext tohoto verše, a proto nerozumí, o čem se zde mluví. Je zřejmé, že Pavel neříká: „Ať se vaše rty pohybují v modlitbě každíčkou minutu celý den.“ Vždyť nás Bible samotná vybízí, že se máme sdílet o evangelium a navzájem se povzbuzovat. Nic z toho bychom nemohli dělat, pokud bychom každou sekundu trávili tím, že se naše rty budou modlit.

O čem v tomto verši Pavel doopravdy mluví, je *neustálé společenství s Božím Duchem*. Jak ho můžeme zakoušet? Pavel pokračuje a oznamuje nám odpověď: „Ducha neuhašujte“ (verš 19). Modlit se neustále znamená neuhašovat přítomnost Ducha Svatého. To znamená, že si jste neustále vědomi Jeho přítomnosti, jste vnímaví k Jeho hlasu. Jinými slovy nepotlačujete Jeho zapojení do vašeho života. Duch touží být zapojen v každé oblasti vašeho života. Chce vás vést. Touží po neustálém společenství s vámi. A toto nekončící společenství přinese do vašeho života Boží pokoj, sílu a nasměrování.

Nejsem povolán k tomu, abych byl podnikatel. Ale kdybych byl, trávil bych mnoho času v modlitbách v Duchu za své podnikání. Pak bych činil rozhodnutí podle pokoje ve svém srdci. Nikdy neznevažujte svou schopnost přijmout nasměrování od svého Stvořitele jen proto, že nestojíte ve službě na plný úvazek. On řídí vaši stezku zrovna tak, jako řídí tu mou.

Osobní modlitební čas

Zjistil jsem, že můj modlitební čas je mnohem efektivnější, když začnu tím, že si přečtu Bibli. Boží Slovo pročistí mou mysl; zdá se, jako by otevřelo průchod z mého ducha do mého intelektu. Po čtení Slova jsem mnohem více napojen na Ducha Svatého a můj modlitební čas je obohacen Jeho zjevenou přítomností.

Také jsem zjistil, že Bůh neváhá zjevit se mi, když hned na počátku uctím Jeho přítomnost ve svém životě. Když začnu tím, že rozmyšlím o Jeho velikosti a dobrotě, znenadání se mi Duch Svatý dává poznat. Proč? Žalmista nám poskytne odpověď: „Bůh má být v úctě všech, kteří jsou kolem něj“ (Žalm 89,8, dosl. překlad z angličtiny). Pokud chcete zakoušet Boží přítomnost, pak k Němu musíte přistupovat s úctou a bázní. Nejrychlejší způsob, jak uhasit Boží přítomnost, je zneuctít Ho tím, že bereme Jeho Ducha za samozřejmost.

Když Ježíš uváděl vzor modlitby pro své učedníky (a pro nás), začal tím, že řekl: „Otče náš, který jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno.“ (Matouš 6,9). Řečeno jinak, když přicházíme k Otci, musíme vstoupit do Jeho přítomnosti se svatou bázní. Pokud to uděláme, Duch Svatý projeví svou přítomnost, protože ví, že je na takovém místě v úctě. Jeho přítomnost nám přinese náhled, moudrost, poznání a moc. Vždyť On je vskutku zdrojem života! Proč bychom se měli chtít od Něj oddělit?

Přímluva v Duchu

Kdysi jsem se pravidelně modlil s jedním přítelem, pastorem. Během našich modliteb jsme se často přimlouvali v jazycích. Jednou se stalo, že jsme oba dva věděli, že jsme se přimlouvali a promlouvali k nějaké oblasti týkající se Středního východu. Druhý den jsme zjistili, že

v Turecku došlo k obrovskému zemětřesení. Věřím, že jsme se s mým přítelem přimlouvali za tento národ. Byli jsme s ním propojeni v Duchu, protože v nás všech přebývá tentýž Duch. Bůh skrze nás promlouval svou vůli pro ty, kdo žijí v Turecku.

Duchovní přímluva je velice důležitá při rozšiřování Božího království na zemi. Nepřítel nesnáší to, že můžeme prohlašovat Boží vůli pro bratry a sestry, kteří jsou daleko od nás. Jeho cílem je rozdělit církve a moc rád by omezil naši přímluvu pouze na to, co víme svou přirozenou myslí.

Možná jste si nikdy neuvědomili, jak blízce jste spojeni s ostatními věřícími na světě. Je naprosto možné, abyste se modlili s přesností za věřící v jiných zemích, dokonce i když spolu nemáte žádný přirozený kontakt.

Jednou, když jsem byl v Keni, setkal jsem se s mužem z kmene Masajů. Ten později navštívil Spojené Státy a bydlel u mých přátel v Pensylvánii. Zůstal u nich déle než měsíc. Několikrát svým hostitelům oznámil novinky ohledně své rodiny v Africe. Až se ho jednou hostitelka zeptala: „Jak víte, co se děje s vaší rodinou? Vždyť nemá přístup ani k telefonu!“ Odpověděl: „Pavel věděl, co se děje v Kolosách a v církvi v Korintu, i když tam nebyl. Když se modlím v Duchu, Pán mi ukazuje, co se děje se členy mé rodiny.“ Verše, o kterých mluvil, jsou Koloským 2,5: „Neboť i když jsem tělem nepřítomen, přece jsem duchem s vámi a s radostí vidím váš řád a pevnost vaší víry v Krista.“ A dále 1. Korintským 5,3: „Neboť já, ač tělem vzdálen, duchem však přítomen“. Pavel byl s lidmi z těchto církví spojen v Duchu a věděl o jejich záležitostech a o tom, jak se jim daří, aniž by s nimi byl fyzicky přítomen.

Mnohokrát se mi stalo, že jsem věděl, že se za mě modlí někdo z mého týmu nebo z mých partnerů. Nacházím se uprostřed temné a nebezpečné situace, a v tu chvíli Bůh nadpřirozeně zasáhne. Víím, že v takových okamžicích se někdo modlí za mou ochranu a přimlouvá se za mě v Duchu.

Zakoušet pokoj

Bratři, ve svém myšlení nebuďte jako děti ... V Zákoně je napsáno: „Jinými jazyky a rty cizinců budu mluvit k tomuto lidu ...

(1. Korintským 14,20-21).

Asi jste si již všimli, že Pavel píše v 1. Korintským o jazycích hodně. V těchto verších zde ve skutečnosti parafrázuje slova Izajáše, neboť v Izajáši 28,11-12 čteme:

Ano, žvatlavou řečí a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu. Ten, který jim řekl: „Toto je místo odpočinku, dejte odpočinek vyčerpanému, toto je místo odpočinutí (občerstvení – dosl. překlad z angličtiny) ...“

Bůh skrze Izajáše prorokoval, že promluva v jazycích přinese odpočinek a občerstvení. Jednou si jeden můj známý, pastor velmi veliké církve, povídal s jiným pastorem, který rovněž vedl velikou církev. Ten druhý pastor řekl mému známému: „Jsem rozhodnut odejít ze služby. Jsem unavený. Cítím se vyčerpaný. Jsem úplně na dně.“

Můj přítel na to reagoval: „Přestal ses modlit v Duchu Svatém, že ano?“

Ten druhý pastor zakoktal: „No, ...“

Můj známý pokračoval: „Kolik času trávíš v modlitbě v Duchu?“

Druhý pastor stále váhal, ale nakonec odpověděl: „No, pořád si musím připravovat poselství a mám na starost taky spoustu jiných věcí, církev, která má 15 000 lidí, a ...“

Můj známý se opět zeptal: „Modlíš se v Duchu?“

Nakonec mu ten druhý pastor odvětil: „Ne, abych byl upřímný, nemodlím.“

Můj přítel mu řekl: „Začni se modlit v Duchu.“

Velmi brzy poté kdysi vyčerpaný pastor už nechtěl ukončit svou službu. Dnes se jemu i jeho církvi vede výtečně!

Proč bylo tak důležité, aby se tento pastor modlil v jazycích? Když se modlíme v Duchu, přijímáme nadpřirozený odpočinek a občerstvení.

Jak může Dr. Cho vést církev, jež má více než 800 tisíc členů, a nepocítit vyhoření? Modlí se v Duchu. Nenapadá mě žádný jiný pastor, který by čelil větším tlakům a nesl větší zodpovědnost než Dr. Cho. Jeho církev naprosto proměnila Jižní Koreu. Je jedním z nejrespektovanějších pastorů na celém světě. Bylo by zcela nemožné, aby tuto tíhu nesl jakýkoli muž či žena jen ze své vlastní síly. Víím však, že Dr. Cho se na svou vlastní rozumnost nespolehá. Modlitební čas je pro něj prioritou a v Duchu se každý den modlí celé hodiny. Tento modlitební čas mu poskytuje ohromnou sílu a odpočnutí.

Lester Sumrell byl skvělý Boží muž. Měl jsem tu výsadu při několika příležitostech s ním strávit určitý čas. Doktor Sumrell spal pouze čtyři hodiny každou noc a byl schopen psát čtyři knihy najednou! Měl mnohem více energie než členové jeho týmu (kteří byli o polovinu mladší než on sám) a než mnozí mladí kazatelé. Kde tuto sílu bral? Trávil mnoho času v modlitbách v Duchu.

Prosím, nepochopte mě špatně: nikdy bychom neměli zneužívat své tělo. Bůh nám zcela jasně přikazuje ctít a dodržovat sabat. Měli bychom si užívat fyzického odpočinku. Já hraju golf, protože se tím vymaním z pracovního prostředí a občerstvuje to mou mysl i mé tělo. Pro mne je to ohromný zdroj odpočinku. Spolu s dodržováním dne odpočinku je však modlitba v Duchu to, co občerství naše tělo i naši duši. Bohužel, mnoho lidí zažívá předčasné vyhoření, protože si nenajde čas na odpočinek v Duchu.

Den pátý

Náš vnitřní člověk

Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe ...
(1. Korintským 14,4).

Řecké slovo pro *budování* je *oikodomeo*. Toto slovo doslova znamená „stavět či budovat“. Když se modlíme v Duchu, budujeme v sobě schopnost obsáhnout a nosit v sobě Boží přítomnost a moc. Ježíš použil totéž řecké slovo, když řekl: „Každý, kdo slyší tato má slova a činí je, bude tedy podoben muži prozíravému, který *postavil / oikodomeo/* svůj dům na skále.“ (Matouš 7,24)

Skrze Judu nám Bůh praví něco podobného:

Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém. (Judův 1,20)

Vzpomínám na okamžik, kdy byl syn jednoho mého přítele velmi nemocný. Lékaři nemohli přijít na to, co s ním není v pořádku, a můj přítel nevěděl, co má dělat. Nakonec se zavřel u sebe v kanceláři a pět hodin se modlil v Duchu. Vyšel z kanceláře ven, přijel domů a šel přímo do ložnice svého syna. S ohromnou autoritou řekl svému synovi, aby vstal z postele. Od té chvíle byl chlapec naprosto uzdraven. Co se stalo? Ty hodiny, kdy se modlil v Duchu, rozšířily schopnost mého přítele přimlouvat se za svého syna a následně mu také sloužit. Vše, co přijímáme od Boha, přijímáme vírou. Neexistuje žádný jiný způsob. Čas, který strávíme s Duchem, rozšíří naši schopnost přijmout Boží zaslíbení a projevit Boží přítomnost, protože vybuduje našeho vnitřního člověka.

Hlubší uctívání

Modlitba v nebeském jazyce nám dává schopnost uctívat a chválit Boha na hlubší úrovni. Pavel řekl:

Neboť kdybys dobrořečil jen duchem, jak by mohl přítomný prostý člověk k tvému díkůvzdání říci ‚Amen‘, když neví, co říkáš? Ty vskutku dobře děkuješ ...“

(1. Korinským 14,16-17).

Pavel zde mluví o formě společných chval a uctívání a zdůrazňuje, že když „dobrořečíme v Duchu“ (chválíme Boha v jazycích), nepřináší to druhým žádný užitek. Je to proto, že chvála v jazycích je osobním vyjádřením. Přináší osobní vybudování, ne zbudování skupiny. Pavel nesnižuje hodnotu chvály v jazycích. Jen poukazuje, že pro ni existuje vhodný čas a správné místo.

Všimněte si, jak Pavel vše shrnuje: „Ty vskutku dobře děkuješ!“ Když chválíme Boha v jazycích, dovolujeme Duchu, aby velebil přenádherné divy a tajemství Boží skrze nás. Existuje hlubší rovina uctívání, do které vstupujeme, když chválíme Boha v nebeském jazyce. Právě proto Pavel zpíval jak v Duchu, tak s porozuměním (se svou myslí) (viz 1. Korinským 14,15).

Duchem může být naplněn kdokoli

Velice mne rmoutí, když se někteří křesťané dívají spatra na ty věřící, kteří se nemodlí a nemluví v jazycích.

Tito bratři a sestry v Kristu prostě jen nezakusili ten úžasný dar Ducha. Není na místě je zostuzovat nebo snižovat jejich hodnotu, neboť v Kristu jsme si všichni rovni. Jak jsme zmínili v minulé kapitole, dar promluvy v jazycích je dostupný pro každého věřícího. Ti, kteří jazyky ještě nemluví, nejsou z tohoto zaslíbení vyloučeni. Ježíš řekl: „Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří

... budou mluvit novými jazyky ...“ (Marek 16,17). Pavel řekl: „Chci, abyste všichni mluvili jazyky“ (1. Korintským 14,5). Bůh touží, aby si všechny Jeho děti užívaly úžasných užitek našeho nebeského jazyka.

Jak může člověk přijmout Ducha Svatého?

Než budu pokračovat, rád bych podotkl, že mnoho mých přátel přijalo naplnění Duchem Svatým v autě, u sebe doma, nebo dokonce v kanceláři. Vše, co musíme udělat, je požádat. Náš nebeský Otec nám dá svého Ducha. Pokud jste o tento dar už požádali, pak se musíte naučit, jak se mu poddat. Ze všeho nejdříve, ještě než budete moci přijmout naplnění Duchem, musíte přijmout Ježíše Krista jako svého Pána a Spasitele. Ježíš řekl, že svět (ti, kteří ještě nepřijali spásu), nemůže přijmout Ducha Svatého (viz Jan 14,17). Jestliže jste neučinili Ježíše Pánem svého života, můžete se Mu odevzdat právě teď. (Více informací ohledně toho, jak přijmout spasení, v Příloze.) Jestliže jste Božím dítětem, stále existuje něco, co vám může zabraňovat užívat si naplnění Duchem. Může to být záměrná a vědomá neposlušnost ve vašem životě. Bůh dává Ducha Svatého „těm, kteří Jej poslouchají.“ (Skutky 5,32). To neznamená, že musíte být dokonalí. Znamená to však, že je potřeba se před Bohem pokořit. To je znamením toho, že se podřizujete Jeho vůli. Když se pokoříte, Bůh vám dá milost překonat léčky hříchu a vy budete schopni přijmout naplnění Duchem. Největší léčkou neposlušnosti v životě mnohých věřících je urážka. Odpustit těm, kdo nám ublížili, vyžaduje záměrné rozhodnutí. Ve všech případech bez výjimky jsem byl svědkem toho, že v tu chvíli, kdy se věřící, který byl uražený a který chtěl být naplněn Duchem Svatým, rozhodl odpustit, začal se Duch projevovat. Udělejte si čas na to, abyste odpustili těm, kteří vám ublížili, a poproste Boha, aby vám je ukázal

Jeho očima. (Téma urážky probírám velmi podrobně ve své knize Satanova návnada.)

Jen požádejte ve víře ...

Což je mezi vámi takový otec, že když ho syn požádá o chléb, podá mu kámen? Nebo o rybu, že mu místo ryby podá hada? Nebo požádá-li o vejce, podá mu štíra? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše Otec z nebe dá Ducha Svatého těm, kteří ho žádají.“
(Lukáš 11,11-13)

Někteří lidé vyučují, že když požádáte o Ducha Svatého, může se vám stát, že místo Něj přijmete zlého ducha. Tato Ježíšova slova by měla jakoukoli pochybu rozmělnit. Bůh je dárce každého *dobrého a dokonalého* daru (viz Jakubův 1,17). Jestliže požádáte Otce o Ducha Svatého, nedá vám místo toho démona. On vám dá Ducha Svatého. Proto se nebojte otevřít se a nechat se naplnit Jeho Duchem.

Poté, co se otevřete pro naplnění Duchem, neočekávejte, že se vás Duch Svatý chopí a bude kroutit váš jazyk, aby vás přinutil promlouvat. Dal vám svobodnou vůli. Duch je gentleman, který vás nikdy nebude nutit. Satan vás bude nutit. Duch Svatý vás povede. Duch vám dá slova (mohou to být slabiky, zvuky, „žvatlání“, zlomky slov), ale vy jste ti, kteří se Mu musí poddat ve třech věcech: musíte Mu poddat své rty, svůj jazyk a své hlasivky. Když to uděláte, nebeský jazyk začne tryskat z vašeho ducha jako kávovar na preso. Možná to zpočátku bude jen jedna slabika. Když se vírou rozhodnete tuto jednu slabiku promlouvat, začne jich přicházet více. Opět říkám, že vše od Boha přijímáme vírou. S darem jazyků to není jinak. Jen vírou promlouvejte to, co vám dává. A přestože se možná budete ze začátku

zakoktávat, to, co vyslovíte, se nakonec rozvine v celý nebeský jazyk.

Vyšší roviny

Důvod, proč se poslední dvě kapitoly tak podrobně zabývám darem jazyků, je to, že jsem přesvědčen, že Bůh touží, abychom měli nebeský jazyk, který nás s Ním spojí na hlubší úrovni a který sjednotí Boží lid k záměrům Jeho království. Touhou Ducha Svatého je, aby všichni lidé, muži i ženy, poznali Ježíše. Když bude růst náš důvěrný vztah s Bohem a naše partnerství s Ním, On pozvedne náš zrak a odhalí nám svět v novém světle. Uvidíme svět, který zoufale potřebuje Krista, ale také uvidíme a skrze Jeho Ducha budeme vědět, jakou roli máme hrát, když budeme světu Krista přinášet.

Doufám, že se vám seznámení s Duchem Božím líbilo. Vše, co jste zjistili v těchto kapitolách, je jen malou ochutnávkou Jeho nekonečného, věčného a jedinečného divu. On touží vzít vás do vyšších rovin každíčký den vašeho života. Rád bych vás povzbudil, abyste si tuto knihu čas od času znovu pročetli. Pak může Duch jednat s vaším srdcem a budete Jej moct poznat novým a hlubším způsobem.

Duch Svatý má zalíbení v tom, že vám zjevuje Ježíše. Uctěte Jeho přítomnost a pozvěte Jej do každé oblasti svého života, ne jen do „duchovních“ záležitostí. Slíbil, že vás nikdy neopustí a nikdy se vás nezřekne. Užijte si toto úžasné zaslíbení každou minutu každého dne. Když budete číst Boží slovo a budete trávit čas v Jeho přítomnosti, budete poznávat Ducha stále důvěrněji. Nejlepší zprávou je to, že je to cesta bez konce. Vždy toho bude víc, co vám bude chtít odhalit. Neuspokojujte se s tím, co jste slyšeli, viděli či poznali. Rozšiřte hranice své mysli tím, že dovolíte Duchu Ježíše Krista, aby vládl ve

vašem životě. Jsem si jist, že když to uděláte, uvidíte Boží slávu a majestát ve svém životě jako nikdy předtím.

ZTIŠENÍ – DEN PRVNÍ

MODLITBA V DUCHU... OTEVÍRÁ PŘÍSTUP K HLUBŠÍ DŮVĚRNOSTI

Jestliže Boha chválíte v jazycích, rozumí vám ... protože se s Ním sdílíte o důvěrnosti, které jsou jen mezi vámi dvěma.

- 1. Korintským 14,2 The Message

Největší požehnání modlitby v řeči Ducha je hlubší důvěrnost s Bohem. Pán všeho tvorstva touží po společenství a vztahu s námi tak moc, že do našeho ducha vložil Svého Ducha a tím nám dal možnost komunikovat s Ním na Jeho vlastní úrovni. Není to naprosto úžasné? Pastor **Kenneth Hagin** starší napsal:

„Bůh je Duch. Když se modlíme v jazycích, náš duch je v přímém kontaktu s Bohem, jenž je Duch. Mluvíme s Ním nadpřirozeným způsobem ... Promluva v jiných jazycích není pouze původním důkazem naplnění Duchem Svatým, ale je to *pokračující* zkušenost, která probíhá po zbytek našeho života. Za jakým účelem? Aby nám pomohla uctívat Boha.

Když vytrváme v modlitbě a uctívání Boha v jazycích, pomůže nám to být si stále vědomi Jeho přítomnosti v nás. Pokud si budu vědom Boží přítomnosti ve mně každý den, zaručeně to musí ovlivnit to, jak svůj život žiju.“

Když se modlíme v Duchu, nemodlíme se ve svém porozumění, ale v Božím porozumění. Duch se skrze nás modlí dokonalou Boží vůlí!

Je důležité modlit se v Duchu a krmit se každý den

Božím slovem, protože to je způsob, jak se s Bohem důvěrně setkáváme. Jaký je váš denní čas a místo, kdy máte společenství s Bohem? Ukázal vám Duch Jeho hlubokou, osobní lásku?

.....

.....

.....

.....

.....

Jestliže nemáte stálý čas a místo ke ztišení s Bohem, modlete se a poproste Ducha Svatého, *kdy a kde* by se s vámi chtěl setkávat a ukazovat vám Svou hlubokou lásku, kterou k vám cítí.

Zapověděli jste dar promluvy v jazycích nebo jste jím pohrdali? Pokud ano, proč? Jak vám tato lekce pomohla uvidět jazyk Ducha v pozitivnějším, mocnějším světle?

.....

.....

.....

.....

.....

Jestliže jste pohrdali darem jazyků, poproste Boha, aby vám odpustil a naplnil vás zčerstva Duchem Svatým.

Někteří lidé mají potíže používat svůj modlitební jazyk, protože jim přichází jen jedno nebo dvě slova. Týká se vás to také? Pokud ano, zkuste si představit, jak k vám Duch jemně promlouvá tato slova: „Miluji tě. Použiješ to, co jsem ti dal? Prokážeš mi svou lásku a uctíš Mě tím, že budeš promlouvat slova, která ti dávám? Přestože je jich málo, jsou mezi mnou a tebou a jsou velice zvláštní.“

Počkejte chvíli a reagujte.

.....

.....

.....

.....

.....

Nesrovnávejte svůj důvěrný modlitební jazyk s druhými lidmi. Používejte slova, která vám Duch Svatý dal. Když budete věrni v malém, On vám dá mnohem více!

Pročtěte si Matouše 25,14-23 a věnujte zvláštní pozornost veršům 20 – 23.

ZTIŠENÍ – DEN DRUHÝ

MODLITBA V DUCHU... ODEMYKÁ TAJEMSTVÍ BOŽÍ

„Vám je dáno poznat tajemství království Nebes ... Neboť kdo má /porozumění tomuto tajemství/, tomu bude dáno /větší poznání/ a bude mít nadbytek /porozumění/ ...

- Matouš 13,11-12

(dosl. překlad z angličtiny; pozn. překladatele)

Ježíš řekl, že jste dostali šanci porozumět tajemstvím Božího království. Jak tato tajemství přijímáme a jak jim můžeme porozumět? Tím, že přebýváme ve vztahu s Jeho Duchem. Boží tajemství nám jsou zjevována, když se modlíme v Duchu a trávíme s Ním čas.

Oswald Chambers byl autorem, mluvčím a šampionem v důvěrném oddání se Bohu. Ve své velice známé knize *Vše nejlepší pro Jeho slávu* píše:

„Jak poznáte přítele? Podle toho, že vám svěří nejtajnější smutky? Ne. Že vám svěří své nejtajnější radosti. Mnoho lidí vám vyleje svá trápení, ale znamením důvěrného přátelství je to, když sdílíte své tajné radosti.“

Co je to nejúžasnější Boží tajemství, které vám Duch odhalil? Proč je tak zvláštní?

.....

.....

.....

.....

.....

Sdílíte se s Duchem Svatým o své osobní myšlenky,

pocity a touhy? Mluvíte s Ním někdy o svých největších snech a obavách? Přátelé se o tom spolu baví. Zastavte se na chvíli a podělte se s Ním o něco důvěrného. O něco, co je vašemu srdci drahé a o co jste se ještě nikdy předtím nepodělili nebo o čem jste již dlouho nemluvili.

.....

.....

.....

.....

.....

Jestliže se o tyto věci s Duchem Svatým důvěrně nesdílíte, proč tomu tak je? Poproste Jež, aby vám ukázal, co vám brání to udělat, a aby vám pomohl svobodně se sdílet s tím, co máte na srdci.

Komunikace s Bohem není jen mluvení. Je to také *naslouchání*. Musí v tom být rovnováha. Pokud si neuděláme čas na naslouchání, nemůžeme slyšet, co nám Duch říká. Chambers pokračuje:

„Dovolili jsme někdy Bohu, aby nám svěřil nějakou svou radost, nebo Mu svá tajemství sdělujeme bez přestání, že Mu ani nedáme prostor k tomu, aby k nám mluvil? Na počátku křesťanského života máme na Boha spoustu proseb. Potom zjistíme, že Bůh chce, abychom s Ním měli vztah, aby nám mohl ukazovat Své záměry. Jsme natolik oddaní způsobu modlitby podle Ježíše (tvá vůle se staň), že dokážeme zachytit Boží tajemství?“

Bůh říká, že vše má svůj čas, což zahrnuje i čas mluvit a čas být v modlitbě potichu (viz Kazatel 3,1-7). Zeptejte se Ducha: „Je to tak, že během modlitby neustále mluvím? Dávám Ti čas, abys mohl zjevovat Svá tajemství? Snažíš se mi něco říct, přičemž já ale nejsem dostatečně ve ztišení, abych to zaslechl? Pokud ano, co je to?“ Ztište se a poslouvejte. Co vám Duch Svatý říká?

.....
.....
.....
.....
.....

A za to se modlím ... aby vám Bůh ... dal duchovní moudrost a zjevení, abyste Jej mohli lépe poznat. Abyste získali osvětlené oči ducha, což způsobí, že si uvědomíte, jak velká je naděje v jeho povolání, jaké je bohatství a sláva, jež jsou zaslíbeny křesťanům, a jak nesmírná je velikost jeho moci, jež je nám, kteří věříme v Boha, dostupná.

- Efezským 1,17 – 19 (anglický překlad Phillipse)

ZTIŠENÍ – DEN TŘETÍ

MODLITBA V DUCHU ... PŘINÁŠÍ VNITŘNÍ POKOJ

Ovocem Ducha je však ... pokoj ...

- Galatským 5,22

Co je to pokoj? Někdy nám to, když pochopíme, co určitá věc není, pomůže pochopit, co doopravdy je. Skutečný pokoj, pokoj, který dává Ježíš skrze Svého Ducha, není o tom mít v bance konto plné peněz, mít překrásný dům a luxusní vybavení nebo naprosto bezproblémové vztahy.

Skutečný pokoj, Boží pokoj, není definován vnějšími okolnostmi a podmínkami. Je to stabilita uprostřed potíží. Je to schopnost zůstat mentálně, emocionálně, fyzicky i duchovně klidný a vyrovnaný uprostřed problémů.

Zastavte se a zeptejte se sami sebe: „Jaké je mé chápání pokoje? O co se můj pokoj opírá? Jak se mé chápání pokoje liší od Božího pohledu na pokoj? Co je potřeba změnit?

.....

.....

.....

.....

.....

Skrze Kristovu oběť jsme získali pokoj s Bohem. Skrze naplnění Duchem získáváme pokoj Boží. Sám Ježíš řekl:

„Zanechávám vám pokoj. Svůj pokoj vám dávám a můj dar není vůbec podobný pokoji tohoto světa. Nesmíte být zoufalí a nesmíte být sklíčení.“

- Jan 14,27 (anglický překlad Phillipse)

Co máme s pokojem, který nám dal Kníže pokoje, dělat?

Pokoj /duševní harmonie, která pochází od/ Kristův ať rozhoduje /vládne, **jedná jako rozhodčí neustále**/ ve vašich srdcích /rozhoduje a s konečnou platností řeší všechny otázky, které vám vyvstanou na mysli/; k němu /pokojnému stavu/jste byli také povoláni /abyste v něm žili/.

- Koloským 3,15 (AMP)

Představte si, že jste odpalovač, který se dostal až na domácí metu. Za vámi stojí Rozhodčí *pokoje* a každý míč, který na vás nadhazovač hodí, je rozhodnutí, jež musíte učinit. Nyní si pozorně přečtěte Koloským 3,15. Jak důležité jsou výroky Rozhodčího? Co vám Duch Svatý říká ohledně toho, zda Mu dovolíte být vaším Rozhodčím pokojem?

.....

.....

.....

.....

.....

Základním způsobem, kterým nás Duch vede do dokonalé Boží vůle, je skrze pocit vnitřního pokoje. Právě to má Bible na mysli, když říká: „Duch sám dosvědčuje našemu duchu“ (Římanům 8,16). Jakým rozhodnutím, u kterých potřebujete, aby vás Bůh vedl, právě čelíte? Modlete se v Duchu. Pak čekejte na Jeho svědectví pokoje. Co vám říká?

.....

.....

.....

.....

.....

ZTIŠENÍ – DEN ČTVRTÝ

MODLITBA V DUCHU ... UVOLŇUJE MOUDROST A PŘINÁŠÍ NASMĚROVÁNÍ

Nedostává-li se někomu z vás moudrosti, ať ji žádá od Boha / Jestliže chcete vědět, co máte pro Boha dělat, zeptejte se Ho a rád vám to řekne – dosl. překlad z angličtiny; pozn. překladatele/, který dává všem štědře a nevyčítá, a bude mu dána.

- Jakubův 1,5

Kdo je dárce moudrosti a nasměrování? Duch Svatý. Izajáš Jej nazývá Duchem moudrosti a porozumění, Duchem poznání a Rádcem. Ježíš řekl, že je to náš Učitel, který nás uvede do veškeré pravdy. Kde náš Učitel bydlí? V nás, svém chrámu. Kdykoli postrádáte moudrost ohledně toho, co dělat, modlete se s porozuměním a v Duchu, a On vám dá nasměrování, které potřebujete!

Udělejte si čas a rozjímejte o těchto mocných verších. Mějte přítom na mysli, že Pán a Duch je tentýž.

Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, Svatý Izraele: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který tě vyučuje ke tvému prospěchu, který tě vodí cestou, po níž půjdeš.

- Izajáš 48,17

A na vlastní uši uslyšíš za sebou říkat: To je ta cesta, po ní jděte, ať se dáte napravo nebo nalevo.

- Izajáš 30,21

Dám ti chápání, vyučím tě cestě, kterou máš jít, budu ti radit, spočíne na tobě mé oko.

- Žalm 32,8

Přítel, Duch Svatý, kterého pošle Otec na mé přání, vám vše vysvětlí naprosto jasně.

- Jan 14,26 The Message

Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy...

- Jan 16,13

Hospodine, dej mi poznat svoje cesty, vyuč mě svým stezkám. Uváděj mě do své pravdy, vyučuj mě, vždyť jsi můj Bůh, má spása. Po celý den očekávám na tebe... Pokorné uvádí do práva, pokorné učí své cestě... Jak je na tom člověk, který se bojí Hospodina? Bude ho vyučovat cestě, kterou si má zvolit.

- Žalm 25,4-5; 9;12

Pro jakou oblast potřebujete moudrost a nasměrování? Je to vaše práce? Zdraví? Manželství? Děti? Finance? Přátelství? Ať je to jakákoli situace, zkuste projít těmito kroky:

1. *Předložte svou konkrétní žádost o moudrost Bohu. Děkujte Mu za Jeho nasměrování v minulosti (viz Filipským 4,6-7).*
2. *Modlete se v Duchu. Používejte dar jazyků k modlitbě tak dlouho a horlivě, dokud se Duch skrze vás bude chtít modlit (viz Efezským 6,18; Římanům 8,26-27).*
3. *Poproste Ducha o výklad. On vám zjeví tajemství toho, co jste se právě modlili (viz 1. Korintským 14,13).*
4. *Zapište si, co vám zjeví (buďte si vědomi, že se to možná nestane ihned, ale stane se to).*

5. *Poproste Ducha Svatého o milost jednat na základě nasměrování, které vám dá.*

Nejvíce potřebuji moudrost a nasměrování v
.....
.....
.....
.....

Toto je moudrost a nasměrování, které mi Duch Svatý dává:
.....
.....
.....
.....

ZTIŠENÍ – DEN PÁTÝ

MODLITBA V DUCHU ... VÁS POSILUJE A BUDUJE

Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe ...

- 1. Korintským 14,4

Proč si dá nepřítel tak velikou práci, aby vám zabránil modlit se v jazycích? První Korintským 14,4 nám prozradí ten důvod: nechce, abyste byli posílení. Čím silnější jste v Duchu, tím silnější jste pro Krista. A tím jste i větší hrozbou pro ďáblovu království.

Zrovna jako alternátor ve vašem autě dobíjí baterku, tak modlitba v Duchu dobíjí vašeho ducha. Zahání strach, depresi a negativitu. Buduje vás takovým způsobem, že to ani nelze popsat. Když se modlíte v jazycích, zvětšujete svou schopnost nést přítomnost a moc Boží.

Modlíte se v Duchu *pravidelně* nebo jen *zřídkakdy*? Jestliže pravidelně, jak často a jak dlouho? Jestliže pouze zřídkakdy, proč tomu tak je?

.....

.....

.....

.....

.....

Co se uvnitř ve vás děje, když investujete čas do modlitby v jazycích? Jaké další ovoce a projevy Ducha vidíte jako výsledek? Jak vás to povzbuzuje k modlitbám?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Jak obvykle reagujete na stresové, vyčerpávající situace? Vyzkoušeli jste modlit se v Duchu? Zastavte se a modlete se: „Duchu Svatý, změň mou přirozenou, negativní reakci na nadpřirozenou, pozitivní, kdy se budu modlit v jazycích. Naplň mě jako nikdy předtím!“

.....

.....

.....

.....

Jaké kroky vám Duch Svatý ukazuje, že máte podniknout, aby se stal větší součástí vašeho každodenního života? Zapište si je a začněte je dělat.

Není pochyb o tom, že vám do mysli nepřítel vložil myšlenky a do vašeho těla přinesl pocity, které vás mají odradit od modlitby v jazycích. Dělá to všem věřícím. Níže uvádím některé důvody a výmluvy, které používá. Zní to povědomě? Napište si jakékoli další, které vás napadnou. Poté se modlete a poproste Ducha Svatého, aby vám dal Bohem zmocněnou odpověď na každou jednu lež, kterou vám nepřítel podstrčil.

To není z Boha, to sis vymyslel.

.....

.....

.....

Cítím se tak hloupě. Zní to tak hloupě.

.....

.....

.....

Jenom opakuješ to, co říkají ostatní.

.....

.....

.....

K ničemu to nevede.

.....

.....

.....

Zkrátka mi nejde modlit se v jazycích.

.....

.....

.....

Vše, co mám, je jedna nebo dvě slabiky.

.....

.....

.....

Co by si ten a ten myslel, kdyby mě slyšel?

.....

.....

.....

Přátelé, nedovolte nepříteli, aby vás podvedl a přinutil si myslet, že byste se neměli modlit v jazycích. Odvrhněte jeho myšlenky a zbavte se těchto pocitů. Otevřete ústa denně a „s pečlivostí se budujte na nejsvětější víře skrze modlitbu v Duchu Svatém“

(Judův 1,20 The Message).

Otázky k diskuzi

Jestliže tuto knihu používáte jako součást vyučování série Messenger o Duchu Svatém, prosím, podívejte se na video ukázkou v části 5.

- 1 | Modlitba v jazycích (řeč Ducha) je velmi užitečná a přínosná. Udělejte si čas a vyjmenujte tolik užiteků, na kolik si jen dokážete vzpomenout. Který z nich je nejhodnotnější pro vás a váš život v současné době? Pokud můžete, podělte se o to, proč.
- 2 | Jeden důvod, proč nám Bůh dal dar jazyků, je, aby nepřítel nevěděl, co se právě děje. Bůh je vševědoucí. Dábel ne. Dábel nerozumí a neumí naladit nadpřirozenou Boží frekvenci řeči Ducha. Podělte se o konkrétní události, kdy jste se modlili v jazycích (přimlouvali jste se) a přemohli jste ďáblovy plány ve svém životě nebo v životě druhých lidí.

Vedoucí: zvažte tyto verše: Lukáš 10,19; Efezským 6,10-18; 2. Korintským 10,3-5; Matouš 11,12; Zjevení 12,11.

Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete duchem a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté.
- Efezským 6,18

- 3 | Když potřebujeme moudrost ohledně toho, co máme v určité situaci dělat, modlitba v Duchu Svatém je životně důležitým klíčem k tomu, abychom získali Boží nasměrování. Pečlivě si přečtěte Příklad 20,5; 1. Korintským 14,13 a Jana 7,38-39. Popište, jak modlitba v jazycích

uvolňuje Boží radu, která byla vložena do našeho srdce.

- 4 | Když přebýváme ve společenství s Duchem Svatým, mohou být skrytá „tajemství“ odhalována. Tato tajemství zahrnují věci, jako například kam bychom měli chodit do církve, koho si máme vzít, kterou práci bychom měli přijmout, který dům koupit, jak se modlit za druhé, jak být lepším manželem/manželkou či rodičem a jak jednat s problémy v práci. Pokud jste ochotní, podělte se s ostatními lidmi ve vaší skupině, jak vám modlitba v Duchu odemkla odpovědi k jedné nebo více situacím, o kterých jsem mluvil.
- 5 | V 1. Korintským 14,15 vidíme, že je velmi cenná jak modlitba v Duchu tak modlitba s porozuměním. Jaké jsou užitky modlitby s porozuměním? Jak nám modlitba v Duchu pomáhá modlit se s porozuměním účinněji a přesněji?
- 6 | První Tesalonickým 5,17 nás nabádá, abychom se „modlili bez ustání“. Znamená to, že se máme modlit dvacet čtyři hodin denně sedm dní v týdnu? Nebo se zde mluví o něčem jiném? Přečtěte si 1. Tesalonickým 5,16-19 a diskutujte o tom, co nám Bůh říká.
- 7 | Někteří věřící, kteří jsou naplněni Duchem Svatým, pohlíželi spatra na ty, kteří nepřijali tento úžasný dar, a zacházeli s nimi jako s druhořadými křesťany. Choval se k vám někdy někdo tímto způsobem? Pokud ano, jak to ovlivnilo váš vztah s Bohem a ostatními věřícími? Chovali jste se někdy vy k někomu tímto způsobem? Ať už vědomě či nevědomě? Jaký by měl být náš postoj ohledně naplnění Duchem?

POZNÁMKY

[illegible]

SHRNUTÍ KAPITOLY

- Projevy důvěrnosti s Duchem, včetně modlitby v jazycích, se mají odehrávat ve správný čas a na správném místě.
- Neignorujte, nepohrdejte ani se nevyhýbejte daru jazyků jen proto, že jej někteří lidé zneužili.
- Když se modlíte v jazycích, promlouváte Boží tajemství a můžete Ho požádat, aby vám dal výklad vašich modliteb.
- Bůh dává svou moc pokorným. Pokora odemyká dveře k Božím tajemstvím.
- Můžeme se modlit v Duchu, když potřebujeme moudrost, když toužíme Boha uctívat na hlubší úrovni nebo se chceme přimlouvat za druhé. Duch mocně rozšiřuje naše schopnosti ve všech těchto oblastech.
- Boží nasměrování často přichází ve formě pokoje. Když se modlíme v Duchu a máme ohledně něčeho pokoj, Duch Svatý dosvědčuje našemu duchu a vede nás dál.
- Modlitba v jazycích občerstvuje, obnovuje a buduje celou naši bytost. Udělejte si čas na modlitbu v řeči Ducha každý den!

Bonusová kapitola

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Obsah následující části byl převzat ze semináře Otázek a odpovědí s Johnem a Lisou Bevereovými. Tento seminář je dostupný na audio a video nahrávkách a je součástí série vyučování služby Messenger International, a to konkrétně série Duch Svatý: Seznámení

Lisa: Zmínil jsi, že se některé církve zaměřují na vytvoření dobré atmosféry tak moc, že zanedbávají přítomnost Ducha Svatého. Mnohé církve chtějí vědět, jak mohou mezi sebe opět pozvat přítomnost Ducha Svatého, aniž by jejich bohoslužba byla „divná“ nebo nepřiměřeně zdlouhavá. Jak to mohou udělat?

John: Musí Ho jednoduše požádat. Jak jsem již zmínil, Duch Svatý je gentleman. První krok nechá vždy na nás.

Mnohokrát se stává, když sloužím v církvích a lidé si dopředu přicházejí pro modlitbu spasení, že řeknu: „Duchu Svatý, prosím, dotkni se jich.“ Trvá to jen několik minut a Jeho přítomnost se projeví. Lidé na shromáždění začnou plakat. To se mi vždy líbí, protože Bible mluví o tom, že máme okusit tento nebeský dar (viz Židům 6,1-6). Zjistil jsem, že je mnohem menší šance, že lidé odejdou od Boha, pokud zakusili tento nebeský dar – projev přítomnosti Ducha.

Jednou jsem byl ve veliké církvi, která upustila od některých forem projevů, jež by nám mohly připomínat dřívější charismatická setkání. Na jednom shromáždění projevil Boží Duch svou přítomnost. Lidé po celém sále plakali. Boží přítomnost byla hmatatelná. Pán mi řekl: „Teď je správný čas jim říct, aby děkovali Bohu a chválili

Ho.“ Udělal jsem to a ukončil jsem službu. Poté mi pastor svěřil: „No teda! Myslel jsem si, že teď budeme ještě minimálně hodinu pokračovat. Že se začnou dít divné věci, jako to bylo kdysi.“ A dodal: „Moc se mi líbilo, jak tě Bůh vedl. Když jsi uvedl, že Bůh dokončil to, co dělal, doslova jsem to tak cítil. Vnímal jsem, že Bůh dosáhl svého cíle. V tu chvíli jsi řekl ‚můžeme ukončit službu.‘“ Viděl jsem, jak Boží přítomnost přišla být i jen na dvě minuty, ale velice silně zasáhla přítomné.

Lisa : Nedávno jsme se s Johnem bavili. Někdy máme k dispozici jen třicet pět minut, kdy můžeme na službě kázat, ale v podstatě je to našich třicet pět minut. A tak místo toho, abychom kázali třicet pět minut ...

John: Kážeme třicet.

Lisa: Kážeme třicet. Nebo přenecháme prostor Duchu Svatému uprostřed našeho kázání. Musíme dát Duchu Svatému prostor, aby se mohl projevit. Někdy se služebníci tak snaží pokrýt tolik různých oblastí, že zapomenou nechat jednat Ducha.

Lisa: Hodně ses sdílel o to, co to znamená, když nás Duch Svatý „naplní“. Ale co to znamená, když nás zastaví? Jak to vypadá?

John: List Koloským nás nabádá: „Ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův“ (viz Koloským 3,15). V osmé kapitole listu Římanům se píše „všichni pak, kteří jsou vedeni Duchem, jsou synové Boží“ (verš 14). Slovo synové v tomto verši, který mluví jak o synech, tak o dcerách, je řecké slovo *buios*, což znamená „dospělí synové“. Ne každý křesťan je veden Duchem. Mnoho z nich se nechá vést svými pocity, svým intelektem nebo situacemi či okolnostmi. Bůh zde

říká, že „dospělí synové a dcery jsou vedeni Duchem.“ Jak nás Duch vede? Dosvědčuje našemu duchu (verš 16). Takže, jinými slovy, řekněme, že chcete jet do určitého města a vnímáte neklidný, hlodavý, téměř iritující, podivný pocit ve svém duchu ...

Lisa: Stalo se někdy, že jsi šel někam, kam jsi neměl jít?

John: Ano

Lisa: Jaké bylo ovoce toho rozhodnutí?

John: Ovoce bylo takové, že jsem prohlásil: „To už nikdy neudělám!“ Byla to katastrofa. Naučil jsem se, že jestliže budu vnímat podobné pocity, musím se zastavit.

Jednou jsem se ocitl v situaci, kdy jsem souhlasil, že pojedu na jedno setkání, ale potom jsem vnímal, že Pán nechce, abych tam jel. Dal jsem však své slovo. Řekl jsem: „Bože, tvé Slovo říká, že mám být člověkem, jehož ano je ano a ne je ne, i kdyby to bylo k mé vlastní škodě. Musím na toto setkání jet. Potřebuji, abys mě ochraňoval.“ Bůh mě za to nenapomenul. Cesta nebyla nic moc, ale viděl jsem, že jsem pod Jeho ochranou.

Je však lepší, abych si nejprve tuto stopku uvědomil: *Nedělej to. Tam nejezdí.* Je to opravdu úžasné a rozpoznáte to, když to přijde. Je to vytrvalé. A čím déle s Bohem kráčíte, tím citlivější se vůči tomuto vedení stáváte.

Lisa: Mluvil jsi o Dr. Cho a úžasných věcech, které dělá, a o tom, jak se sám naplňuje skrze modlitbu v Duchu Svatém. Také vím, že dalším klíčem, o kterém mnoho lidí neví, je to, že Dr. Cho dokáže říct „ne“ spoustě věcem, aby si tak ochránil svůj čas s Duchem. Duch Svatý nám může říct „ne“ k některým možným věcem proto, aby mohl v našem životě udělat něco *nemožného*.

John: Zajisté si všimnete, že v knize Skutků byli apoštolové naplnění ve druhé kapitole, ale potom Petr „naplněn Duchem Svatým“ mluvil k vládcům ve Skutcích 4,8 a věřící byli „naplnění Duchem Svatým“ ve Skutcích 4,31. Být naplněn Duchem není jednorázová věc. Bůh říká: „A neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale naplňujte se Duchem“ (viz Efezským 5,18-19). Není to tak, že by se vytrácel. Máme však být neustále prosyceni Duchem. V manželství je období, kdy jsme prosyceni láskou jeden k druhému. Může také dojít k období, kdy jsme byli odloučení a je potřeba znovu se prosytit.

Lisa: Je potřeba udělat to záměrně.

John: Je to záměr a rozhodnutí. Zůstávat naplněn. Naplňovat se Duchem je neustálá, pokračující záležitost. A když jste naplnění Duchem, projeví se to žalmy a duchovními písněmi (viz Efezským 5,18-20). Zjistíte, že nemůžete přestat zpívat. Tento týden zpívám mnohem víc než jindy

Lisa: Vypněte televizi.

John: Ano, vypněte televizi.

Lisa: Omezte i další věci, které vás vyčerpávají.

Lisa: Mohou mít duchovní dary všichni věřící nebo je to pouze pro služebníky?

John: Jsem přesvědčen, že každý věřící má schopnost působit v jakémkoli daru Ducha. Pokud někdo potřebuje obrovský zázrak, tento dar činění zázraků může sestoupit na kteréhokoli věřícího. Bůh také vkládá konkrétní dary do života určitých lidí. Tyto dary pak působí, kamkoli jdou.

S Lisou známe jednoho člověka, který má dar uzdravování, jenž mu umožňuje sloužit konkrétně uzdravením srdce. Na setkání s ním přijíždějí lidé, kteří mají problémy se srdcem, z celého národa a jsou uzdraveni. Dar uzdravení v jeho životě mu pomohl naplnit službu, ke které byl povolán.

Také mám však na mysli jiného známého, jehož syn se utopil ve vaně. Zabil ho elektrický proud a byl 45 minut mrtvý. Můj známý mi řekl: „Johne, třicet minut jsem se modlil a nic se nestalo. Záchranáři už byli otrávení. Pak mě něco najednou praštilo do hlavy. Někdo jiný se podíval mýma očima a já jsem řekl svému synovi: „Budeš žít, nezemřeš.“ Jeho syn byl vzkříšen z mrtvých. Můj přítel věří, že to byl „dar zvláštní víry“, který na něj sestoupil. Ten dar byl v tu chvíli potřebný.

Lisa: Přitom v tu dobu nebyl muž oficiálním služebníkem v církvi.

John: Byl to policista.

Lisa: A nebylo to při bohoslužbě.

John: Zrovna se vrátil domů z první služby, při které kdy ve svém životě kázal.

Lisa: Chtěla bych, aby to bylo zcela jasné ...

John: Věřící. Jakýkoli věřící může mít duchovní dar.

Lisa: Jakýkoli věřící, který je naplněn Duchem Svatým. A kdykoli ve svém životě.

John: Nemusíte čekat na dar uzdravení. Ježíš řekl: „Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu

budou vyhánět démony, budou mluvit novými jazyky, budou brát hady do rukou a vypijí-li něco smrtelného, nijak jim to neublíží. Na nemocné budou vzkládat ruce a budou se mít dobře.“ (viz Marek 16,17-18). Zde se mluví o tom, že se za někoho modlíte modlitbu uzdravení ve víře. Bůh to poctí, protože On ctí své Slovo.

Lisa: Nemusíte čekat na to, až vás pastor pozve za kazatelnu. Nemusíte čekat na to, až potkáte někoho v rohu na chodbě v církvi. Můžete ve skutečnosti vzít Boží moc a Boží zaslíbení s sebou do svého každodenního života, do svého obyčejného světa. A jestliže budete vnímat vedení Ducha mluvit s někým, dotknout se někoho nebo se za někoho modlit či být k někomu štědrý (možná bychom měli začít s tou štědrostí), bude to úžasné. Dokážete to.

John: A to je další dar, dar dávání, štědrosti.

Lisa: Víme, že Duch Svatý přišel, aby zjevil Ježíše. Když tedy mluvíme o projevech, které jsme zažili během několika posledních desetiletí (třesení se, smích, válení po podlaze, padání pod Boží mocí), jak tyto věci zjevují Ježíše?

John: No, Bible mluví o neobvyklých znameních, ale většinou jsou dána na krátké období. Jsou období, kdy se neobvyklá znamení a divy dějí, přitáhnou pozornost lidí a nasměrují je k Ježíši. Co mě opravdu mrzí a odrazuje, je, když se lidé zajímají více o projevy, než o toho, Kdo se projevuje.

Jednou, když jsem byl v Singapuru, přišel do církve, kde jsem sloužil, uzdravující evangelista. Měl dar, který se projevoval tím, že se lidé neovladatelně smáli. Během služby jsem vnímal, že má na tuto velkou církev sestoupit přítomnost Boží. Zničehonic se lidé začali smát. Drásalo mi to srdce. Tak jsem se cítil v duchu.

Lisa: Takže to byla správná věc, ale ve špatný čas?

John: Řekl jsem: „Přestaňte! Tento projev používáte ze zvyku. Nenásledovali jste Božího Ducha. Tohle tady dělat nechtěl. Chtěl se dotknout lidí velmi hluboce bázní Boží. Nyní můžeme doufat, že se Duch Boží vrátí a bude nám sloužit.“ Potom jsem je vybídl, aby se znovu modlili. Duch Boží sestoupil a lidé v celé budově začali plakat.

Co se stalo v těch případech, kdy jsou projevy ohavností, je to, že se lidé začali předvádět. Žádný pár nebude prožívat důvěrnosti před všemi ostatními. Je to téměř, jakoby lidé chtěli vzít důvěrnost, kterou jim Bůh nabízí, a předvést se s ní. Jako kdyby říkali: „Podívejte se na nás. My jsme duchovní.“ Zjistil jsem, že čím více Ducha Svatého znám, tím více Jej chci ochraňovat (Jeho dary, Jeho schopnosti a Jeho moc) způsobem, který Ho respektuje a vzdává Mu poctu. Ne způsobem, který Jej uhašuje. V 1.Tesalonickém 5,19-21 Bible mluví o zhášení Ducha. Dojde k tomu, když potlačíte a uhasíte Jeho moc a Jeho dary. Nedělejte to! Vzdejte Mu čest. Nevystavujte Jej na odív, jako kdyby byl nějakým laciným zdrojem moci.

Lisa: Chtěla bych říct, že prosíme Boha a zveme Jej, aby dělal, cokoli chce dělat On. Někdy Duch Svatý udělá něco způsobem nebo ve chvíli, kdy se to může zdát nepohodlné, ale nikdy to není násilím, nikdy za účelem intrik, nikdy to není ohavné. Nikdy to nebude pozornost soustředěná na lidi; vždy bude pozornost směřovat na Boha a obvykle je to doprovázeno příslušnou atmosférou a přítomností.

Nedávno jsem byla na setkání s lidmi z různých denominací. Slyšela jsem, jak se někteří vysmívali projevům, o kterých jsem přesvědčena, že ve své době byly opravdové a od Boha. Potom v nich lidé pokračovali snad ve víře, že Bůh bude dále takto jednat a žehnat tomu, čemu žehnal předtím. Smysl se během doby vytratil, ale

forma zůstala stejná. Tito lidé se jí nyní vysmívali. My žádný z těchto projevů nezesměšňujeme. Toužíme po čemkoli, co Duch Svatý má, ale chceme, aby se to dělo ve víře. Chceme, aby to probíhalo v patřičném řádu a toužíme po tom, aby to provázela Boží přítomnost.

Lisa: Je možné, aby člověk vnímal, že má ohledně něčeho opravdový pokoj, a nebyl to pokoj od Boha?

John: Ano, rozhodně ano. Jestliže se podíváme do Ezechiela do 14. kapitoly, mluví zde Bůh o tom, že za Ním přicházejí proroci a mají modly v srdci. Co je to modla? Novozákonní modlářství je žádostivost (viz Koloským 3,5), nesprávné toužení po něčem. Lidé, kteří mají v srdci modly, mohou dokonce jít k člověku sloužícímu prorockým pomazáním a říct mu: „Prosím, modli se za mne a promluv nade mnou Pánovo slovo.“ Bůh řekl: „každému takovému, kdo přijde, odpovím já, Hospodin, podle množství jeho bůžků v srdci“ (viz Ezechiel 14,4). Když přicházím k Bohu a prosím Jej o něco, musím se ubezpečit, že je mé srdce neutrální. Kdysi jsem to nedělal. Protože mé srdce nebylo neutrální, cítil jsem pokoj, který nebyl od Boha, a způsobilo mi to mnoho zármutku.

Právě proto jsem byl velmi rád, že na počátku našeho vztahu jsme s Lisou byli každý v jiném městě. Věnovali jsme třicet dní modlitbě za to, zda máme pokračovat v našem vztahu dále nebo ne. Mně se tak moc líbila, že mi trvalo minimálně dvacet pět dní, aby mě tato přitažlivost k ní přestala ovládat. Ale během těchto třiceti dnů jsem se dostal do bodu, kdy jsem věděl, že kdyby Bůh řekl „ne“, přijal bych to. Věděl jsem, že by to znamenalo, že má pro mě někoho jiného a zrovna tak pro ni. Ve chvíli, kdy jsem se dostal až k tomuto neutrálnímu bodu, začal jsem opravdu naslouchat.

Pokud vstupuji do svého modlitebního pokojíku a cítím, že nejsem neutrální, musím s tím jednat skrze Boží Slovo

a modlitbu tak dlouho, dokud se nestanu neutrálním. Musím být schopen slyšet jak ano, tak ne, protože jestliže se předem přikláním k jednomu či druhému, získám falešný pokoj.

Lisa: Tohle jsme museli udělat mnohokrát v různých obdobích našeho života. Mysleli jsme si: „Bude to takto. Bude to tehdy a tam ... „ a pak jsme si uvědomili, že to nebylo ani jedno z toho. Museli jsme vše úplně vymazat a říct: „Bože, cokoli chceš Ty.“

Často mluvíme o tom, že víme něco z Ducha. Když jsem studovala knihu *Výchova*, vyhledala jsem si slovo *intuice*. Je vytvořeno z latinského slova *in a tueor*, což dohromady znamená „vnitřní vedení“. Duch Svatý je naše vnitřní vedení. On nám dává nové srdce (viz Ezechiel 36,26) a začíná nás vyučovat.

Lisa: V životě přichází okamžiky (ať už týkající se lidí nebo situací), kdy všechno vypadá správně a přitom cítíme, že je to špatně. Mohl bys mluvit na toto téma?

John: Pokaždé, když jsem neposlechl toto vnitřní vedení, kdy v mém duchu všechno svědčilo o tom, že je to špatně, ale navenek to vypadalo dobře, to byla pro mě past a léčka.

Lisa: Je to obvykle tak, že získáš nějakou prvotní reakci, ale potom se to snažíš vyřešit rozumem jinak?

John: Ano. Obvykle je tou prvotní reakcí Boží Duch. A stejné je to, když ignoruji tvoji radu, Liso.

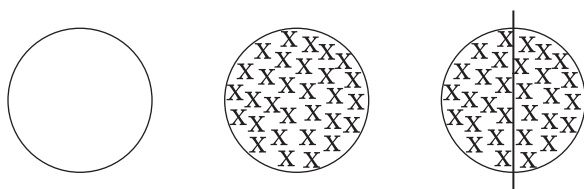
Manželům a manželkám bych chtěl říct toto. Když jsme se s Lisou vzali, modlil jsem se každý den asi hodinu a půl. Měl jsem dojem, že Lisa se modlí deset minut ve sprše.

Lisa: Já jsem měla práci na plný úvazek!

John: Mnohokrát se stalo, že jsem řekl: „Liso, opravdu si myslím, že bychom měli udělat toto. Opravdu vnímám, že do toho máme jít.“ A ona odpověděla: „Já to tak necítím.“ A v polovině případů měla pravdu! Frustrovalo mě to.

Jednoho dne jsem řekl: „Bože, modlím se hodinu a půl každé ráno. Lisa se modlí deset minut ve sprše. Přesto má téměř pokaždé pravdu.“

Pán mi odpověděl: „Nakresli si kruh.“ Tak jsem si nakreslil na kus papíru kruh. Bůh řekl: „Uvnitř kruhu nakresli samá x.“ Začal jsem kreslit uvnitř kruhu písmena x. Pokračoval: „Teď přesně uprostřed nakresli čáru.“ Přes celý kruh jsem uprostřed nakreslil čáru.

Řekl: „Všiml sis, že asi polovina písmen x je na jedné straně a polovina písmen x na druhé? Johne, když jsi byl svobodný, byl jsi ve Mně a v sobě úplný. S Lisou jsi se ale stal jedním tělem, takže ten kruh představuje tebe a Lisu. Ty jsi levá polovina. Ona je ta pravá.“

Pak mi Bůh řekl: „Víš, co znamenají ta x?“ Jsou to informace, které ode Mne potřebuješ, abys mohl učinit moudrá rozhodnutí. Problém je, že všechna svá rozhodnutí činíš na základě poloviny informací. Musíš se naučit čerpat od své ženy to, co jí ukážu, abys jako hlava rodiny, mohl učinit rozhodnutí na základě všech informací.“

S tímto porozuměním intuici odpovím ano, vždycky se to obrátilo proti mně, když jsem na začátku vnímal stopku a ignoroval jsem ji. Také však byly okamžiky, kdy mi Lisa něco řekla a já to ignoroval, přestože jsem hluboko uvnitř věděl, že jsou to slova z Ducha, protože co On dělá?

Dosvědčuje.

Lisa také někdy řekla něco, a stává se to jednou za několik let, o čem jsem věděl, že *to není z víry, že z ní mluví strach a že podle toho se řídit nebude*. Většinou však, když Lisa mluví, hluboko ve svém duchu vím, že má pravdu. Jestliže toto svědectví ignoruji, já sám jsem potom tím, kdo musí zaplatit vysokou cenu.

Lisa: Myslím si, že je John velmi velkorysý. Chci však, aby lidé pochopili, že když k nim Bůh něco promluví, mohou tomu důvěřovat. Výzkumy dokazují, že duch má mnohem více informací, než dokážeme ve skutečnosti pochopit. Když do toho vstoupíme se svým rozumem a začneme si něco domýšlet a „spekulovat“, nezpochybňujeme sami sebe. Zpochybňujeme Boha. Když nám Bůh něco začne ukazovat, musíme se tím řídit.

Nedávno jsem zažila něco při cestě autobusem se skupinou lidí a musím dodat, že nesnáším autobusy. Naše skupina byla v autobuse na letišti a čekali jsme hodně, opravdu hodně dlouhou dobu na jednu cestující, která k místu, kde autobus stál a kde nás všechny vyzvedl, nemohla najít cestu. Volali jsme jí, ale nemohli jsme ji najít.

Nakonec jsem uviděla člověka, jak vyskakuje nahoru a dolů a mává na nás rukama kdesi z dálky, kde byly zaparkované taxíky a kde jsme vůbec neměli co dělat. Chtěla jsem na ni být naštvaná. Jakmile jsem se však na ni podívala, napadlo mě: *Mám ji ráda*. Bylo to okamžité propojení našeho srdce. Jakmile jsem ji zahlédla, měla jsem ji ráda a mezi námi vzniklo opravdu silné pouto.

Bůh vám taková pouta zprostředkuje. Podvědomě ve mně všechno volalo: Proč bys ji měla mít ráda? Ale bylo to tak. Dnes jsem od ní dostala dlouhý email. Napsala v něm: „Tys mě měla okamžitě ráda a tvá okamžitá láska způsobila, že jsem pocítila Boží lásku ve chvíli, kdy jsem se v životě cítila nejvíc osamocená.“ Právě toto z nás

plyne, pokud jsme lidmi, kteří se řídí takovými pouty a nedovolují, aby nás ovládaly okolnosti.

Někdy se také stalo, že mi John řekl: „Liso, z toho člověka nemám dobrý pocit.“ Odpověděla jsem: „Miláčku, ty nejsi žena. Tomuhle nerozumíš tak, jako já.“ Takto mě asi třikrát nebo čtyřikrát varoval a pokaždé, když jsem ho neposlechla, obrátilo se to proti mně.

John: Takže to shrnu takto: ve Skutcích 15 čelí apoštol Pavel s Barnabášem problému, zda musí věřící z pohanů dodržovat Mojžíšův zákon nebo ne. Církev je poslala zpět do Jeruzaléma, aby se tam setkali s ostatními apoštolů a staršími. Proč neučiní toto rozhodnutí Pavel s Barnabášem sami? Proč musí jít až do Jeruzaléma a setkat se s ostatními? Protože moc a nasměrování přichází tam, kde je jednota. Z tohoto důvodu by měli manželé dělat vše, co je v jejich silách, aby zůstali jednotní. Stav jednoty nám umožňuje získat od Boha jasné odpovědi.

Lisa: Jaký je rozdíl mezi dary Ducha a ovocem Ducha?

John: Dar Ducha je něco, co Bůh vloží do života člověka. Není třeba ho udržovat a rozvíjet. Funguje automaticky. Jediná věc, která se musí rozvíjet, je to, *jak* s ním člověk zachází. Naproti tomu ovoce Ducha musíme rozvíjet. Dary jsou dány, ovoce se pěstuje.

Ovoce Ducha je výsledkem života, který se nechá vést Duchem. Když kráčíte v Duchu, ovoce, které pěstujete, je to, že se stáváte člověkem větší radosti, většího pokoje, větší trpělivosti, větší lásky atd. (viz Galatským 5,22-23). Tato láska, radost, pokoj z vás budou vyzařovat, protože kráčíte s Duchem. Týká se to vašeho osobního života. Ovoce Ducha je základem, který vás udrží pevně ve službě. Dary Ducha, na druhé straně, patří k vaší službě. Bohužel, mnoho lidí usiluje o dary a nikoli o ovoce Ducha.

Modlil jsem se: „Bože, nechci, aby někdy dary, které jsi mi vložil do života, převýšily ovoce, které ve mně pěstuješ.“ Takto jsem se modlil, abych mohl jít správnou cestou, protože se často stává, že lidé začnou usilovat o dary. Bible říká: „Usilujte o lásku a dychtěte po duchovních projevech ...“ (1. Korintským 14,1). Lidé usilují o dary, ale ignorují ovoce (lásku).

Dary nemají schopnost lidi nést a může to dopadnout tak, že nás zničí. Jidáš vyháněl demony. Uzdravoval nemocné. A přesto je Jidáš v pekle. Ježíš řekl: „Pro toho by bylo lépe, kdyby se nenarodil!“ (Matouš 26,24). V Jidášově životě působily dary Ducha, ale je zřejmé, že nepěstoval žádné ovoce.

Lisa: Někteří lidé působí velice mocnými dary, přesto je ovoce jejich života v obrovském protikladu vůči moci těchto darů. Jak je to možné?

John: Jen se podívejme na Baláma. Balám měl dar proroctví. Jeho proroctví jsou dokonce zaznamenána v Bibli! Slova, která promlouval, byla Boží slova. Přesto Bůh dovolil, aby ho lidé zabili ostřím jeho vlastního meče, protože byl tak zkažený a neposlušný. Král Saul byl blázen. V jednom okamžiku pronásledoval Davida, Božího pomazaného, aby ho zabil. Přesto uprostřed toho všeho jednoho dne prorokoval spolu s proroky (viz 1. Samuelova 19).

Skutečnost, že v životě nějakého člověka působí duchovní dary, neznamená nezbytně, že ho Bůh schvaluje. Ježíš pravil: „Mnozí mi v onen den řeknou: ‚Pane, Pane, což jsme tvým jménem neprorokovali a tvým jménem nevyháněli demony a tvým jménem neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim vyznám: ‚Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.‘ /Nevypěstovali jste žádné ovoce ve svém životě/ (překlad z angličtiny)“ (viz Matouš 7,22-23). Pán ke mně jednoho

dne promluvil: „Všiml sis, že neřekli ,ale ve tvém jménu jsme krmili chudé a navštěvovali ty, jež jsou ve vězení“? Lidé, kteří dělají takovéto věci, pěstují ovoce.“ Pěstování ovoce v našem životě je zárukou, že doběhneme svůj běh dobře.

Toto jsem poprvé pochopil, když jsem pracoval pro obrovskou církev, jednu z nejznámějších na celém světě. Do této církve jezdili jak ti nejuznávanější mluvníci, tak také méně známí kazatelé, zkrátka široká škála křesťanských služebníků. Měl jsem na práci vyzvedávat je na letišti a starat se o ně během jejich pobytu. Všiml jsem si, že když do auta nasedli určití služebníci, měl jsem pocit, jako by vedle mě seděl Ježíš. Postavili se a kázali a bylo to, jako by se postavil a kázal Ježíš.

Pak přišli jiní lidé a mě napadlo: „*Co se stalo? Proč se cítím tak špinavý? Proč je jejich hovor tak lacině oplzlý?*“ Pak se postavili za kazatelnu a lidé byli spaseni, uzdraveni a přijali dotek Boží. Nebyla to hraná spasení ani uzdravení, ale moc Ducha Svatého. Říkal jsem si: „Bože, tomu nerozumím! Co se to děje? Jak se přede mnou můžou chovat takto a potom jít dopředu a vidět, jak jsou lidé spasení a uzdravení?“ V tu chvíli mi Bůh ukázal, že i Jidáš kázal zvěst království, vyháněl demony, uzdravoval nemocné a činil zázraky, a přesto skončil v pekle. Balám prorokoval, ale Bůh ho zabil mečem. Saul prorokoval, ale neskončil dobře. Pán mi řekl: „Boží pomazání, Boží dary působící v životě lidí, nejsou nezbytně znamením, že ho Bůh schvaluje.“ Poznáte je po ovoci (viz Matouš 7,16).

Lisa: Řekl bys tedy, že dar je něco, co přichází do života člověka, kdežto ovoce je něco, co se rozvíjí v jeho životě, jeho vnitřní charakter?

John: Ano, to je skvělý způsob, jak to vyjádřit.

Lisa: Mluvil jsi o vedení vnitřním pokojem a také jsi zmínil,

že člověk vnímá stopku (hlodavý, nepříjemný pocit, když nás Duch zastavuje). Někteří však nevěří tomu, že k nám Bůh mluví i dnes. Věří, že k nám mluví pouze skrze Bibli. Věříš tomu, že Bůh mluví i dnes a mluví vždy jedinečně v souladu se svým Slovem?

John: Nejdříve bych rád uvedl, že Pavel řekl církvi v Korintu „...bývali jste neodolatelně vlečení k němým modlám“ (viz 1. Korintským 12,2). Jinými slovy, bohové, kterým Korintané kdysi sloužili, nemohli mluvit. Pavel říká: „Rozdíl je v tom, že náš Bůh mluví.“ A mluví zřetelně.

Jak Bůh mluví? Nový Zákon nám ukazuje různé způsoby, kterými k nám Bůh mluví. První a nejdůležitější je vnitřní svědectví, pocit pokoje. To je způsob číslo jedna, kterým k nám Bůh mluví.

Lisa: Dokonce i více, než skrze Boží Slovo?

John: Ne, Jeho Slovo se s tím vždy shoduje. Jestliže budete mít pocit pokoje a neshoduje se to s Božím Slovem, nenásledujte jej. Je zřejmé, že ve svém srdci máte špatné motivy. Je potřeba, abyste byli nejprve neutrální. Bible má poslední slovo.

Lisa: Slovo je vždy základem a strukturou.

John: Ano, to je pravda. Takže první způsob je vnitřní svědectví. Druhý způsob je *tichý, jemný hlas*, o kterém hovoří Bible. Ježíš řekl: „Mé ovce znají můj hlas.“ (viz Jan 10,27). Boží Duch říká, co slyší mluvit Ježíše, a to je ten tichý, jemný hlas.

Někteří lidé se dostali do komplikací, protože začali následovat hlasy, aniž by souhlasily s vnitřním svědectvím. Pokaždé, když jsem slyšel Boží hlas, doprovázelo jej i svědectví v duchu a obojí se shodovalo se Slovem. Je

potřeba položit základy: Slovo, svědectví, hlas. Jestliže slyšíte hlas, ale nemáte svědectví v duchu, neposlouchejte ho. Zažil jsem shromáždění, kdy mi lidé prorokovali, ale nevnímal jsem žádnou Boží přítomnost, nezakoušel jsem žádné vnitřní svědectví. Tato slova si neuchovávám v srdci.

Další způsob, kterým k nám Bůh mluví a který je zmíněn v Novém Zákoně, jsou sny. Ve Skutcích 16 máme zaznamenán příběh o Pavlovi a jeho snu. K Pavlovi přišel ve snu Makedonec a říkal mu: „Prosím, přijď a pomoz nám.“ To byl Duch Svatý, který používal sen, aby Pavlovi řekl: „Jdi do Makedonie.“ Bůh k některým lidem mluví ve snech trochu více než k jiným. K mé manželce mluví Bůh ve snech velice mocně. Ke mně Bůh většinou mluví skrze vnitřní svědectví a tichý, jemný hlas.

Dalším způsobem, o kterém Bible mluví, je to, že Bůh hovoří k lidem ve vizích. Pavel měl také vizi. Když ji popisoval, řekl „nevím, zda jsem byl v těle nebo mimo tělo“ (viz 2. Korintským 12,2). Když máte vizi, nevíte, zda jste v těle nebo mimo své tělo, ale doslova vidíte do duchovního světa. Když mě a Lisu náš pastor uvolnil do služby v roce 1989, bylo to díky vizi. Přišel na setkání zaměstnanců a řekl: „Včera v noci jsem měl vizi. Bylo to, jako bych se na ni díval na televizní obrazovce. Jeden z vás pastorů už nebude déle naším zaměstnancem. Bude cestovat po celém světě a bude požehnáním pro tělo Kristovo.“ Pak dodal: „Jsi to ty, Johne Bevere.“ Bůh mi totéž řekl v modlitbě asi před osmi měsíci, takže to pro mne bylo potvrzením.

Poslední způsob, kterým k nám Bůh mluví a který je uveden v Novém Zákoně, je ve vytržení. Petr zažil vytržení ve Skutcích 10. Vytržení je, když jsou pozastavené vaše smysly. Je to jiné než vize, protože během vize jsou vaše smysly nedotčené, stále se můžete pohybovat. Když byl Pavel a Jan vizí v nebi, pohybovali se. Během vytržení

něco vidíte a slyšíte Boží hlas, ale všechny ostatní smysly jsou pozastavené.

Někdo může namítnout: „A co rouno?“ Rouno je starozákonní způsob, jak slyšet Boha. Vše, co je ve Starém Zákoně, musí projít křížem. Kříž to buď ponechá, upraví nebo smaže. Když vezmu rouno a přinesu je ke kříži, vidím, že je kříž vymaže. Bible říká: „Ti, kdo jsou vedeni Duchem...“ ne „ti, kdo jsou vedeni rounem“ (viz Římanům 8,14). Lidé ve Starém Zákoně neměli Božího Ducha, který by v nich přebýval, proto k nim Bůh mluvil pomocí věcí jako rouna. Já osobně tento způsob „rounování“ novozákonním věřícím nedoporučuji. Myslím sice, že je to v pořádku, ale vždy se ujistěte, že jste nakonec přece jen vedeni Slovem a vnitřním svědectvím. Rouno existuje ve fyzické oblasti a nechceme skončit tak, že jednáme a působíme v této oblasti. Jsme povoláni k tomu, abychom žili v Duchu a abychom kráčeli Duchem.

Lisa: Chtěla bych k tomu, co jsi řekl, něco dodat. Všechny tyto odpovědi se týkaly duchovní oblasti. Je nám však také jasně řečeno, že pokud vidíme bratra v nouzi, nemáme před ním uzavřít své srdce (viz Jakubův 3,16-18). Někdy není nutné slyšet hlas z nebe. Stačí jen potřebu vidět nebo o ní slyšet. Když jsme se *doslechli*, co se děje s našimi knihami, jak lidé vytrhávají jednotlivé stránky a posílají je dál, řekli jsme si: „Jak bychom mohli uzavřít své srdce?“ Nikdy jsme to *neviděli*, ale *slyšeli* jsme o tom, a proto jsme se rozhodli: „Budeme na to reagovat.“

John: Když jsem slyšel, jak se obchoduje s dívkami, Bůh ke mně nepromluvil, ale přesto jsem řekl: „Liso, musíme jim pomoci.“

Lisa: Já o tom četla v časopise. Viděla jsem to, když jsem cestovala. Někdy lidé očekávají zvláštní znamení nebo

vytržení či vizi nebo sen, a přitom Bible jasně říká: „Pokud vidíte...“.

John: „Když vidíte, že je váš bratr v nouzi.“

Lisa: A máme začít u bratra v nouzi. Máme začít u křesťanů, kteří jsou v nouzi. U těch, které skutečně vidíme, u těch, jejichž hlasy doopravdy slyšíme; nemůžeme jim zavřít své srdce. Zjistila jsem, že pokaždé, když reagujeme na to, co vidíme v přirozené oblasti, a něco uděláme, Bůh nám svěří víc v duchovní oblasti. Je to jako by říkal: „Vidím, že jste v tomto věrní. Mohu vám tedy svěřit trošku více z oblasti víry.“

Další Johnovy odpovědi

Otázka: Jak se člověk rouhá Duchu Svatému?

John: Ježíš mluví o rouhání se Duchu Svatému v Matoušovi 12,22-32, Markovi 3,22-30 a Lukášovi 12,10. V Matouši a Markovi je kontext jasně vysvětlen. Náboženští vůdci obvinili Ježíše, že vyhání demony mocí Belzebuba, knížete démonů. V tu chvíli Ježíš řekl: „Proto vám pravím: Každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu odpuštěno nebude.“ (Matouš 12,31). Tudíž rouhat se Duchu Svatému znamená nestydatě o Něm mluvit ve zlém, obzvláště pak mluvit o Jeho projevech jako o skutcích ďábla.

Otázka: Je biblické modlit se k Duchu Svatému a zpívat Mu písně v duchu tak, jako to děláme Otci a Synu?

John: Ano, naprosto. Duch Svatý je Bůh a má být jako Bůh uctíván. Jan 4,24 říká: „ Bůh je Duch, a ti, kteří ho uctívají, musí ho uctívat v duchu a pravdě.“ Věřím, že bychom měli uctívat a chválit Ducha Svatého zrovna tak, jako chválíme Boha Otce a Boha Syna.

Otázka: Jak poznáme, které modlitby anebo písně by měly být adresovány Duchu Svatému?

John: Ježíš svým učedníkům řekl:

„Ještě vám mám mnoho co říci, ale nemůžete to nyní snést. Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší; oznámí vám i to, co má přijít. On mne oslaví, neboť z mého vezme a oznámí to vám ...“

„Zanedlouho mě již nespátříte a zanedlouho mě opět

uvidíte, protože odcházím k Otci.“

„V té hodině se mě nebudete na nic ptát. Amen, amen, pravím vám: Jestliže o něco požádáte Otce v mém jménu, dá vám to.“

(Jan 16,12-14; 16; 23)

Prosby předkládáme Bohu Otci ve jménu (autoritě) Ježíše. Potom máme společenství (komunikujeme a konverzujeme, ptáme se otázky) s Duchem Svatým – o tom se mluví v celé této knize.

Otázka: Je biblické požádat Ducha Svatého, aby „přišel“ na setkání nebo bohoslužbu, když je všudypřítomný?

John: Ano. Bible nás učí jak o tom, že je Bůh všudypřítomný, tak o Jeho projevené přítomnosti. O tom, že je všudypřítomný, víme z Davidových slov: “

Kam odejdu před tvým duchem? Kam uteču před tvou tvář?

Vystoupím-li na nebesa, tam jsi ty. Ustelu si v podsvětí, jsi i tam.

Když se vznesu na křídlech jitřenky a usadím se za koncem moře, i tam mě bude provázet tvá ruka, tvá pravice se mě chopí.

(Žalm 139,7-10)

Bible také mluví o tom, že nás Bůh nikdy neopustí a nikdy se nás nezřekne (viz Židům 13,5). Tyto pasáže hovoří o Boží všudypřítomnosti – Jeho přítomnosti, která je všude a stále.

Na druhé straně existuje také Boží projevená přítomnost. Projevit znamená přivést neviděné do oblasti viděného, neslýchané do oblasti slýchaného a neznámé do oblasti známého. Bůh projevuje Svou přítomnost, když se zjevuje naším smyslům (viz Jan 14,19-24). Věřím, že je

biblické o to žádat.

Otázka: Proč se modlíme, aby Bůh vylil Svého Ducha? Copak to už neudělal?

John: Zacharjáš 10,1 říká: „Od Hospodina žádejte déšť v čase jarního deště.“ V Bibli déšť vždy představuje vylití Ducha Svatého. Věřím, že když Boha prosíme o vylití Jeho Ducha, prosíme o čerstvé vylití pro komunity, města a národy. Jde o větší uvolnění Jeho projevené přítomnosti, která nás zmocňuje činit Jeho dílo a vede k větší sklizni duší do Božího království.

Otázka: Jak si mohu rozvinout hlubší vztah s Duchem Svatým? Jak mohu zakoušet Jeho přítomnost a moc více?

John: Tím, že budete trávit čas s Bohem a Jeho Slovem. Podrobnější vysvětlení jak si rozvinout hlubší a důvěrný vztah s Bohem najdete ve druhé a třetí kapitole této knihy.

Otázka: Jestliže Duch Svatý zná všechno, proč je potřeba číst Bibli?

John: Bůh nám dal Sebou inspirovaná písmena, protože jsou „užitečná k učení, k usvědčování, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl takový, jaký mábýt, důkladně vystrojený ke každému dobrému skutku.“ (2. Timoteovi 3,16-17). Duch Svatý toto psané Slovo (řecké slovo *logos*) používá a přináší nám Své promluvené slovo (*rhema*). Duch vezme *logos* a přinese nám je jako *rhema*. Pokud netrávíme čas v *logos* (se srdcem otevřeným Duchu Svatému), je velmi obtížné, aby k nám přišlo *rhema*. Podzemní církev v Číně byla naplněná Duchem Svatým, ale dlouhá léta zoufale potřebovala Bibli. Chtěli si číst Boží Slovo, aby k nim skrze ně mohl Duch Svatý mluvit

a obživovat ho v jejich srdci. Je velmi důležité, abyste četli Bibli. Slovo Boží a Duch Boží spolupracují. Je to partnerství.

Pamatujte na to, že Bible obsahuje tajemství Boží a že Duch Svatý je ten, který nám tato tajemství zjevuje. Pokud čtete nějaký oddíl Bible bez vlivu Ducha, uvidíte pouze to, co se v textu říká lidským jazykem. Skrze Ducha však můžeme porozumět významu textu, který přesahuje lidské chápání, protože v Duchu máme mysl Kristovu:

Mluvíme ... o Boží moudrosti, skryté v tajemství, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě.

Tu nikdo z vládců tohoto věku nepoznal. Neboť kdyby ji poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy.

Ale jak je napsáno: „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují.“

Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha; neboť Duch zkoumá všechno, i Boží hlubiny.

Vždyť kdo z lidí ví, co je v člověku, než duch člověka, který je v něm? Tak ani Boží věci nezná nikdo, jen Duch Boží.

A my jsme nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom věděli, co nám Bůh daroval.

O tom také mluvíme – ne však slovy, kterým vyučuje lidská moudrost, ale těmi, jimiž vyučuje Duch svatý; duchovní věci vysvětlujeme duchovními slovy.

Duševní člověk však nepřijímá věci Ducha Božího, neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.

Duchovní člověk však posuzuje všechno a sám není od nikoho posuzován.

Neboť kdo poznal Pánovu mysl, která mu dá porozumět? My máme mysl Kristovu.

(1. Korintským 2,7-16)

Otázka: Má církev je bez života. Co mohu jako jeden člen udělat, abych do ní vnesl více Ducha?

John: Pokud nejste vedoucím v církvi, tak jediné, co můžete udělat, je modlit se. Nejprve pozvěte Ducha Svatého do svého života, abyste mohli s sebou do církve přinést Jeho projevenou přítomnost. Potom poproste Boha, aby se dotýkal srdcí vedoucích, aby byli otevřenější vůči projevům přítomnosti Ducha Svatého.

Otázky k diskuzi

Jestliže tuto knihu používáte jako součást vyučování série Messenger o Duchu Svatém, prosím, podívejte se na video ukázkou v části 6.

- 1 | Všichni věřící mají schopnost působit v duchovních darech. Jak by mohlo vypadat působení v těchto darech mimo oblast formální „služby“?
- 2 | Když jste přesvědčeni, že vám Bůh dává pokoj ohledně nějakého rozhodnutí, co vám dodá důvěru, že jste opravdu slyšeli Boha?
- 3 | Promluvil už Duch Svatý někdy skrze vašeho partnera místo toho, aby promluvil přímo k vám? Proč si myslíte, že se někdy rozhodne jednat tímto způsobem? Jak můžete takového nasměrování pro život přijmout?
- 4 | Když potřebujete učinit závažné rozhodnutí a vypadá to, že nemůžete získat nasměrování, co můžete dělat?

Viz Přísloví 11,14; 15,22; 24,6 a Římanům 8,26-27.

- 5 | Věříte, že Bůh mluví k lidem i dnes? Jak k vám mluvil?

POZNÁMKY

[illegible]

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

PŘÍLOHA

JAK PŘIJMOUT SPASENÍ (ZÁCHRANU)

Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn. Srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává k záchraně ...

- Římanům 10,9-10

Duch Svatý touží mít s vámi v každé chvíli společenství. Touží vás povzbuzovat a vybavovat, abyste poznali Boha a šířili Jeho království. Prvním krokem k životu v důvěrném vztahu s Božím Duchem je přijmout spasení skrze Božího Syna, Ježíše Krista.

Smrtí a vzkříšením Ježíše Krista učinil Bůh cestu, abyste vkročili do Jeho království jako Jeho milovaní synové a dcery. Oběť Ježíše na kříži nám zpřístupnila věčný a hojný život. Spasení je Boží dar vám. Nemůžete udělat nic, čím byste si jej zasloužili nebo vysloužili.

Abyste přijali tento vzácný dar, musíte nejprve uznat svůj hřích, že jste žili nezávisle na svém Stvořiteli (to je totiž příčina všech ostatních hříchů, které jste učinili). Toto pokání je životně důležitou částí přijetí spasení. Petr to řekl zcela jasně v den, kdy přijalo spasení pět tisíc lidí v knize Skutků: „Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy“ (Skutky 3,19). Bible říká, že každý člověk se narodil do otroctví hříchu. Toto otroctví má svůj původ v Adamově hříchu, který byl prvním vědomě neposlušným Bohu. Pokání je vědomé rozhodnutí odejít pryč od poslušnosti sám sobě a ďáblu, jenž je otec lži, a navrátit se k poslušnosti novému Pánu, Ježíši Kristu, tomu, který za vás dal Svůj život.

Musíme učinit Ježíše Pánem svého života. Učinit Ježíše „Pánem“ znamená předat Mu cele svůj život (ducha, duši i tělo), dát Mu vše, co jste a co máte. Jeho autorita nad vaším životem se stane absolutní. Ve chvíli, kdy to uděláte, vás Bůh přenese z temnoty do Svého království světla a slávy. Jednoduše přejdete ze smrti do života a stanete se Jeho dítětem!

Pokud chcete přijmout spasení v Ježíši Kristu, modlete se tato slova:

Bože na nebesích, uznávám, že jsem zhřešil a ztratil jsem Tvůj standard spravedlnosti. Zasloužím si být na věčnost odsouzen za svůj hřích. Děkuji Ti, že jsi mě nenechal v takovém stavu, protože věřím, že jsi poslal Ježíše Krista, Svého jediného Syna, který se narodil panně Marii, aby zemřel za mne a nesl na kříži mé odsouzení. Věřím, že byl třetího dne vzkříšen z mrtvých a nyní sedí po Tvé pravici jako můj Pán a Spasitel. Dnes činím pokání ze své svévole a nezávislosti na Tobě a cele svůj život předávám Pánu Ježíši.

Ježíši, vyznávám Tě jako svého Pána a Spasitele. Přijď do mého života skrze Svého Ducha a učiň ze mě Boží dítě. Zříkám se věcí temnoty, kterých jsem se kdysi držel, a od tohoto dne nadále už nebudu žít sám pro sebe, ale budu žít Tvou milostí, budu žít pro Tebe, jenž ses vydal za mne, abych mohl žít navěky.

Děkuji Ti, Pane. Můj život je nyní cele ve Tvých rukou. Podle Tvého Slova se za to nebudu nikdy stydět.

Vítejte v Boží rodině! Rád bych vás povzbudil, abyste se o tuto úžasnou zprávu podělili s jinými věřícími. Je také velmi důležité, abyste se připojili k nějaké místní církvi, která věří Bibli, a přidali se k ostatním věřícím, kteří vás mohou povzbuzovat ve víře. Můžete se spojit s naší službou a my vám rádi pomůžeme najít církve v místě, kde žijete (www.MessengerInternational.org).

Zrovna jste započali tu nejneuvěřitelnější cestu důvěrnosti s Nejvyšším Bohem. Kéž vaše přátelství s Ním roste každým dnem!

[illegible]

POZNÁMKY

[illegible]

[illegible]

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting practice. There are no margins, text, or other markings on the page.

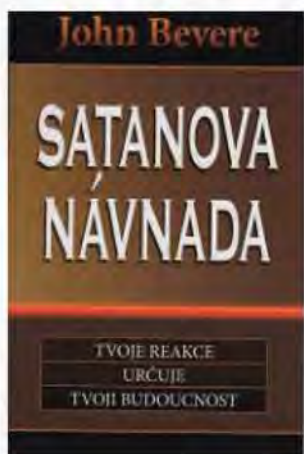
This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

POZNÁMKY

[illegible]

Více informací o Syloam –
Kresťanskej medzinárodnej misie naleznete
na internetových stránkách
www.syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

Knihy si môžete objednat na:
syloam@syloam-international.org
press@syloam-international.org

SATANOVA NÁVNADA

Utečte ze satanovy smrtelné pasti! Kniha Satanova návnada odhaluje jednu z nejpodvodnějších pastí, které satan používá, aby dostal věřící mimo Boží vůli. Je to urážka. Většina lidí, kteří jsou satanovou návnadou polapeni, si to ani neuvědomuje. Nenechte se ošálit! S urážkou se setkáte a záleží jen na vás, jak to ovlivní váš vztah s Bohem. Vaše reakce rozhodne o vaší budoucnosti.

Jestliže se s urážkou vyrovnáme správným způsobem, budeme silnější a ne zahořklí.

Naleznete odpovědi na obtížné otázky jako například:

- Proč mám nutkání vyprávět to vše „z mého pohledu“?
- Jak mohu bojovat s podezíravými myšlenkami plnými nedůvěry?
- Co mohu udělat proto, abych si v hlavě přestal přehrávat minulé zranění?
- Jak mohu opět začít věřit, když mě někdo hluboce urazil?

Tato kniha vám pomůže uniknout z nepřítelovy pasti urážek a zároveň vás zmocní k tomu, abyste zůstali od urážek svobodní. To vám umožní zažívat vztah s Bohem, který je bez jakýchkoli překážek.

Další zdroje:

www.CloudLibrary.org

Chcete více?
Naskenujte zde

VÍTE O NĚM, ALE ZNÁTE JEJ?

Tři roky byli učedníci s Ježíšem. Kráčeli s Ním a poslouchali vše, co jim měl říct. Přesto Ježíš řekl svým nejbližším přátelům, že je potřeba, aby od nich odešel proto, aby Duch Svatý mohl přijít, a že to tak pro ně bude lepší (Jan 16,7; 13 – 14). Jestliže to platilo pro učedníky, kteří každý den trávili s Ježíšem, o co víc potřebujeme my aktivně zapojit Ducha Svatého do našeho každodenního života?

Je to smutné, ale častokrát bývá Duch Svatý nepochopen. Mnozí lidé jsou bezradní ohledně toho, kým je a jak se vůči nám projevuje. Často je Duch Svatý zobrazován jako něco „zvláštního“. Bible však jasně hovoří o tom, že Duch není něco. Je někdo. Osoba, která slíbila, že nás nikdy neopustí. V této interaktivní knize nás John Bevere zve k osobnímu objevování nejvíce ignorované a nepochopené osoby v církvi: Ducha Svatého.

Nebudte těmi, kteří toto úžasné seznámení minou.

Interaktivní kniha obsahuje:

- Každodenní chvíle ztišení
- Skupinové diskusní otázky
- Bonusovou kapitolu s odpověďmi na některé nejobtížnější otázky ohledně Ducha Svatého

JOHN BEVERE spolu se svou manželkou Lisou jsou zakladateli organizace Messenger International. John je služebník a autor bestselleru, který přináší se směrlostí a horlivostí poselství nekompromisní pravdy. Touží podpořit místní církve a vybavit vedoucí bez ohledu na to, kde se nachází, jakým jazykem mluví nebo v jaké finanční situaci se ocitají. Jeho materiály byly k dnešnímu dni přeloženy do více než 60 jazyků. Když je John doma, snaží se přimět Lisu, aby začala hrát golf, a tráví čas se svými čtyřmi syny, snachami a vnoučaty.

Další zdroje: www.CloudLibrary.com

Syloam

Messenger
International
MessengerInternational.org

Tato kniha je dar autora
a není určena k prodeji

